

ปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียง ในโรงเรียนมัธยมศึกษา
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

วิทยานิพนธ์

ของ

นันทพงษ์ แพงเพ็ง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา

มิถุนายน 2562

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

**FACTORS FOR THE SUCCESS OF CHOIR IN
NORTHEASTERN SECONDARY SCHOOL, THAILAND**

Nattharaphong Phaengpheng

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Education Program in
Music Education**

June 2019

Copyright of Buriram Rajabhat University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นายภัทรพงษ์ แพงเพ็ง
เรียบร้อยแล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาดนตรีศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

คณะกรรมการสอบ

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนรรฆ จรรย์ยานนท์)

..... กรรมการ
(ดร.ริติ ปัญญาอินทร์)
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

..... กรรมการ
(ดร.ณนิน กรอธพิงศ์)
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

..... กรรมการ
(ดร.ชนพล ตีระชาติ)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา

.....
(ดร.พัชนี กุลทานนท์)

คณบดีคณะครุศาสตร์
วันที่ 23 มิ.ย. 2562

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมकुณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่ 23 มิ.ย. 2562

ชื่อเรื่อง	ปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียงในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		
ชื่อผู้วิจัย	นันทพงษ์ แพงเพ็ง		
ที่ปรึกษาวิจัย	ดร.ธิตี ปัญญาอินทร์		ที่ปรึกษาหลัก
	ดร.ธนิน กรอพิพงศ์		ที่ปรึกษาร่วม
ปริญญา	ครุศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชา	ดนตรีศึกษา
สถานศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	ปีที่พิมพ์	2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) กระบวนการฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียง ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลโดยการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม 2) ศึกษาปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียง โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยการคัดเลือกจากโรงเรียนที่มีผลการแข่งขันระดับเหรียญทองและเป็นตัวแทนระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ต่อเนื่อง 3 ปี ในการแข่งขันศิลปหัตถกรรมนักเรียน ระหว่างปีการศึกษา พ.ศ. 2558 - 2560 จำนวน 3 วง ได้แก่ โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย โรงเรียนบรบือวิทยาคาร และโรงเรียนเลยพิทยาคม

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

1. กระบวนการฝึกซ้อมเกิดจากการเรียนการสอนวิชาดนตรี วิชาเพิ่มเติมดนตรี ชั่วโมงกิจกรรมลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ และกิจกรรมชุมนุม ที่สามารถนำนักเรียนฝึกซ้อมและทำกิจกรรมเกี่ยวกับการฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียง เช่น การคัดเลือกนักร้อง การแยกเสียงร้องตามแนวเสียงต่าง ๆ รูปแบบตำแหน่งการยืนภายในวง เป็นต้น ซึ่งการฝึกซ้อมนั้นจะทำได้ในวันจันทร์ - ศุกร์ โดยใช้เวลาช่วงกิจกรรมหน้าเสาธง การฝึกซ้อมในช่วงพักเที่ยง และช่วงเวลาหลังเลิกโรงเรียนของนักเรียนที่สามารถฝึกซ้อมร่วมกับวงได้ และจะมีการฝึกซ้อมเข้มข้นมากขึ้น โดยการเข้าค่ายฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันทั้งระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระดับชาติ ไม่น้อยกว่า 1 เดือน รวมถึงระดำนานาชาติ ที่จำเป็นจะต้องเข้าค่ายเตรียมความพร้อมไม่น้อยกว่า 6 เดือน ในการคัดเลือกและจัดการโน้ตเพลงสำหรับขับร้องประสานเสียง ถือเป็นสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียงเป็นอย่างยิ่ง นักเรียนร้องแล้วมีความไพเราะเหมาะสมกับทักษะของนักเรียน ซึ่งบทเพลงขับร้องประสานเสียงจะต้องสั่งซื้อจากเว็บไซต์ต่างประเทศ และได้รับความอนุเคราะห์โน้ตเพลงจากกลุ่ม

เพื่อนครูคนตรี จากวิทยากรด้านการขับร้องประสานเสียง และสมาคมขับร้องประสานเสียงแห่งประเทศไทยเป็นต้น

2. ปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียง ผู้บริหารได้ให้ความสำคัญกับกิจกรรมคนตรีและกิจกรรมวงขับร้องประสานเสียง มีการกำหนดนโยบายและวางเป้าหมายไว้อย่างชัดเจน สิ่งสำคัญที่สุดอีกประการ คือ นักเรียนที่มีความรับผิดชอบ รู้จักหน้าที่เอาใจใส่ในการฝึกซ้อม และครูผู้ควบคุมวงมีความรู้ความสามารถมีเทคนิคและวิธีการด้านการขับร้องประสานเสียงเป็นอย่างดี จึงทำให้สามารถนำพาวงขับร้องประสานเสียงไปสู่ความสำเร็จ ผู้บริหารมีส่วนสำคัญในการดูแลเอาใจใส่ให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ อีกทั้งยังได้รับการสนับสนุนอาคารสถานที่ในการฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียง คณะครูในโรงเรียนให้การสนับสนุนและดูแลนักเรียนเป็นอย่างดี โดยมีผู้ปกครองได้ให้ความสำคัญในการทำกิจกรรมของนักเรียนถือเป็นตัวแปรสำคัญที่จะทำให้ประสบความสำเร็จ และได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากสมาคมครู และผู้ปกครองนักเรียน พ่อค้าคหบดี จึงทำให้วงขับร้องประสานเสียงในโรงเรียนมัธยมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือประสบความสำเร็จสร้างชื่อเสียงให้แก่โรงเรียน สร้างความภาคภูมิใจให้แก่นักเรียน ผู้ปกครองและชุมชน

TITLE	Factor for the Success of Choir in Northeastern Secondary School, Thailand.		
AUTHOR	Nattharaphong Phaengpheng		
THESIS ADVISORS	Dr. Thiti Panya in		Major Advisor
	Dr. Thanin Korn - athipong		Co - advisor
DEGREE	Master of Education	MAJOR	Music Education
SCHOOL	Buriram Rajabhat University	YEAR	2019

ABSTRACT

The purposes of this qualitative research were 1) to study choir rehearsal process by way of Non participant Observation; and 2) to examine factors for success of the choir chorus. The data were collected and studied by using structured interview. The samples of this study were 3 bands which included Si Sa Ket Wittayalai School, Borabue Wittayakhan School and Loei Phittayakhom School. The samples were selected by using purposive sampling method from school that won goal medal and were representative of Northeastern region in Student' Arts and Crafts Competition for 3 consecutive years (2015 - 2017).

The result revealed

1. The rehearsal process was occurred due to music subjects, additional music subjects, Teach Less - Learn More hours and gathering activities which provided opportunity for students to practice and rehearse choir. For example, singer recruitment, vocal separation according to various sounds and positions and patterns of each members in the band. The rehearsal was conducted during weekdays at morning ceremony in front of flag pole, lunch break and after school. Moreover, intensive rehearsal camp was conducted at least 1 month before national competition and at least 6 months before international competition. Selection and management of music score for choir were considered to be very essential for the success of the band. In addition, choir song must be purchased from foreign website; however, choir teachers' network and Thailand Choral Association offered the songs and musical note for them.

2. Factors contributed to the success of choir band were resulting from board of school administrators' policy that emphasized on musical and choir activities. Besides, the responsibility

of the students played an important role in the success of the band. As students paid attention and concentrated on the rehearsal and teachers equipped with good choir skills and techniques, the band became successful. In addition, not only budget and place for rehearsal provided by school administrators along with teachers and parent' support, sponsors from community were also considered to be important factors for success of the band that created reputation and pride for schools and community.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Buriram Rajabhat University

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลายท่านที่จะกล่าวได้ถึงไว้ ณ ที่นี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนรรฆ จรรย์ยานนท์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.ธิดิ ปัญญาอินทร์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก อาจารย์ ดร.ธนิน กรอพิงศ์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม อาจารย์ ดร.ชนพล ตีรชาติ กรรมการสอบภายในมหาวิทยาลัย และคณาจารย์สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ทุกท่าน ที่ได้กรุณาแนะนำให้คำปรึกษาและเอาใจใส่ ในการแก้ไขข้อบกพร่องด้วยดี ทำให้วิทยานิพนธ์นี้มีความสมบูรณ์ถูกต้อง

ขอขอบพระคุณอย่างสูงผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการขับร้องประสานเสียง 7 ท่าน ที่ได้กรุณาตรวจสอบผลการวิจัยและให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์แก่ งานวิจัย ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์รัช วมิตรไมตรี อาจารย์เอกชัย ชีรภักศิริ อาจารย์ ดร.กระพัน ศรีงาน อาจารย์ ดร.พัชนี กุลพานันท์ อาจารย์ ดร.สุชาติ หอมจันทร์ คุณครูนิคม วุฒิเกรียงไกร และคุณครูชชนะ โชคศิริ

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อพิชญุตม์ แพงเพ็ง คุณแม่พัชราภรณ์ กองไรสง ลิบเอกเด่นดวง สอนไรสง คุณครูสีอำพร สอนไรสง ที่ได้ให้การสนับสนุนการศึกษา ขอขอบใจ นางสาวพรพรรณ นาคโทน ผู้ที่คอยเป็นกำลังใจและมีส่วนช่วยในการเก็บข้อมูลภาคสนามและสนับสนุนการทำวิจัย ในครั้งนี้

นัทรพงษ์ แพงเพ็ง

สารบัญ

	หน้า
หน้าอนุมัติ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
ประกาศคุณูปการ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญภาพประกอบ	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
กิจกรรมดนตรีในโรงเรียนมัธยมศึกษา.....	5
องค์ความรู้เกี่ยวกับปัจจัยสู่ความสำเร็จ.....	9
องค์ความรู้เกี่ยวกับวงขับร้องประสานเสียง	12
ข้อมูลพื้นที่ประวัติและผลงานของวงขับร้องประสานเสียงที่ทำการวิจัย.....	18
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	30
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	36

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย	45
ขอบเขตการวิจัย	45
วิธีการดำเนินการวิจัย	48
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	51
กระบวนการฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียง โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย	51
กระบวนการฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียง โรงเรียนบรบือวิทยาคาร	61
กระบวนการฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียง โรงเรียนเลยพิทยาคม	66
ปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียงในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	74
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	99
สรุปผล	99
อภิปรายผล	100
ข้อเสนอแนะ	102
บรรณานุกรม	103
ภาคผนวก	108
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ..	110
หนังสือขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม.....	117
ภาคผนวก ข แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย.....	119
ภาคผนวก ค คุณภาพเครื่องมือ	134

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก ง รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....	149
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	153

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
2.1 ประวัติและผลงานวงขับร้องประสานเสียง ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	29
4.1 กระบวนการฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียงในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	72
4.2 ปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียงในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	97

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Buriram Rajabhat University

สารบัญภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
2.1 แผนที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	18
2.2 รางวัลที่ได้รับจากการประกวดขับร้องประสานเสียงของวงขับร้อง ประสานเสียงโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย	22
2.3 วงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนบรบือวิทยาคาร	24
2.4 วงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนเลยพิทยาคาร	28
4.1 พิสัยของเสียงมนุษย์ (Voice Ranges)	52
4.2 ตัวอย่างตำแหน่งการยืนขับร้องรูปแบบที่ 1 ของวงขับร้องประสานเสียง โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย	53
4.3 ตัวอย่างตำแหน่งการยืนขับร้องรูปแบบที่ 2 ของวงขับร้องประสานเสียง โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย	54
4.4 ตัวอย่างตำแหน่งการยืนขับร้องรูปแบบที่ 3 ของวงขับร้องประสานเสียง โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย	55
4.5 การฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียง โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย	56
4.6 ตัวอย่างโน้ตที่ใช้วอร์มอัพเสียงสูง	57
4.7 โน้ตที่ใช้วอร์มอัพเสียงต่ำ	57
4.8 การเข้าค่ายฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย	58
4.9 บทเพลงที่วงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัยใช้ฝึกซ้อมและ ประกวด	59
4.10 พิสัยของเสียงของมนุษย์ (Voice Ranges)	62
4.11 ตัวอย่างตำแหน่งการยืนขับร้องของวงขับร้องประสานเสียง โรงเรียนบรบือวิทยาคาร	62
4.12 การฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนบรบือวิทยาคาร	63
4.13 โน้ตสำหรับการวอร์มอัพเสียงตามบันไดเสียง Major Scale	64
4.14 โน้ตสำหรับการวอร์มอัพการร้องประสานเสียงแบบ Canon	64
4.15 หนังสือโน้ตเพลงขับร้องประสานเสียงที่วงขับร้องประสานเสียง โรงเรียนบรบือวิทยาคารใช้ฝึกซ้อมและประกวด	65

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
4.16 พิสัยของเสียงของมนุษย์ (Voice Ranges).....	67
4.17 ตัวอย่างตำแหน่งการขึ้นขั้วร้องรูปแบบที่ 1 ของวงขับร้องประสานเสียง โรงเรียนเลยพิทยาคม	67
4.18 ตัวอย่างตำแหน่งการขึ้นขั้วร้องรูปแบบที่ 2 ของวงขับร้องประสานเสียง โรงเรียนเลยพิทยาคม	68
4.19 การฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนเลยพิทยาคม	69
4.20 โน้ตสำหรับการวอร์มอัฟเสียงตามบันไดเสียง Major Scale.....	70
4.21 โน้ตสำหรับการวอร์มอัฟการร้องประสานเสียงแบบ Canon.....	70
4.22 หนังสือโน้ตเพลงขับร้องประสานเสียง โรงเรียนเลยพิทยาคมใช้ฝึกซ้อม และประกวด	71
4.23 สัมภาษณ์ นายพงษ์อนันต์ ธรรมศิริ ผู้อำนวยการ โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย	75
4.24 สัมภาษณ์ นายปกาศิต ศรีแก้ว ครูผู้ควบคุมวงขับร้องประสานเสียง โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย.....	77
4.25 เปียโนไฟฟ้าที่โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัยใช้ในการฝึกซ้อม	79
4.26 อาคารดนตรี (อาคารอังกศกุลเกียรติ).....	79
4.27 ห้องฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียงภายในอาคารอังกศกุลเกียรติ.....	79
4.28 วงขับร้องประสานเสียง โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย	80
4.29 สัมภาษณ์ นายประเทือง พลเสนา ผู้อำนวยการ โรงเรียนบรบือวิทยาคาร	82
4.30 สัมภาษณ์ นายเสกสิทธิ์ สังฆะมณี ครูผู้ควบคุมวงขับร้องประสานเสียง โรงเรียนบรบือวิทยาคาร	83
4.31 เปียโนไฟฟ้าที่โรงเรียนบรบือวิทยาคารใช้ฝึกซ้อม	84
4.32 อาคารทานตะวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ โรงเรียนบรบือวิทยาคาร	85
4.33 ห้องฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียงภายในอาคารทานตะวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ โรงเรียนบรบือวิทยาคาร.....	86

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
4.34 วงจับร็องประสานเสียงโรงเรียนบรบีวิทยาการเข้าร่วมการประกวด ขับขานประสานเสียงระดับชาติ	87
4.35 สัมภาษณ์ นายนราธิป เจียมสงวน รองผู้อำนวยการ โรงเรียนเลยพิทยาคม	89
4.36 สัมภาษณ์ นายประวิตร บุญประคอง ครูผู้ควบคุมขับร็องประสานเสียง โรงเรียนเลยพิทยาคม	91
4.37 เป็ยโนไฟฟ้าที่โรงเรียนเลยพิทยาคมใช้ฝึกซ้อม.....	92
4.38 อาคารดนตรีรวมใจ	92
4.39 ห้องฝึกซ้อมวงจับร็องประสานเสียงภายในอาคารดนตรีรวมใจ โรงเรียนเลยพิทยาคม	94
4.40 วงจับร็องประสานเสียงโรงเรียนเลยพิทยาคม	95

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เสียงแรกที่มนุษย์ได้ยินคือเสียงของผู้เป็นแม่ เพลงกล่อมเด็ก เป็นบทเพลงแรกของมนุษย์ ได้ฟัง การร้องเพลง การเอื้อนเสียง การออกเสียงต่าง ๆ ของแม่ เป็นสิ่งสำคัญที่จะสื่อสารระหว่างแม่กับลูก การเปล่งเสียงของมนุษย์ตามทำนองหรือจังหวะที่คิดสร้างสรรค์ขึ้นเองหรือมีรูปแบบที่กำหนดอย่างเป็นระบบซึ่งเรียกว่าการร้องเพลง เป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของมนุษย์ เช่น การสวดมนต์ขอพรพระเจ้า การร้องเพลงเพื่อประกอบพิธีกรรม การร้องเพลงเพื่อความรื่นเริง หรือผ่อนคลายความเครียดทั้งทางตรงและทางอ้อมผสมผสานกันหลายประการเพื่อแสดงออกถึงเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม ชาตินิยม ศาสนา การเมือง และความเชื่อทางศาสนา

การขับร้องมีหลายลักษณะ เช่น การขับร้องเดี่ยว การขับร้องเสียงเดียว และการร้องประสานเสียง เป็นต้น การร้องเสียงเดียว คือ การร้องเดี่ยวที่มีผู้ร้องเพียงคนเดียวร้องแนวเสียงเดียว นอกจากนี้ยังรวมถึงการร้องหมู่ด้วย คือ การร้องเสียงเดียวโดยมีผู้ร้องหลายคน แต่แนวเสียงร้องมีแนวเดียว ส่วนการร้องประสานเสียง คือ การร้องที่มีผู้ร้องมากกว่าหนึ่งคน และมีแนวเสียงร้องมากกว่าหนึ่งแนวขึ้นไป ทำให้เกิดการประสานของเสียงแต่ละแนวขึ้น ปกติในปัจจุบันการร้องในวงขับร้องประสานเสียงมาตรฐานจะใช้การร้องสี่แนวเสียง คือ โซปราโน อัลโต เทเนอร์ และเบส ซึ่งถือกันว่าร้องแบบนี้มีความสมดุลของเสียงและสามารถแสดงออกถึงความงดงามของการขับร้องประสานเสียงได้อย่างสมบูรณ์แบบ ใด ๆ ก็ตามการขับร้องที่มีแนวเสียงน้อยกว่าสี่แนวดังกล่าว หรือมากกว่าสี่แนวนั้นเป็นสิ่งที่พบได้ในวรรณคดีดนตรีซึ่งเป็นบทเพลงประสานเสียงประเภทต่าง ๆ เหล่ามีความงดงามน่าฟังเช่นกัน กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2545 : 81)

กิจกรรมดนตรีสำหรับนักเรียนเป็นสิ่งจำเป็นในโรงเรียน เนื่องจากเป็นส่วนช่วยให้เด็กนักเรียนมีพัฒนาการทางอารมณ์และสังคมควบคู่ไปกับการเรียน ดนตรีประเภทการขับร้องประสานเสียง เป็นดนตรีที่เกิดขึ้นได้ง่ายเพราะเกิดจากตัวมนุษย์เอง ไม่ต้องใช้เครื่องดนตรีใด ๆ ไม่เสียค่าใช้จ่าย สามารถปฏิบัติได้คราวละมาก ๆ จึงสามารถทำการศึกษาได้กับนักเรียนครั้งละหลาย ๆ คน อีกทั้งยังเป็นกิจกรรมที่ให้ความบันเทิง และการใช้เวลาว่างอย่างมีคุณค่า สำหรับการรวมกลุ่มของหมู่คณะ หรือชมรมอีกด้วย วนี ลัดดาภรณ์ (2542 : 2) การร้องเพลงเป็นกิจกรรมที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก แต่เนื่องจากการร้องเพลงเป็นการแสดงที่ต้องใช้การผสมผสานระหว่างศาสตร์และศิลป์อย่างลงตัวจึงจะได้ผลงานที่ออกมาไพเราะกลมกลืนน่าฟังรวมทั้งยัง

สามารถสื่อความหมายที่ผู้ประพันธ์ต้องการอธิบายความรู้สึกได้ตามต้องการดังนั้นผู้ที่ร้องเพลงได้ไพเราะจะต้องผ่านการเรียนรู้และฝึกฝนมาอย่างถูกวิธี บางคนมีพื้นฐานเสียงที่ดีก็สามารถเรียนรู้และพัฒนาได้โดยการฟังเพลงหลากหลายรูปแบบจากนักร้องที่มีคุณภาพ แล้วนำเอาส่วนดีของแต่ละคนมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับเสียงของตนเอง แต่สำหรับบุคคลทั่วไปแล้วการจะร้องเพลงให้ได้ดีควรจะต้องมีผู้สอนเพื่อบอกข้อผิดพลาด จุดบกพร่องและสิ่งที่ควรแก้ไข รวมทั้งเป็นกระจกส่องและแสดงตัวอย่างที่ถูกต้อง และมีรายละเอียดประกอบมากมายในการเรียนรู้เริ่มตั้งแต่การหายใจ การออกเสียงที่ถูกต้อง ทั้งด้านภาษา อักษร ตัวสะกด คำปิดคำเปิด ระดับเสียง จังหวะ อารมณ์เพลง ท่าทางประกอบ รวมถึงสีหน้าแวตาดและน้ำเสียงซึ่งจะต้องสื่อออกมาให้ผู้ฟังสามารถจินตนาการตามได้อย่างใกล้เคียงที่สุด ปิ่นศิริ ศิริปิ่น (2551 : 4)

ผู้วิจัยได้มองเห็นถึงความสำคัญของวงขับร้องประสานเสียงซึ่งเป็นกิจกรรมดนตรีในโรงเรียนและมีการประกวดประกวดงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนรวมถึงการจัดประกวดของหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงออกถึงความสามารถด้านการร้องเพลง เป็นการฝึกการมีส่วนร่วมในสังคม การทำกิจกรรมกลุ่ม การเป็นผู้นำ ฝึกการบริหารจัดการวง และความสามัคคีในหมู่คณะ ทั้งยังเป็นกิจกรรมที่สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะด้านดนตรีสามารถต่อยอดในการศึกษาด้านดนตรีในระดับที่สูงขึ้นหรือสามารถประกอบอาชีพด้านการร้องเพลง และผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกวงขับร้องประสานเสียงในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ประสบความสำเร็จมีดังต่อไปนี้คือ วงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย จังหวัดศรีสะเกษ วงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนบรบือวิทยาคาร จังหวัดมหาสารคาม และวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนเลยพิทยาคม จังหวัดเลย ที่ได้รับรางวัลเหรียญทองการประกวดงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือและเป็นตัวแทนเข้าประกวดงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนระดับชาติต่อเนื่อง 3 ปี จากความสามารถของนักเรียน ครูผู้ควบคุมวง ผู้บริหารที่ได้ให้การสนับสนุน สมาคมผู้ปกครองนักเรียนและพ่อค้าประชาชน จนทำให้ประสบความสำเร็จ

ปัจจุบันวงขับร้องประสานเสียงในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือประสบปัญหาในด้านต่าง ๆ เช่น การขาดบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจด้านการขับร้องประสานเสียง การขาดการสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียน วัฒนธรรมที่แตกต่างจากวัฒนธรรมท้องถิ่น และขาดความต่อเนื่องของนักเรียนในวงขับร้องประสานเสียง

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจเป็นอย่างยิ่งที่จะศึกษาปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย จังหวัดศรีสะเกษ โรงเรียนบรบือวิทยาคาร จังหวัดมหาสารคาม และโรงเรียนเลยพิทยาคม จังหวัดเลย เพื่อนำประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาวิจัยมาเป็นแนวทางการพัฒนางวงขับร้องประสานเสียงสู่ความสำเร็จในโรงเรียนและสถาบันการศึกษา

ในประเทศไทย ให้มีคุณภาพมีมาตรฐานและเผยแพร่ความรู้ให้แก่หน่วยงานทางการศึกษาและบุคคลทั่วไป

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ของงานวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษากระบวนการฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียง ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียง ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ขอบเขตของงานวิจัย

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้จะทำการปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียง ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้กำหนดขอบเขตดังต่อไปนี้

1. ประวัติและผลงานวงขับร้องประสานเสียง
2. กระบวนการฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียง
 - 2.1 การคัดเลือกนักร้องและการแยกเสียงนักร้อง
 - 2.2 รูปแบบและการจัดตำแหน่งการขับร้องประสานเสียง
 - 2.3 ช่วงเวลาและลำดับในการฝึกซ้อม
 - 2.4 บทเพลงและการจัดการโน้ตเพลง
3. ปัจจัยสู่ความสำเร็จ
 - 3.1 นโยบายและแผนการพัฒนา
 - 3.2 ปัจจัยด้านบุคลากร
 - 3.3 วัสดุอุปกรณ์และสถานที่
 - 3.4 ปัจจัยด้านงบประมาณ

ในการวิจัยเรื่องปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียง ในระดับมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เริ่มศึกษาตั้งแต่ เดือนตุลาคม พ.ศ. 2560

4. พื้นที่วิจัย

ผู้วิจัยได้ระบุพื้นที่การทำวิจัยโดยคัดเลือกโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย จังหวัดศรีสะเกษ โรงเรียนบรบือวิทยาคาร จังหวัดมหาสารคาม และโรงเรียนเลยพิทยาคม จังหวัดเลย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงกระบวนการฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียง
2. ทำให้ทราบถึงปัจจัยแห่งความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียง
3. เป็นแนวทางการพัฒนางวงขับร้องประสานเสียง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ปัจจัยสู่ความสำเร็จ** หมายถึง สิ่งที่ส่งผลต่อความสำเร็จและบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของ วงขับร้องประสานเสียง ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. **โรงเรียนมัธยมศึกษา** หมายถึง โรงเรียนในพื้นที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา ซึ่งเป็นโรงเรียนที่จัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาเป็นหลัก แต่อาจมีการจัดการศึกษา ตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษา หรือระดับประถมศึกษา
3. **วงขับร้องประสานเสียงในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ** หมายถึง วงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย จังหวัดศรีสะเกษ วงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนบรบือวิทยาคาร จังหวัดมหาสารคาม และวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนเลยพิทยาคม จังหวัดเลย
4. **การขับร้องประสานเสียง** หมายถึง การขับร้องหมู่ที่มีจำนวนสมาชิกในวงมากกว่า 4 คน ขึ้นไปโดยแบ่งแนวของการร้องประสานเสียงออกเป็น แนวหลัก ๆ คือ โซปราโน (Soprano) เมสโซโซปราโน (Mezzo Soprano) อัลโต (Alto) เทเนอร์ (Tenor) บริโทน (Baritone) และเบส (Bass) โดยใช้พื้นฐานการร้องแบบคลาสสิก เน้นเสียง Vertical Sound (เสียงแนวตั้ง) ที่มีความกังวาน กลมมน มากกว่าเสียงแบน เพื่อให้เกิดความกลมกลืนของเสียงในทุก ๆ แนวมากที่สุด
5. **กระบวนการฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียง** หมายถึง กระบวนการและขั้นตอนการฝึกซ้อมการขับร้องประสานเสียงอย่างเป็นระบบของวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย จังหวัดศรีสะเกษ วงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนบรบือวิทยาคาร จังหวัดมหาสารคาม และวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนเลยพิทยาคม จังหวัดเลย

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียง ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยได้เรียบเรียงทั้งในประเทศและต่างประเทศ นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. กิจกรรมดนตรีในโรงเรียนมัธยมศึกษา
 - 1.1 กิจกรรมดนตรีในห้องเรียน
 - 1.2 งานศิลปะทัศนกรรมนักเรียน
2. องค์ความรู้เกี่ยวกับปัจจัยสู่ความสำเร็จ
3. องค์ความรู้เกี่ยวกับการขับร้องประสานเสียง
4. ข้อมูลพื้นฐาน โรงเรียนประวัติและผลงานของวงขับร้องประสานเสียงที่ทำการวิจัย
 - 4.1 โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย
 - 4.2 โรงเรียนบรบือวิทยาคาร
 - 4.3 โรงเรียนเลยพิทยาคม
5. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 ทฤษฎีการเรียนรู้
 - 5.2 ทฤษฎีการสอนดนตรี
 - 5.3 ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

กิจกรรมดนตรีในโรงเรียนมัธยมศึกษา

กิจกรรมดนตรีในโรงเรียนถือเป็นการแสดงผลในการจัดการเรียนรู้วิชาดนตรี ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2558) และเป็น การแสดงความสามารถทางด้านดนตรีสำหรับนักเรียน อีกทั้งสามารถต่อยอดเพื่อศึกษาต่อในระดับ ที่สูงขึ้นและสามารถประกอบอาชีพทางดนตรีได้ และได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ดนตรี รวมทั้งการจัดกิจกรรมดนตรีไว้ดังนี้

กิจกรรมดนตรีในห้องเรียน

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2544 : 113) ได้กล่าวถึงความหมายของกิจกรรมดนตรีว่ากิจกรรมดนตรีหมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ทางดนตรีที่ผู้จัดกิจกรรมกำหนดขึ้น เพื่อประโยชน์ในการเรียนรู้สำหรับผู้เข้าร่วมกิจกรรมดนตรี ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจและทักษะดนตรี องค์ประกอบของกิจกรรมดนตรี ได้แก่ ผู้จัดกิจกรรม ผู้ดำเนินกิจกรรม ผู้ร่วมกิจกรรม และลักษณะหรือรูปแบบของกิจกรรม กิจกรรมดนตรีมีหลากหลายเป็นไปตามจุดประสงค์ สภาพของการจัดกิจกรรม และประเภทของกิจกรรมดนตรีทำให้มีรายละเอียดขององค์ประกอบต่างกันไป ได้แก่

1. กิจกรรมดนตรีในห้องเรียน ผู้จัดและผู้ดำเนินกิจกรรม คือ ครูผู้สอนดนตรี ผู้ร่วมกิจกรรม คือนักเรียน หรือผู้เรียนดนตรี และรูปแบบของกิจกรรม คือ กิจกรรมการเรียนการสอนดนตรีในห้องเรียนซึ่งมีหลากหลายรูปแบบ

2. กิจกรรมดนตรีนอกห้องเรียน ผู้จัด อาจจะเป็นครู หรือนักเรียน ผู้ดำเนินกิจกรรม อาจเป็นครูหรือวิทยากรรับเชิญ ผู้ร่วมกิจกรรม คือ นักเรียน

3. กิจกรรมดนตรีในสังคม ปกติแล้วกิจกรรมดนตรีในสังคมมักจะเป็นกิจกรรมดนตรีที่เกี่ยวข้องกับการแสดงดนตรี ในลักษณะนี้ ผู้จัด คือหน่วยงานต่าง ๆ ทางดนตรีหรือทางการศึกษา

พงศัลดา ธรรมพิทักษ์กุล (2545 : 17) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดนตรีควรให้ประสบการณ์ด้านต่าง ๆ เป็นการให้เด็กเกิดทักษะดนตรีหลาย ๆ ด้าน ทักษะดนตรีดังกล่าวประกอบด้วย การฟัง การร้องเพลง การอ่าน เขียนโน้ต การเคลื่อนไหวร่างกาย การเล่นเครื่องดนตรี และการคิดสร้างสรรค์

กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 3) ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบดนตรี แสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจัยคุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึกทางดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าดนตรี ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล ร้องเพลง และเล่นดนตรี ในรูปแบบต่าง ๆ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเสียงดนตรี แสดงความรู้สึกที่มีต่อดนตรีในเชิงสุนทรีย์ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับประเพณีวัฒนธรรม และเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์

คิงก์ (King, 2018 : 49) ได้ให้ความหมายว่า ดนตรีในโรงเรียนเป็นเรื่องเกี่ยวกับ “การขับร้อง การฟัง และการเห็นคุณค่าของดนตรี” เด็กอาจจะร้องหรือเล่นเครื่องดนตรีตามจินตนาการ ตลอดจนการเคลื่อนไหวร่างกายและปฏิบัติตามสื่ออื่น ๆ

จากข้อความข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมดนตรีสำหรับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา ขึ้นอยู่กับหลักสูตรแกนกลางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด โดยใช้จัดกิจกรรมดนตรีตามตัวชี้วัดของสาระดนตรีที่กำหนดให้ ซึ่งสามารถจัดกิจกรรมตามความรู้ความสามารถของนักเรียน และครูผู้จัดกิจกรรมดนตรีให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลาง อีกทั้งยังสามารถจัดกิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อส่งเสริมและสร้างประสบการณ์ทางด้านดนตรีทั้งในด้านการแสดงดนตรีในชุมชน ให้กับนักเรียนตามศักยภาพและการจัดการเรียนการสอนดนตรีของครูดนตรี

งานศิลปหัตถกรรมนักเรียน

งานศิลปหัตถกรรมนักเรียนเป็นงานที่จัดประกวดแข่งทักษะงานวิชาการและงานด้านฝีมือ ซึ่งถือเป็นเวทีแสดงความรู้ความสามารถของเรียน โดยมีประวัติในงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน พอสังเขปดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2556) งานศิลปหัตถกรรมได้เริ่มจัดมาตั้งแต่ พ.ศ. 2455 ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 6 โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อจะแนะนำชักจูงให้เด็กชายหญิงในสมัยนั้น ได้เอาใจใส่ฝึกหัดศิลปหัตถกรรม ซึ่งเป็นทางเลี้ยงอาชีพต่าง ๆ เพื่อจะกันการที่เด็กทั้งหลายพากันนิยมในการเป็นเสมียนหรือ เข้าทำงานราชการให้น้อยลง การจัดงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนมีการจัดต่อเนื่องกันตลอดมา มีหยุดเว้นช่วงบ้าง เมื่อสถานการณ์บ้านเมืองไม่ปกติก็ตาม เปลี่ยนชื่องานไปหลายครั้ง โดยทั่วไปนับว่าเป็นงานที่มีชื่อเสียงมาก มาแต่ในอดีต นับถึงปัจจุบันเป็นเวลา 87 ปี

งานแสดงศิลปหัตถกรรมนักเรียน จัดขึ้นครั้งแรกเมื่อวันที่ 3 มกราคม พ.ศ. 2455 ณ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย โดยเจ้าพระยาพระเสด็จสุเรนทราธิบดี (ม.ร.ว.เปีย มาลากุล) เสนาบดี กระทรวงธรรมการเป็นผู้ริเริ่ม (ขณะที่ยังเป็นพระยาวิสุทธสุริยศักดิ์) พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินทรงเปิดงาน เหตุที่จัดงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนเพื่อแนะนำชักจูงให้เด็กชายหญิง ในสมัยนั้น เอาใจใส่ฝึกหัดศิลปหัตถกรรมให้เกิดความชำนาญ มีความคิดสร้างสรรค์ และเพิ่มพูนรายได้ ในการเลี้ยงชีพ จนถึง พ.ศ. 2466 รวม 12 ครั้ง

หลังจากนั้นได้ว่างเว้นการจัดงานเป็นเวลาถึง 25 ปี ซึ่งในช่วงนั้นบ้านเมืองอยู่ในสภาวะไม่ปกติ คือ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จสวรรคต (พ.ศ. 2468) และเกิดเหตุการณ์การเปลี่ยนแปลงการปกครองโดยคณะราษฎร ในปี พ.ศ. 2475 ได้มีการ “จัดงานศิลปหัตถกรรมสหพันธ์โรงเรียนราษฎร” โดยการนำของนายเพ็ญ สุวรรณมณี เจ้าของโรงเรียนนันทศึกษา ได้รวมกลุ่มโรงเรียนราษฎร จัดขึ้นที่สวนอัมพร เพื่อฟื้นฟูงานศิลปหัตถกรรม

ที่ว่างวันขึ้นมาใหม่ (ระหว่างวันที่ 31 มีนาคม - 6 เมษายน พ.ศ. 2491) โดยมีการ ออกร้านขายอาหารและการฝีมือของนักเรียน มีการแสดงตำนานทางประวัติศาสตร์การแสดงพื้นเมือง การบริหาร และฉายภาพยนตร์ มีการประกวดลีลาศ และตลาดนัดด้วย

จากนั้นกระทรวงศึกษาธิการ จึงได้ฟื้นฟูงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนขึ้นมาใหม่ ตั้งแต่ พ.ศ. 2492 จนกระทั่งถึง พ.ศ. 2516 ได้มีการจัดเตรียมงานกรีฑาศิลปหัตถกรรมนักเรียนเหมือนเช่นเคย แต่เนื่องจากภาวะของประเทศอยู่ในภาวะที่ไม่เหมาะสมกับการจัดงานอันเนื่องมาจากเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการจึงงดการจัดงานในปีนั้นเสีย ในช่วงตั้งแต่ปี พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2525 เกิดเหตุการณ์ความวุ่นวายภายในประเทศ เช่นเหตุการณ์ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2516 การเดินขบวนประท้วง และมีการเปลี่ยนรัฐบาลกันหลายคณะ รวมทั้งภัยคุกคามจากสงครามอินโดจีน จึงหยุดการจัดงานแสดงศิลปหัตถกรรมไประยะหนึ่งรวม 10 ปี

ในปี พ.ศ. 2528 ซึ่งถือว่าเป็นการจัดงานศิลปหัตถกรรม ครั้งที่ 37 กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดงานศิลปหัตถกรรม ขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง ณ สวนอัมพร การจัดงานครั้งนี้ยิ่งใหญ่กว้างขวางมากกว่าเดิม เพราะกรมอาชีวศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และใช้ชื่องานในการจัดว่า “งานศิลปหัตถกรรมและอาชีวศึกษา 28” โดยเน้นสาระของงานว่า “การศึกษาเพื่ออาชีพ” และในปี พ.ศ. 2534 เป็นการจัดงานครั้งพิเศษ เนื่องในปีเฉลิมฉลอง 100 ปี กระทรวงศึกษาธิการ เป็นการจัดงานงานศิลปหัตถกรรม ครั้งที่ 44 ได้มีการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญ คือ เริ่มจัดงานกระจายไปทุกภาคทั่วประเทศ เพื่อเป็นการกระจายโอกาสให้เยาวชนในส่วนภูมิภาค ได้มีโอกาสเข้าชมงานอย่างกว้างขวาง โดยใช้ชื่องานว่า “งานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ฉลอง 100 ปี กระทรวงศึกษาธิการ” โดยให้ทุกกรมในกระทรวงศึกษาธิการเข้าร่วมกันจัดงาน มีการจัดงานเป็น 5 ภูมิภาค คือ ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ จนถึงครั้งที่ 56 ปีการศึกษา 2547 งานศิลปหัตถกรรมก็ได้หยุดชะงักไป หลังจากที่มีการปฏิรูปการศึกษาและมีการยุบรวม หลายหน่วยงานเข้าด้วยกันเป็นสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กรมสามัญศึกษาและกรมวิชาการ ในปี พ.ศ. 2548 สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ได้ส่งมอบการจัดงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนแก่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นผู้รับผิดชอบการจัดงานจนกระทั่งปี พ.ศ. 2555 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน อนุมัติในหลักการให้จัดงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน เป็นประจำทุกปี เพื่อให้ครูนักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะทางด้านวิชาการ วิชาชีพ ดนตรีนาฏศิลป์ ศิลปะ เห็นคุณค่าและเกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รักและหวงแหนในมรดกทางวัฒนธรรมของไทย และเป็นการเปิดเวทีให้เด็กได้แสดงออกตามความสามารถของตนเองอย่างอิสระและสร้างสรรค์ ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ รวมทั้งการใช้กิจกรรมเป็นสื่อเพื่อ

การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม เสริมสร้างวิถีประชาธิปไตย และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตร และการสร้างภูมิคุ้มกันภัยจากยาเสพติด ทั้งนี้ในปีการศึกษา 2555 นับเป็นครั้งที่ 62 และครบรอบ 100 ปี (นับตั้งแต่เริ่มครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2455) โดยกำหนดจัดกิจกรรมทั้งในระดับเขตพื้นที่การศึกษา ระดับภาค และระดับชาติ ต่อเนื่องมาโดยตลอดจนถึงครั้งที่ 67 ในปีการศึกษา 2560

จากข้อความข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การจัดการศิลปหัตถกรรมนักเรียนนั้น เป็นพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2455 ซึ่งแนะนำและชักจูงให้คนหนุ่มสาวในสมัยนั้น ได้เอาใจใส่ฝึกหัดศิลปหัตถกรรม ซึ่งเป็นทางเลี้ยงอาชีพต่าง ๆ และได้ดำเนินการจัดกิจกรรมทุก ๆ ปี แต่เนื่องด้วยเหตุการณ์บ้านเมืองในสมัยนั้น และการเปลี่ยนแปลงการปกครองทำให้การจัดงานศิลปหัตถกรรมได้งดเว้นไปเป็นระยะตามความเหมาะสมของสถานการณ์บ้านเมืองที่ไม่มีความมั่นคง ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการจัดงานศิลปหัตถกรรมแทบทุกครั้ง เพราะสถานที่จัดงานศิลปหัตถกรรมนั้นจะจัดอยู่ในเขตพระราชวัง และเขตพระนคร ส่วนภูมิภาคยังมีได้มีส่วนร่วมมากนัก มีเพียงแต่การเข้ามาชมงานของหน่วยงานภายนอกและภูมิภาค จนกระทั่ง ครั้งที่ 44 เมื่อปีการศึกษา 2534 เป็นการจัดงานครั้งพิเศษ เนื่องในปีเฉลิมฉลอง 100 ปี กระทรวงศึกษาธิการ และมีการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญ คือ เริ่มจัดงานกระจายไปทุกภาคทั่วประเทศ เพื่อเป็นการกระจายโอกาสให้เยาวชนในส่วนภูมิภาค ได้มีโอกาสเข้าชมงานอย่างกว้างขวาง โดยใช้ชื่อว่า “งานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ฉลอง 100 ปี กระทรวงศึกษาธิการ” โดยให้ทุกกรมในกระทรวงศึกษาธิการเข้าร่วมกันจัดงาน มีการจัดงานเป็น 5 ภูมิภาค และตัดลดเหลือ 4 ภูมิภาคในครั้งที่ 45 เป็นต้นมา ได้มีการเพิ่มกิจกรรมทางวิชาการเข้าในงานศิลปหัตถกรรม และเปลี่ยนแปลงกิจกรรมและรูปแบบของกิจกรรมเพื่อให้ทันต่อยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงในโลก ปัจจุบัน งานศิลปหัตถกรรมนักเรียนจึงเป็นเวทีที่ให้นักเรียนได้แสดงความสามารถตามความถนัด สามารถพัฒนาตนเองและต่อยอดเพื่อเป็นอาชีพต่อไป

องค์ความรู้เกี่ยวกับปัจจัยสู่ความสำเร็จ

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นกระบวนการวางแผนล่วงหน้า เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ความสามารถและปรับปรุงพฤติกรรมของบุคลากรในการทำงานให้แก่องค์กร เพื่อนำเอาศักยภาพที่มีอยู่ออกมาให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการเอื้อต่อการบรรลุเป้าหมายขององค์กร

นโยบายและการวางแผน

นักวิชาการได้ให้ความหมายเกี่ยวกับนโยบายและการวางแผนที่จะนำพาองค์กร หรือการดำเนินงานให้ประสบความสำเร็จดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2547 : 3) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับปัจจัยสู่ความสำเร็จ ซึ่งหมายถึง การดำเนินงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ การวางแผนถือเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้งานหรือกิจกรรมนั้นประสบความสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี หรือมีข้อผิดพลาดน้อยที่สุด ทั้งนี้การดำเนินให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้อย่างเต็มประสิทธิภาพนั้น จึงจำเป็นจะต้องมีแบบแผนและการวางแผนที่ดีที่มีความรัดกุมและรอบครอบ มีผู้ให้ความหมายของการวางแผนเอาไว้ดังนี้ นโยบายการศึกษา คือ การมุ่งเน้นความสำคัญทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และ ความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อพัฒนาคนให้มีความสมดุล โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ

ภาวिका ธาราศรีสุทธี (2551 : 8) ได้ให้ความหมายความปัจจัยสู่ความสำเร็จ หมายถึง ความสำคัญของการเรียนรู้ได้อยู่ที่ตัวเนื้อหา แต่อยู่ที่กระบวนการเรียนรู้ เป็นการเรียนรู้วิธีที่จะเรียน ผู้ที่จะส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ขึ้น ต้องเปลี่ยนบทบาทจากผู้ให้ความรู้ ผู้อบรมสั่งสอนมา เป็นผู้อำนวยความสะดวก หรือผู้สนับสนุนให้กำลังใจผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้ขึ้นด้วยตนเอง ด้วยการให้เขาได้ลงมือปฏิบัติจริง ทุกขั้นตอนตามความถนัดและความสนใจของแต่ละบุคคล โดยพัฒนาให้ครบทั้ง 3 H คือ Hand Head และ Heart

บุคลากร

การบริหารทรัพยากรบุคคลถือเป็นศาสตร์และศิลป์เพื่อที่จะดึงเอาศักยภาพของบุคคลออกมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเข้าถึงและเข้าใจบุคลากรจึงเป็นความสำคัญอย่างยิ่ง ที่ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญ นักวิชาการได้ให้ความหมายดังนี้

พรพรรณ อินทรประเสริฐ (2550 : 75) ได้สรุปว่า การบริหารงานด้านบุคคลในสถานศึกษา มีความสำคัญมาก เพราะเป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จในการบริหารองค์กร หากสถานศึกษาใดประกอบไปด้วยบุคลากรทางการศึกษาที่เป็นมืออาชีพอย่างแท้จริง คือ มีความรู้ มีความสามารถ มีสมรรถนะในงานหลัก มีคุณธรรมและจรรยาบรรณที่เหมาะสมกับการจัดการศึกษา ย่อมส่งผลให้สถานศึกษาแห่งนั้นมีทั้งคุณภาพและประสิทธิภาพ

วิชัย โถสุวรรณจินดา (2551 : 1) ได้ให้ความหมายว่า มนุษย์เป็นผู้รับผิดชอบ มีความคิดสร้างสรรค์อยู่ในตัวเอง หน้าที่หลักของผู้บริหารจึงเป็นการนำศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ด้วยการสร้างบรรยากาศในการทำงานที่ดี ส่งเสริมและให้กำลังใจ พัฒนาผู้ปฏิบัติงาน รวมทั้งกระตุ้นให้มีการเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการทำงานเพิ่มขึ้น

กุลมาศ ศิริมาตย์ (2556 : 69) ได้ให้ความหมายว่า องค์กรที่ดีควรสนับสนุนการเรียนรู้ให้แก่บุคลากรในหน่วยงาน เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานให้กับบุคลากร การเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นสิ่งจำเป็นในชีวิตการทำงาน และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์กร

เบรนด้า (Brenda. 2008 : 12) ได้ให้ความหมายปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียง หมายถึง ความสำเร็จของนักร้องแต่ละคนที่อยู่ในวงขับร้องประสานเสียงจะสำเร็จได้นั้น ขึ้นอยู่กับผู้ควบคุมวง คำแนะนำการวิธีการฝึกซ้อมจะเป็นสิ่งที่สร้างความสำเร็จจะเป็นสิ่งที่นำไปสู่การขับร้องประสานเสียงอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถต่อยอดได้ในตัวของแต่ละบุคคล

จากข้อความดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า การบริหารบุคลากรถือเป็นหัวใจสำคัญที่จะนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จ การดูแลเอาใจใส่สนับสนุนบุคลากรให้มีความสุขกับการทำงานถือเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้บริหารจะต้องส่งเสริมและให้กำลังใจ พัฒนาบุคลากร รวมทั้งกระตุ้นให้สามารถเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการทำงานให้สูงขึ้น

ทฤษฎีการบริหารจัดการ

การบริหารจัดการ คือ กระบวนการบุคคลหรือองค์กรที่มีขั้นตอนของการทำงานอย่างละเอียด ซึ่งจำเป็นต้องนำมาใช้เพื่อดำเนินงานในกิจกรรมต่าง ๆ ให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ ดังนักวิชาการหลาย ๆ ท่านได้กล่าวดังต่อไปนี้

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2551 : 13) ได้ให้ความหมายของการบริหารจัดการว่า หมายถึง การกระทำต่าง ๆ ที่มีผู้กระทำตั้งแต่สองคนขึ้นไป ร่วมมือกันทำเพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ โดยใช้กระบวนการทำอย่างมีระเบียบ ทรัพยากร และเทคนิคต่าง ๆ ที่เหมาะสม

วิโรจน์ สารรัตน์ (2556 : 1) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ซึ่งหมายถึง กระบวนการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยหน้าที่ในการบริหารจัดการได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัดการองค์กร (Organizing) การชี้นำ (Leading) และการควบคุมองค์กร (Controlling)

ศิริ ถิอาสนา (2557 : 8) ได้ให้ความหมายของการบริหารจัดการว่า เป็นกิจกรรมของกลุ่มตั้งแต่สองคนขึ้นไป ร่วมมือกันจัดการทรัพยากร ที่เหมาะสมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ร่วมกันใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์จัดการกระบวนการบริหารหรือหน้าที่การบริหาร ประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดการองค์กร (Organizing) การจัดคณะทำงาน (Staffing) การอำนวยการ (Directing) การประสานงาน (Coordinating) การรายงาน (Reporting) และการงบประมาณ (Budgeting)

กูลิคค์ และเออวิกค์ (Gulick & Urwick. 1937 : 13) ได้ให้ความหมายของกระบวนการบริหาร 7 ประการ ซึ่งเรียงสามารถเรียงด้วยอักษรย่อได้คำว่า “POSDCORB” คือ การวางแผน (Planning = P) การจัดหน่วยงาน (Organizing = O) การบริหารงานบุคคล (Staffing = S) การอำนวยการ (Directing = D) การประสานงาน (Coordinating) การรายงาน (Reporting = R) และการจัดงบประมาณ (Budgeting = B)

ปีเตอร์ และ โคลิน (Peter & Colin. 2001 : 12) กล่าวว่าหลักการบริหารแบ่งการบริหารไว้ 4 M “ผู้บริหารที่ไม่มีประสิทธิภาพ จะเน้นการจ้างคนเพิ่มเพียงอย่างเดียว” ซึ่งประกอบด้วย Man (กำลังคน) Material (วัสดุที่ใช้ในการดำเนินงาน) Money (เงินงบประมาณ) Management (การบริหารจัดการ)

จากข้อความดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า การบริหารจัดการคือการร่วมมือกันทำเพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ โดยใช้กระบวนการทำอย่างมีระบบ การบริหารทรัพยากร และการใช้เทคนิคต่าง ๆ ที่เหมาะสมเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยหลักในการบริหารจัดการได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัดการองค์กร (Organizing) การชี้นำ (Leading) และการควบคุมองค์กร (Controlling)

การดำเนินงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ จะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางเอาไว้ นั้น การวางแผนถือเป็นปัจจัยสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของงานหรือกิจกรรมนั้นได้เป็นอย่างดี เพราะวางแผนหรือการเตรียมการจะทำให้รู้ถึงปัญหาที่จะเกิดขึ้นในการดำเนินงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ และสามารถแก้ไขปัญหานั้นได้ทันท่วงที หรือมีข้อผิดพลาดน้อยที่สุด

องค์ความรู้เกี่ยวกับวงขับร้องประสานเสียง

วงขับร้องประสานเสียง (Choir) ถือเป็นวงดนตรีประเภทหนึ่งที่มีการขับร้องแบบเป็นหมู่คณะ เริ่มแรกการขับร้องประสานเสียงจะพบมากในโบสถ์ เป็นการขับร้องเพลงเพื่อศาสนา แต่ต่อมาก็เริ่มมีความนิยมและนำมาร้องทั่วไป วงขับร้องประสานเสียงจะมีการแบ่งระดับเสียงของนักร้องที่อยู่ในวงตามเสียงสูง - ต่ำ ของนักร้องแต่ละคน โดยมีชื่อเรียกต่างกันในแต่ละแนวเสียง เพลงที่ใช้ขับร้องจะมีหลายแนวทำนองสอดประสานกัน

ความหมายของการขับร้องประสานเสียง

การขับร้องประสานเสียง คือ การร้องเพลงแบบตะวันตก ซึ่งมีประวัติศาสตร์อันยาวนาน เป็นการขับร้องเพลงเพื่อประกอบพิธีกรรมทางศาสนาสรรเสริญพระเจ้าในวิหารตามหลักฐานที่ถูกรับบันทึกไว้ตั้งแต่สมัยก่อนคริสตกาลในคัมภีร์ไบเบิลของศาสนาคริสต์หรือกิจกรรมการสร้างสรรคทางดนตรีซึ่งมีประเภทของบทเพลงขับร้องประเภทต่าง ๆ นักวิชาการด้านดนตรีหลายท่านได้ให้ความหมายขององค์ความรู้เกี่ยวกับการขับร้องประสานเสียงไว้ดังนี้

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2537 : 124) ได้ให้ความหมายของการขับร้องประสานเสียง หมายถึง การร้องที่มีแนวทำนองและแนวประสานเสียงหรือแนวทำนองอื่น ๆ มากกว่าหนึ่งแนวร้องไปในขณะเดียวกันดังนั้นในการร้องเพลงประสานเสียงจึงมีการแบ่งผู้ร้องออกเป็นสองกลุ่มเป็นอย่างน้อย และแต่ละกลุ่มมีแนวทำนองหรือแนวประสานเสียงเป็นของตนเองโดยเฉพาะ

จะเห็นได้ว่าการร้องประสานเสียง เป็นการร้องที่ต่างไปจากการร้องเสียงซึ่งมีเทคนิคการร้อง และประเภทการร้องหลายลักษณะ

คุณฉวี พนมยงค์ บุญทัศนกุล (2547 : 4 - 5) ได้ให้ความหมายของการขับร้องประสานเสียง หมายถึง การร้องเพลง คือ การแสดงออกอย่างมีศิลปะในการใช้เสียงเพื่อแสดงถึงความรู้สึกของมนุษย์ทั้งภายนอกและภายในซึ่งออกมาพร้อม ๆ กัน อาทิเช่น การแสดงออกทางสีหน้า ท่าทางและกิริยา และการเปล่งเสียงออกมาพร้อมกันกับการเต้นของหัวใจและการหายใจ ล้วนแต่บอกให้รู้ถึงลักษณะภายในของบุคคลนั้น ปฏิกริยาเหล่านี้จะสะท้อนออกมาให้เห็นจากการสัมผัสของร่างกาย เช่น ตาและหู ความรู้สึกจะถูกระบบประสาทส่งไปยังกล้ามเนื้อซึ่งจะเป็นผู้ทำให้เกิดกิริยาท่าทางขึ้น เช่น กล้ามเนื้อที่หน้าก็จะทำให้สีหน้าเปลี่ยนแปลงไปตามลักษณะของความรู้สึกที่ได้รับมา กล้ามเนื้อที่เส้นเสียงก็จะควบคุมการเปล่งเสียง กล้ามเนื้อที่หัวใจควบคุมการเต้นของหัวใจสารเคมีจะปรากฏตัวอยู่ในเส้นโลหิตเพื่อตอบสนองการทำงานให้เข้าไปพร้อมด้วยการเกิดความรู้สึกต่าง ๆ ทั้งหมด ซึ่งมนุษย์รับเข้ามาไว้ในตัวโดยไม่รู้ตัว ไม่ว่าจะเป็นความรู้สึกชนิดใด เช่น รู้สึกเกลียดหรือรัก ดีใจหรือเสียใจ ประหลาดใจ รู้สึกกลัว หรือก้าวร้าว ความรู้สึกต่าง ๆ เหล่านี้จะแสดงออกจากการเปล่งเสียงของมนุษย์

บุญส่ง วรวัฒน์ และคณะ (2550 : 67) ได้ให้ความหมายการขับร้องประสานเสียงว่า หมายถึง การขับร้องแบบหนึ่งที่มีผู้ขับร้องตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป อาจร้องเพลงที่มีทำนองเดียวกันแต่ขึ้นต้นจบลงไม่พร้อมกัน การขับร้องประสานเสียงทั่วไปเรียกว่า “คอรัส” (Chorus) การขับร้องประสานเสียงนั้นเราสามารถแยกส่วนของการขับร้องออกเป็นส่วนทำนองหลัก (Theme) ส่วนประสานเสียงและส่วนทำนองสอดประสานเราเรียกการขับร้องแบบนี้ว่า “แบบพาร์ดซิงกิง” (Part Singing) และเรียกกลุ่มนักร้องว่า “ไควเออร์” (Choir) ผู้ที่ขับร้องที่อยู่ประจำโบสถ์ต่าง ๆ ก็เรียกว่า “ไควเออร์” เหมือนกัน หมู่ขับร้องประสานเสียงอาจประกอบด้วยชายล้วน หญิงล้วน หรือทั้งชายและหญิงก็ได้

มินตรา ทันตะเวช (2554 : 3 - 8) ได้ให้ความหมายการขับร้องประสานเสียงไว้ดังนี้ การขับร้องประสานเสียง (Choir/Chorus) คือ การร้องเพลงที่มีลักษณะเป็น Unison (การร้องโน้ตแนวเดียวกันของเสียงทุกประเภท) หรือการร้องเสียงประสานกันของเสียงแต่ละประเภทที่ทำให้เกิดเพลงหนึ่งเดียว หรือกล่าวได้ว่า เป็นเสียงร้องเพลงที่เกิดจากกลุ่มนักร้อง Choir (ไควเออร์) เป็นกลุ่มนักร้องประสานเสียง ที่เกี่ยวข้องกับศาสนาหรือ เป็นกลุ่มคณะ Chorus (คอรัส) เป็นกลุ่มนักร้องประสานเสียง ที่เกี่ยวข้องกับการแสดง ในอุปรากร และละครเวทีในปัจจุบันศัพท์ดังกล่าวได้ถูกจำกัดความคล้ายคลึงกันจนต้องพิจารณาจากความเหมาะสมของการใช้เป็นหลัก โดยสังเกตได้จากชื่อคณะนักร้องประสานเสียง

การขับร้องประสานเสียงถูกนำไปใช้ด้วยเหตุผลที่แตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับความเหมาะสมบางครั้งถูกใช้ประกอบกับเครื่องดนตรีบรรเลงต่าง ๆ หรือบางครั้งอาจจะไม่มีเครื่องดนตรี บรรเลงประกอบ มีเพียงเสียงประสานเท่านั้นที่ใช้ในการบรรเลง ได้แก่

1. การประสานเสียงในวงออร์เคสตรา มักจะมีหน้าที่สร้างสีสันให้กับเนื้อหาของเพลงหรือช่วยนำร้องนำเพลงด้วยการเน้นย้ำ การคลอประกอบเสียงหลัก โดยหลักแล้วมักจะให้ความสำคัญกับเสียงที่กลมกลืนกันที่สุด ทั้งโทนเสียงโน้ต และการออกเสียงพยัญชนะตัวสะกดต่าง ๆ เพราะมักจะใช้จำนวนคนมาก

2. การประสานเสียงในวงดนตรีแบนด์ มักจะใช้จำนวนไม่มาก และการประสานเสียง ท่อนสำคัญของบทเพลงที่ผู้ประพันธ์ หรือผู้เรียบเรียงใหม่ต้องการจะให้นักร้องนำเด่นขึ้นมา

3. การประสานเสียงในการแสดงละครเพลง มักจะใช้การขับร้องประสานเสียงเป็นตัวสร้างสีสันให้การดำเนินเรื่อง อย่างอุปรากร และละครเพลงเป็นต้น การขับร้องประสานเสียงดังกล่าวจำเป็นที่จะต้องใช้คนเป็นจำนวนมาก และคนเหล่านั้นก็มักจะมีหลายบทบาทในแต่ละช่วงของการแสดง

4. การประสานเสียงในการแสดงประสานเสียง (Show Choir) มักจะเป็นการแสดงที่ดำเนินด้วยการร้องประสานเสียงเป็นหลัก นอกจากเสียงจะต้องกลมกลืนแล้วบางครั้งยังมีส่วนของการออกแบบการแสดง การเคลื่อนไหว และการแสดงทางร่างกายเพื่อถ่ายทอดเรื่องราวของเพลงนั้นออกมาประกอบเพื่อสร้างความน่าสนใจให้การบอกเล่าเรื่องราวของเพลง

ประเภทของเพลงขับร้องประสานเสียง

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2540 : 44) ได้ให้ความหมายของ ประเภทเพลงประสานเสียง มีหลายประเภทตั้งแต่เพลงง่าย ๆ ไปจนถึงเพลงประสานเสียงระดับยาก การเลือกเพลงประสานเสียงมาใช้ในการสอน จึงควรเลือกให้เหมาะกับระดับของผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษาประเภทของเพลงประสานเสียงที่ผู้เรียนควรมีประสบการณ์ในการร้อง ได้แก่

1. เพลงแซนท (Chant) แซนท คือ รูปแบบของทำนองที่ประกอบด้วยระดับเสียงเพียง 2 - 3 เสียง ปกติจะเป็นระดับเสียงต่ำกว่าแนวทำนอง ใช้ร้องประกอบไปกับแนวทำนองอย่างซ้ำไปมาในรูปของออสตินาโต (Ostinato) แซนท จัดได้ว่าเป็นการประสานเสียงที่ง่าย ๆ

2. เพลงเสียงสะท้อน (Echo Songs) เพลงบางเพลงมีแนวทำนองตอนท้ายของวรรคที่สามารถใส่คำร้องได้อีก 1 แนว กล่าวคือ ตอนท้ายของวรรคมักเป็นโน้ตอัตราจังหวะยาว ผู้ร้องแนวทำนองจะร้องตัวโน้ตนั้นยาวจนครบจังหวะ ในขณะที่แนวประสานจะร้องแนวทำนองซ้ำในช่วงท้ายวรรคที่เป็นโน้ตจังหวะยาว

3. เพลงราวด์ (Round) ราวด์หรือเพลงวน คือดนตรีประเภทโพลีโฟนี (Polyphonic) ที่ง่ายที่สุด การร้องเพลงราวด์คือการร้องเพลงเพลงหนึ่ง โดยแบ่งผู้ร้องออกเป็น 2 กลุ่มขึ้นไป แต่ละกลุ่มจะร้องเพลงเดียวกัน แต่ขึ้นต้นร้องไม่พร้อมกัน โดยมีการร้องตามกันไปเรื่อย ๆ ก็ครั้งก็ได้ การเริ่มต้นร้องของแต่ละกลุ่มหลังจากกลุ่มแรกร้องไปแล้ว จะตามกันตามลักษณะวรรคของบทเพลงนั้น ๆ

4. เพลงแคนอน (Canon) แคนอน คือ ดนตรีประเภทโพลีโฟนิค มีลักษณะทั่ว ๆ ไป คล้าย ๆ เพลงราวด์ บางครั้งเพลงราวด์ใช้เป็นชื่อสามัญเรียกเพลงที่ร้องเล่น ๆ ส่วนแคนอนมักใช้ลักษณะเกี่ยวข้องกับดนตรีที่เป็นแบบแผน แคนอนมีลักษณะ บางลักษณะมีโครงสร้างสลับซับซ้อนกว่าเพลงราวด์บางครั้ง canon จะสะกดด้วยตัว k คือ Kanon ซึ่งเป็นภาษาเยอรมัน

5. เพลงเดสแคนท์ (Descant) ลักษณะของเดสแคนท์ คือ แนวทำนองที่อยู่เหนือทำนองเพลงหนึ่ง ปกติมักใช้ผู้ร้องประมาณ 4 - 5 คน ในขณะที่ผู้ร้องที่เหลือร้องเพลงหนึ่ง จีรพันธ์ สมประสงค์ (2547 : 199) ได้ให้ความหมายของประเภทการขับร้องประสานเสียงว่า ประเภทของการขับร้องประสานเสียง คือ การขับร้องประสานเสียงประเภทต่าง ๆ ที่มีตั้งแต่เพลงง่าย ๆ ไปจนถึงเพลงประสานเสียงระดับยาก การเลือกเพลงประสานเสียงมาใช้ในการปฏิบัติควรเลือกให้เหมาะกับระดับของผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษาซึ่งสามารถแบ่งประเภทการขับร้องประสานเสียงได้ 7 ประเภทดังต่อไปนี้

1. เพลงแซนท (Chant) เป็นการประสานเสียงแบบง่าย ๆ ด้วยการใส่แนวประสานซึ่งเป็นแนวต่ำกว่าแนวทำนอง โดยใช้ระดับเสียงไม่มากนัก ปกติประมาณ 2 - 3 เสียง โดยจะร้องซ้ำ ๆ ทั้งเพลงซึ่งเรียกว่า ออสตินาโต (Ostinato)

2. เพลงเสียงสะท้อน (Echo Songs) เพลงบางเพลงมีแนวทำนอง ตอนท้ายของวรรคที่สามารถใส่แนวร้องได้อีก 1 แนว กล่าวคือ ตอนท้ายของวรรคมักเป็น โน้ตอัตรา จังหวะยาว ผู้ร้องแนวทำนองจะร้องตัวโน้ตนั้นยาวจนครบจังหวะ ในขณะที่แนวประสานจะร้อง แนวทำนองซ้ำในช่วงท้ายวรรคที่เป็น โน้ตจังหวะยาว

3. เพลงราวด์ (Round) หรือเพลงวน คือ ดนตรีประเภทโพลีโฟนิค (Polyphonic) ที่ง่ายที่สุดการร้องเพลงราวด์คือการร้องเพลงเพลงหนึ่ง โดยแบ่งผู้ร้องออกเป็น 2 กลุ่มขึ้นไป แต่ละกลุ่มจะร้องเพลงเดียวกัน แต่ขึ้นต้นร้องไม่พร้อมกัน โดยมีการร้องตามกันเรื่อย ๆ ก็ครั้งก็ได้ การเริ่มต้นร้องของแต่ละกลุ่มหลังจากกลุ่มแรกร้องไปแล้วจะร้องตามกันตามลักษณะวรรคของบทเพลงนั้น

4. เพลงแคนอน (Canon) คือดนตรีประเภทโพลีโฟนิค (Polyphonic) มีลักษณะทั่ว ๆ ไป คล้ายเพลงราวด์บางครั้งเพลงราวด์ใช้เป็นชื่อสามัญเรียกเพลงที่ร้องเล่น ๆ ส่วนแคนอนมัก

ใช้เป็นลักษณะเกี่ยวข้องกับดนตรีที่มีแบบแผน แคนอนมีหลายลักษณะ บางลักษณะมีโครงสร้าง สลับซับซ้อนกว่าเพลงราวด์

5. เดสแคนท์ (Descant) คือ แนวทำนองที่อยู่เหนือทำนองเพลงหนึ่ง ปกติจะใช้ ผู้ร้องประมาณ 4 - 5 คน ในขณะที่ผู้ร้องที่เหลือร้องเพลงหนึ่ง

6. เพลงประสานเสียงโดยการฟัง (Improvised Harmonization) ได้แก่ เพลงที่ ผู้ร้องประสานกับแนวทำนองประสานเสียงโดยการฟังแนวทำนอง ซึ่งปกติมักจะประสานเป็น คู่ 3 สูงหรือต่ำกว่าแนวทำนอง บางครั้งอาจเป็นคู่ 6 จากแนวทำนอง

7. เพลงประสานเสียง 2 - 4 แนว (Part - Singing Songs) ได้แก่ เพลงที่มีการประสานเสียงทำนองตลอดทั้งเพลง อาจมีแนวประสาน 2 - 4 แนวหรือกว่านี้ก็ได้

การแบ่งระดับเสียงในการขับร้องประสานเสียง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550) ได้ให้ความหมายของการ แบ่งระดับเสียงในการขับร้องประสานเสียง หมายถึง การขับร้องประสานเสียงหรือไควเออร์จะแบ่ง ผู้ร้องออกเป็นกลุ่มหรือที่แนวก็ได้ แต่ที่ถือว่าเป็นมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป คือแบ่งเป็น 4 แนว ขับร้องในกลุ่มช่วงเสียงของนักร้อง (Register) ที่แตกต่างกันดังนี้

1. ส่วนช่วงเสียงสูง แนวโซปราโน (Soprano) ขับร้องทำนองหลักในระดับ ช่วงเสียงแหลมสูงเป็นระดับเสียงสูงสุดของนักร้องผู้หญิง

2. ส่วนช่วงเสียงกลาง แนวอัลโต (Alto) ขับร้องแนวประสานเสียงในระดับ ช่วงเสียงต่ำรองลงมาจากระดับเสียงโซปราโน (Soprano) เรียกว่า “แนวโนบน” เป็นระดับเสียง ต่ำสุดของนักร้องผู้หญิง

3. ส่วนช่วงเสียงค่อนข้างต่ำ แนวเทเนอร์ (Tenor) ขับร้องแนวประสาน เรียกว่า “แนวในล่าง” ต่ำถัดลงมาจากแนวเสียงอัลโต (Alto) เป็นระดับเสียงสูงสุดสำหรับนักร้อง ผู้ชาย

4. ส่วนช่วงเสียงต่ำ แนวเบส (Bass) ขับร้องแนวประสานเสียงแนวต่ำสุด เป็นระดับเสียงต่ำสุดของผู้ชาย

ดร.ณิ อนุกุล (ม.ป.ป.) มนุษย์ทุกคนมีเสียงที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว อันเนื่องมาจาก ปัจจัยหลายอย่าง เช่น ความแตกต่างของโครงสร้าง อวัยวะภายในร่างกาย เพศ เชื้อชาติและเผ่าพันธุ์ ที่แตกต่างกัน การจัดแบ่งเสียงขับร้องของมนุษย์ (Voice Classification) โดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 4 ประเภทใหญ่ ๆ คือ โซปราโน (Soprano) เสียงสูงของผู้หญิง อัลโต (Alto) เสียงต่ำของผู้หญิง เทเนอร์ (Tenor) เสียงสูงของผู้ชาย และเบส (Bass) เสียงต่ำของผู้ชาย นอกจากนี้ยังสามารถแบ่งเสียง ของมนุษย์ย่อยออกเป็น 6 ประเภท ดังนี้

1. โซปราโน เป็นเสียงนักร้องผู้หญิงที่มีเสียงสูงสุด มีช่วงกว้างของเสียงจากโน้ต C - A ช่วงกว้างของเสียง (Range) โซปราโน

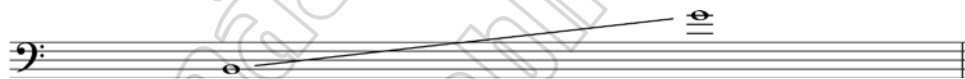
2. เมสโซ โซปราโน (Mezzo - Soprano) เป็นเสียงนักร้องผู้หญิงที่มีเสียงสูงปานกลาง มีช่วงกว้างของเสียง จากโน้ต A - F ช่วงกว้างของเสียง (Range) เมสโซ โซปราโน

3. อัลโต หรือ คอนทราลโต (Contralto) เป็นเสียงนักร้องผู้หญิงที่มีเสียงต่ำ มีช่วงกว้างของเสียง จากโน้ต F - D ช่วงกว้างของเสียง (Range) อัลโต

4. เทเนอร์ (Tenor) เป็นเสียงนักร้องผู้ชายที่มีเสียงสูงปานกลาง จากโน้ต B - G ช่วงกว้างของเสียง (Range) เทเนอร์

5. บาริโตน (Baritone) เป็นเสียงนักร้องผู้ชายที่มีเสียงสูงปานกลาง มีช่วงกว้างของเสียงจากโน้ต G - E ช่วงกว้างของเสียง (Range) บาริโตน

6. เบส (Bass) เป็นเสียงนักร้องผู้ชายที่มีเสียงต่ำสุด มีช่วงกว้างของเสียงจากโน้ต E - C ช่วงกว้างของเสียง (Range) เบส

เนื่องจากธรรมชาติของเสียงนักร้องแต่ละคนมีความแตกต่างกัน จึงทำให้นักร้องแต่ละคน มีช่วงกว้างของเสียงที่ไม่เท่ากัน ดังนั้น นักร้องควรทราบและทำความเข้าใจกับช่วงกว้างของเสียง ของตนเอง เพราะจะทำให้ นักร้องเลือกคีย์เพลงได้พอดีเหมาะสมกับตนเอง สามารถใช้เสียงและ แสดงศักยภาพด้านการร้องที่ไพเราะ ได้อย่างเหมาะสมไม่ฝืนธรรมชาติของเสียง

จากข้อความข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การขับร้องประสานเสียงคือการร้องเพลงแบบหมู่คณะของชาวตะวันตก มีประวัติความเป็นมาอย่างยาวนาน ใช้ในการสวดสรรเสริญพระเจ้า ขับร้องเป็นหมู่คณะ โดยมีวิธีการขับที่แตกต่างกันออกไปตามประเภทของบทเพลง มีการแบ่งกลุ่มเสียงของนักร้องเป็นกลุ่ม ๆ เพื่อขับร้องแนวทำนองที่ต่างกัน ตามประเภทของบทเพลงที่กำหนด ประเภทของบทเพลงที่กำหนดแบบแผนเอาไว้อย่างชัดเจน ซึ่งการขับร้องประสานเสียง และพัฒนาไปสู่การขับร้องประสานเสียงแบบต่าง ๆ เพื่อความบันเทิง หรือการประกวด

ข้อมูลพื้นที่ประวัติและผลงานของวงขับร้องประสานเสียงที่ทำการวิจัย

ในการศึกษาปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียง ในระดับมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ในการพิจารณาจากคุณสมบัติที่ได้กำหนดไว้ ได้แก่ โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย จังหวัดศรีสะเกษ โรงเรียนบรบือวิทยาคาร จังหวัดมหาสารคาม และโรงเรียนเลยพิทยาคม จังหวัดเลย

ภาพประกอบ 2.1 แผนที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ที่มา : Netware vs window NT Server. (2018 : 1)

โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย จังหวัดศรีสะเกษ

โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย เดิมชื่อ โรงเรียนประจำจังหวัดขุขันธ์ “ขุขันธ์ราษฎร์รักษ์” ตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2455 โดยอาศัยศาลาโรงธรรมวัดมหาพุทธาราม (วัดพระโต) เป็นที่เรียนเปิดสอนชั้นมูล ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

พ.ศ. 2464 ย้ายไปตั้งอยู่หน้าสถานีรถไฟศรีสะเกษ อันเป็นที่ตั้งของโรงเรียนสตรีสิริเกศ ปัจจุบัน

พ.ศ. 2481 เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนประจำจังหวัดศรีสะเกษ “ศรีสะเกษวิทยาลัย”

พ.ศ. 2485 ได้ย้ายนักเรียนสตรีไปเรียนที่โรงเรียนสตรีประจำจังหวัดทั้งหมด โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย จึงได้ชื่อว่าเป็น โรงเรียนชายประจำจังหวัด ซึ่งจัดการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาตั้งแต่นั้นมา

พ.ศ. 2494 เปลี่ยนชื่อเป็น “โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย”

พ.ศ. 2502 เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

พ.ศ. 2511 โรงเรียนเข้าโครงการ คมช. รุ่นที่ 5

พ.ศ. 2517 ได้รับงบประมาณสร้างอาคารเรียนและอาคารประกอบในบริเวณสนามบินเก่า ตำบลหนองครก อำเภอเมือง ศรีสะเกษ อันเป็นที่ตั้งปัจจุบัน บนเนื้อที่ 145 ไร่
พ.ศ. 2518 ได้รับคัดเลือกเข้าโครงการ คมภ. รุ่นที่ 2 โดยใช้หลักสูตรมัธยมแบบประสม ซึ่งมีระบบการเรียนแบบหน่วยกิต และได้ย้ายนักเรียนมาเรียนในที่ตั้งโรงเรียนปัจจุบัน

พ.ศ. 2526 เริ่มรับนักเรียนแบบสหศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

พ.ศ. 2526 ได้รับคัดเลือกจากกรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการให้เป็น โรงเรียนผู้นำการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น

พ.ศ. 2530 ได้รับการคัดเลือกจากกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ให้เป็นโรงเรียนที่ได้รับรางวัลพระราชทานระดับมัธยมศึกษา

พ.ศ. 2537 ได้รับคัดเลือกจากกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการให้เป็นโรงเรียนที่ได้ปฏิบัติตามนโยบายกรมสามัญศึกษาดีเด่น ได้รับคัดเลือกจากกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการให้เป็นโรงเรียนที่จัดสิ่งแวดล้อมดีเด่นระดับมาตรฐานเหรียญทองแดง ได้รับคัดเลือกจากกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการให้เป็นโรงเรียนที่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนจริยศึกษาดีเด่น

พ.ศ. 2539 ได้รับคัดเลือกจากกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการให้เป็นโรงเรียนที่จัดห้องสมุดดีเด่น

พ.ศ. 2540 ได้รับคัดเลือกจากจังหวัดศรีสะเกษ ให้เป็นโรงเรียนที่สนับสนุนกีฬา ดิเด่นได้รับการคัดเลือกจากเหล่ากาชาดจังหวัดศรีสะเกษ ให้เป็นสถานศึกษาที่สนับสนุน การบริจาคโลหิต ดิเด่นได้รับคัดเลือกจากกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการให้เป็นโรงเรียน ที่พัฒนาห้องสมุดได้มาตรฐานห้องสมุดเฉลิมพระเกียรติกาญจนาภิเษก

พ.ศ. 2541 รวมกลุ่มกับโรงเรียนมัธยมศึกษาอีก 8 โรงเรียน จัดตั้งสหวิทยาเขต รัตนวงษาและเป็นที่ตั้งสหวิทยาเขตรัตนวงษา ศรีสะเกษ พ.ศ. 2542 เป็นที่ตั้งของกลุ่มโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ กลุ่มที่ 1 มีจำนวนโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เป็นสมาชิก 17 โรงเรียน

พ.ศ. 2543 รวมกลุ่มกับโรงเรียนมัธยมศึกษาอีก 4 โรงเรียน จัดตั้งสหวิทยาเขต รัตนวงษา ศรีสะเกษ

พ.ศ. 2543 ได้รับคัดเลือกเป็นสถานศึกษาที่มีผลงาน ด้านจริยศึกษาดีเด่นของ กระทรวงศึกษาธิการ

พ.ศ. 2543 ได้รับคัดเลือกจากกรมสามัญศึกษากระทรวงศึกษาธิการ ให้เป็น โรงเรียนที่จัดห้องสมุดดีเด่น

พ.ศ. 2544 ได้รับคัดเลือกจากกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการให้เป็นโรงเรียน ที่ได้รับรางวัลพระราชทาน ระดับมัธยมศึกษาขนาดใหญ่

พ.ศ. 2545 ได้รับคัดเลือกให้เป็น โรงเรียนแกนนำปฏิรูปการศึกษาดีเด่นกรมสามัญ ศึกษา

พ.ศ. 2546 7 ก.ค. 46 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ) เป็นโรงเรียนนิติบุคคลเป็นที่ตั้งของกลุ่มเมือง 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 มีโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นสมาชิกอีก 18 โรงเรียนผ่านการประเมินภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ประเมิน ในวันที่ 30 มิถุนายน 2546 และ 1 - 2 กรกฎาคม 2546 จำนวน 14 มาตรฐาน ผลการประเมินภาพ รวมอยู่ในระดับดี หน่วยสมัครและสอบวัดความรู้โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย ของศูนย์มหาวิทยาลัย อุดรราชธานี

พ.ศ. 2547 เป็นที่ตั้งกลุ่มโรงเรียน C.E.O เมือง 1 จำนวน 19 โรงเรียน เป็นโรงเรียนวิถีพุทธ จัดตั้งธนาคารความดี

พ.ศ. 2549 จัดตั้งศูนย์พัฒนาวิชาชีพครู โดยสมาคมศิษย์เก่าโรงเรียนศรีสะเกษ วิทยาลัย

พ.ศ. 2550 ดำเนินการจัดการเรียนการสอนห้องเรียนพิเศษด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ เป็นศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนดนตรี - นาฏศิลป์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ศรีสะเกษ เขต 1

พ.ศ. 2551 ได้รับการคัดเลือกจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เข้าโครงการ Education Hub

พ.ศ. 2552 ได้รับคัดเลือกให้เป็นหนึ่งในแปดโรงเรียนทั่วประเทศให้เข้าร่วมโครงการยุคความรุนแรงในสถานศึกษาเป็นโรงเรียนแกนนำการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในระดับ ม.1 และ ม.4

พ.ศ. 2553 เข้าร่วมโครงการโรงเรียน World Class Standard School

พ.ศ. 2554 จัดตั้งห้องเรียนพิเศษ IEP ระดับ ม.1 - ม.6

พ.ศ. 2554 เป็นศูนย์พัฒนาการเรียนรู้อัตถิศาสตร์ (จากการคัดเลือกของ สพฐ.)

พ.ศ. 2555 เปิดห้องเรียนพิเศษวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ในระดับ ม.1

เป็นศูนย์ภาษาเวียดนาม

พ.ศ. 2556 ศูนย์การเรียนรู้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โรงเรียนสีเขียว

พ.ศ. 2557 ได้รับการคัดเลือกให้เป็นสถานศึกษาด้านแบบด้านการอนุรักษ์พลังงาน และสิ่งแวดล้อม ประจำปี 2557

พ.ศ. 2558 ได้รับรางวัลเหรียญเงินการประกวดวงโยธวาทิตโลก ณ จังหวัดศรีสะเกษ และรางวัลชนะเลิศ การประกวดวงสตริงระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รายการ สีสันอวอร์ด ปัจจุบัน โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัยจัดการสอนนักเรียนในระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ปรับปรุง พ.ศ. 2558) ปัจจุบัน นายพงษ์อนันต์ ธรรมศิริ เป็นผู้อำนวยการโรงเรียน ระยะเวลาดำรงตำแหน่ง พ.ศ. 2558 - ปัจจุบัน ประวัติดและผลงานของวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย ได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2551 โดยคุณครูปกาศิต ศรีแก้ว ซึ่งเกิดขึ้นจากนักเรียนที่ชอบการร้องเพลงรวมกลุ่มกัน มาขอให้คุณครูปกาศิต ศรีแก้ว เป็นที่ปรึกษาและให้ช่วยฝึกซ้อม ซึ่งได้แรงบันดาลใจจาก A cappella7 กลุ่มศิลปินขับร้องประสานเสียงสังกัดค่ายเพลงอาร์เอสโปรโมชัน ในอดีต และเกิดจากการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางที่ สพฐ. (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน) กำหนด โดยจะเน้นในส่วนของวิชาเพิ่มเติม ซึ่งโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระดนตรี ได้ทำการเปิดวิชาเลือกเกี่ยวกับดนตรีทุกแขนงทุกด้าน เช่น วิชาทฤษฎีดนตรีสากล วิชาหลักการขับร้องและการฟัง วิชาโสตประสาท วิชาคอมพิวเตอร์ดนตรี วิชาปฏิบัติ

ดนตรีสากล วิชาปฏิบัติดนตรีไทย วิชาปฏิบัติดนตรีพื้นบ้าน เป็นต้น โดยจะจัดให้เรียนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีความหลากหลายในวิชาเพิ่มเติม จึงทำให้วงขับร้องประสานเสียงและวงดนตรีประเภทอื่น ๆ ของโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย ประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะวงขับร้องประสานเสียงที่ได้รับรางวัลเหรียญทอง ในการประกวดงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระดับชาติ และได้รับการจัดอันดับของวงขับร้องประสานเสียงในระดับนานาชาติ ซึ่งได้จัดอยู่ในลำดับที่ 276 จากคณะขับร้องประสานเสียงทั้งหมดของโลก โดยมูลนิธิ INTERKULTUR แห่งประเทศเยอรมันนี (ปกาศิต ศรีแก้ว, สัมภาษณ์. 2560)

ภาพประกอบ 2.2 รางวัลที่ได้รับจากการประกวดวงขับร้องประสานเสียง
ของวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย
ที่มา : นัทรพงษ์ แพงเพ็ง (2560)

โรงเรียนบรบือวิทยาคาร อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม

โรงเรียนบรบือวิทยาคาร อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม เป็นโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา แบบสหศึกษา ขนาดใหญ่ สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 7 เมษายน พ.ศ. 2514 ตั้งอยู่เลขที่ 59 ถนนแจ้งสนิท หมู่ที่ 16 ตำบลศรีพิลา ตำบลหนองสิม อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม มีพื้นที่ทั้งหมด 50 ไร่ 17.20 ตารางวา ปีแรกได้รับอนุมัติให้เปิด

2 ห้องเรียน โดยอาศัยอาคาร โรงเรียนบ้านบรือ (บรือราษฎร์ผดุง) เป็นสถานที่เรียนชั่วคราว งบประมาณ 2515 โรงเรียนได้งบประมาณก่อสร้างอาคารประกอบอื่น ๆ จึงได้ย้ายจากโรงเรียน บ้านบรือ (บรือราษฎร์ผดุง) มาตั้งอยู่ในปัจจุบัน

แผนการพัฒนาคุณภาพ โรงเรียนในอนาคต โรงเรียนมุ่งพัฒนาโรงเรียนในทุก ๆ ด้านควบคู่กันไป โดยมีเป้าประสงค์ให้นักเรียนเป็นคนดี มีความรู้ มีความสุขในสังคม อย่างมีคุณภาพตามมาตรฐาน ดำเนินการให้มีการบริหารจัดการโดยโรงเรียนเป็นฐาน ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกส่วน มีส่วนร่วมในการพัฒนาและแก้ปัญหา หลักสูตรสถานศึกษาต้องพัฒนาให้สอดคล้องกับ ความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น ครูและผู้บริหารต้องมีเป็นมืออาชีพตามมาตรฐาน วิชาชีพ โรงเรียนได้นำเทคโนโลยีมาสู่กระบวนการเรียนการสอน พัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนให้มีประสิทธิภาพ พัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน และพัฒนา ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อความคิดความรู้และความสุขของผู้เรียนภาคอนาคต โรงเรียนมีความมุ่งมั่นที่จะร่วมกับชุมชนในการพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพ เป็นคนดี มีความรู้ และสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตสังคมได้อย่างมีความสุขตามอัตภาพ โดยให้มียุทธศาสตร์ที่เป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ คือ มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ ชูคุณธรรม นำกีฬา ร่วมพัฒนาสังคม นิยมไทย ปัจจุบัน นายประเทือง พลเสนา เป็นผู้อำนวยการโรงเรียน ระยะเวลาดำรงตำแหน่ง พ.ศ. 2558 - ปัจจุบัน

ประวัติและผลงานของวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนบรือวิทยาคาร ก่อตั้งโดยคุณครู เสกสิทธิ์ สังฆะมณี ซึ่งได้ย้ายมาปฏิบัติหน้าที่ราชการที่โรงเรียนบรือวิทยาคาร ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 และเห็นว่างานศิลปหัตถกรรมนักเรียน มีกิจกรรมการประกวดขับร้องประสานเสียง จึงได้จัดตั้ง ชุมนุมขับร้องประสานเสียงขึ้นในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเท่านั้น โดยได้วางแผนฝึกซ้อม วงขับร้องประสานเสียงเพื่อเข้าประกวดงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนในปีถัดไป ควบคู่กับด้านการ จัดการเรียนการสอน โรงเรียนได้จัดการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางกำหนด ซึ่งในการจัดการเรียน สอนวิชาดนตรีนั้นได้ใช้กระบวนการเรียนการสอนในเนื้อหาสาระดนตรี ที่มีการกำหนดในตัวชี้วัด เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ด้านการร้องเพลงประเภทเดี่ยว และเป็นหมู่คณะ มีการจัดการเรียน การสอนและฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง โดยโรงเรียนไม่ได้จัดรายวิชาเพิ่มเติมให้กับนักเรียน จนสามารถ ส่งนักเรียนเข้าร่วมประกวดงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนระดับเขตพื้นที่การศึกษา และด้วยนโยบาย ของกระทรวงศึกษาธิการ ในช่วงหลัง ที่มีการจัดกิจกรรมลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ โรงเรียนจึงได้ จัดกิจกรรมไว้ให้นักเรียนเลือกตามความถนัดหรือตามความสนใจของนักเรียน ส่งผลดีให้กับ นักเรียนที่มีความสนใจและมีความสามารถด้านการขับร้องประสานเสียง จึงทำให่วงขับร้อง ประสานเสียง มีเวลาในช่วงโมงกิจกรรม ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ในการฝึกซ้อมเพิ่มมากขึ้น

และได้เป็นตัวแทนเข้าประกวดงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยได้รับรางวัลเหรียญทอง และได้ผ่านเข้าไปประกวดงานศิลปหัตถกรรม ระดับชาติเป็นครั้งแรก ในปีการศึกษา 2554 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หลังจากนั้นก็ได้เริ่มจัดตั้งวงขับร้องประสานเสียง ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นควบคู่กันไป จนประสบความสำเร็จได้เป็นตัวแทนเข้าประกวดงานศิลปหัตถกรรมระดับชาติพร้อมกันทั้งสองระดับ คือ ปีการศึกษา 2555 ปีการศึกษา 2556 ปีการศึกษา 2559 และปีการศึกษา 2560 (เสกสิทธิ์ สังฆะมณี, สัมภาษณ์. 2560)

ภาพประกอบ 2.3 วงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนบรบือวิทยาคาร

ที่มา : เสกสิทธิ์ สังฆะมณี (2561)

โรงเรียนเลยพิทยาคม จังหวัดเลย

โรงเรียนเลยพิทยาคม เป็นโรงเรียนที่รวมโรงเรียนสตรีเลย (โรงเรียนประจำจังหวัดหญิง) โรงเรียนสโมสรวินาลัย (โรงเรียนประจำจังหวัดชาย) ตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ 24 มีนาคม พ.ศ. 2515 ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของกรมวิสามัญศึกษา (กรมสามัญศึกษาในขณะนั้น) ในการปรับปรุงโรงเรียนของรัฐบาลทั่วประเทศให้เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่โดยโรงเรียนรัฐบาลของจังหวัดใดหากพิจารณาแล้ว เห็นว่าไม่สามารถรับนักเรียนได้ถึง 2,000 คน ในปี 2515 กระทรวงศึกษาธิการรวมโรงเรียนประจำจังหวัดชายและโรงเรียนประจำจังหวัดหญิงเข้าด้วยกันเป็นโรงเรียนเดียว ด้วยเหตุนี้ โรงเรียนสโมสรวินาลัยจึงย้ายจากสถานที่เดิม (โรงเรียนเมืองเลยปัจจุบัน) รวมกับโรงเรียนสตรีเลย ซึ่งมีพื้นที่ 81 ไร่ 2 งาน 10 ตารางวา และเปลี่ยนชื่อเป็น “โรงเรียนเลยพิทยาคม” เริ่มเปิดการสอนในปีการศึกษา 2515 จัดการ

เรียนการสอนแบบสหศึกษา มีจำนวน 35 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งสิ้น 1,468 คน เป็นชาย 758 คน หญิง 710 คน ครู - อาจารย์ 61 คน โดยมี ดร.ก่อ สวัสดิพานิชย์ อธิบดีกรมสามัญศึกษา นายวิจิตร ตัจจะเวทะ ผู้ว่าราชการจังหวัดเลย ได้เปิดป้ายโรงเรียนเลยพิทยาคม เมื่อวันที่ 8 มิถุนายน 2515

ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนเลยพิทยาคม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดแผนการจัดชั้นเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเป็น 11:12:12 / 11:11:11 รวม 68 ห้องเรียน มีครูและบุคลากรทางการศึกษารวม 210 คน แยกเป็น ข้าราชการครู 152 คน ข้าราชการ ก.พ. 1 คน ลูกจ้างประจำ ตำแหน่งยาม นักการภารโรง 9 คน ลูกจ้างชั่วคราวปฏิบัติหน้าที่สอน 9 คน ลูกจ้างชั่วคราวปฏิบัติหน้าที่สนับสนุน 13 คน ลูกจ้างชั่วคราวปฏิบัติหน้าที่ยาม นักการภารโรง พนักงานขับรถ 16 คน ครูชาวต่างประเทศ 10 คน นักเรียน 3,148 คน มีอาคารเรียนถาวร 6 หลัง อาคารประกอบ 11 หลัง มีภารกิจให้ดำเนินการอย่างมีมาตรฐานคุณภาพ ดังต่อไปนี้

1. โรงเรียนขอคณินยที่นักเรียนผู้ปกครองให้ความสนใจ จึงต้องยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ได้มาตรฐาน

2. โรงเรียนผู้นำการเปลี่ยนแปลงตามกรอบกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ดำเนินงานโดยเน้น “ห้องเรียนคุณภาพ” เพื่อผู้เรียนเป็นสำคัญ

3. โรงเรียนแกนนำการใช้หลักสูตร ดังนี้

3.1 หลักสูตรปกติ ประกอบด้วย

1) หลักสูตร โรงเรียนเลยพิทยาคม พุทธศักราช 2552 ตามแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในชั้น ม.1 - ม.6

3.2 โครงการพิเศษ ประกอบด้วย

3.2.1) โครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร

กระทรวงศึกษาธิการ เป็นภาษาอังกฤษ (English Program : EP) ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

3.2.2) โครงการห้องเรียนพิเศษวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ (Gifted Education Program) ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

3.2.3) โครงการห้องเรียนพิเศษสำหรับพัฒนาและส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (SC) ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

3.2.4) โครงการห้องเรียนพิเศษสำหรับพัฒนาและส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ (SM) ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

3.2.5) โครงการห้องเรียนพิเศษภาษาจีนและภาษาอังกฤษ (Intensive Chinese and English Program: ICE) ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

3.2.6) โรงเรียนมาตรฐานสากล (World Class Standard School : WCSS) ต้องจัดหลักสูตร จัดการเรียนการสอนเทียบเคียงมาตรฐานสากล (World Class Standard) และบริหารจัดการระบบคุณภาพ (Quality Management System) ให้ผู้เรียนมีศักยภาพเป็นพลโลก (World Citizen)

3.2.7) โรงเรียนที่ต้องขับเคลื่อนจุดเน้นการพัฒนาผู้เรียนสู่การปฏิบัติ “จุดเน้นคุณภาพผู้เรียน จุดเปลี่ยนการปฏิรูปการศึกษาไทย” วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ ปรัชญา เอกลักษณ์ และอัตลักษณ์

4. วิสัยทัศน์ (Vision) ปีการศึกษา 2560 - 2563 โรงเรียนเลยพิทยาคม สร้างคนคุณภาพ ด้วยครูมืออาชีพ ภายในปี 2563

5. พันธกิจ (Mission)

5.1 พัฒนาผู้เรียนให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการ ควบคู่กับคุณธรรม ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้มีศักยภาพเป็นพลโลกและมีทักษะในศตวรรษที่ 21

5.2 พัฒนาหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนรู้เทียบเคียงมาตรฐานสากล ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยมุ่งเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ

5.3 พัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ได้มาตรฐานวิชาชีพครูอย่างมีคุณภาพและเชี่ยวชาญในการจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการปฏิบัติที่เป็นเลิศ

5.4 พัฒนาการบริหารจัดการตามเกณฑ์คุณภาพ OBECQA และตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

5.5 พัฒนาแหล่งเรียนรู้ภายใน สื่อเทคโนโลยีและสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนมาตรฐานสากล

5.6 สร้างภาคีเครือข่ายการจัดการเรียนรู้ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อร่วมพัฒนาคุณภาพการศึกษา

6. เป้าประสงค์ (Goals)

6.1 นักเรียนได้รับการส่งเสริมความเป็นเลิศทางวิชาการ ควบคู่คุณธรรมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีคุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

6.2 หลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพเทียบเคียงมาตรฐานสากล

6.3 ครูและบุคลากรทางการศึกษา ได้รับการพัฒนากระบวนการจัดการ
ความรู้สู่ครูมืออาชีพและมีรูปแบบการปฏิบัติที่เป็นเลิศ

6.4 มีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์คุณภาพ OBECQA

6.5 มีแหล่งเรียนรู้สื่อเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพ

6.6 มีภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วนร่วมจัดการศึกษาของโรงเรียนที่มีคุณภาพ

7. กลยุทธ์ (Strategy)

7.1 พัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้เทียบเคียงมาตรฐานสากล

7.2 พัฒนานักเรียนมีทักษะและความรู้คู่คุณธรรมตามหลักปรัชญาของ

เศรษฐกิจพอเพียง

7.3 พัฒนาแหล่งเรียนรู้สื่อเทคโนโลยีที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้

7.4 บริหารจัดการการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์คุณภาพ

OBECQA

7.5 ปรัชญา (School Philosophies) “เป็นคนดี มีปัญญา ก้าวหน้าสู่สากล”

“High Moral, Intelligence and Global Competitiveness”

7.6 เอกลักษณ์ (School Uniqueness) “เป็นเลิศทางวิชาการ”

7.7 อัตลักษณ์ (Identity) “สุภาพนอบน้อม”

7.8 ค่านิยม (Value) “มุ่งความสำเร็จ เสียสละเพื่อส่วนรวม” มุ่งความสำเร็จ :

Aim for success เสียสละเพื่อส่วนรวม : Sacrifice for public

7.9 วัฒนธรรมองค์กร (Organizational Culture) “เป้าหมายร่วมกัน ทำงาน

เป็นทีม คู่ความเป็นเลิศ” เป้าหมายร่วมกัน : Common Goal ทำงานเป็นทีม :

Teamwork (Cooperation) คู่ความเป็นเลิศ : To be excellent

7.10 สมรรถนะสำคัญ (Core Competency)

7.10.1 การพัฒนาหลักสูตรที่สนองความต้องการของนักเรียนและ
ชุมชน

7.10.2 การจัดการเรียนการสอนมุ่งเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ

7.10.3 บริการสังคม

ปัจจุบันนายรัช มุลเมือง เป็นผู้อำนวยการโรงเรียน ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งตั้งแต่
ปี 2558 - ปัจจุบัน

ประวัติและผลงานของวงษ์ร้องประสานเสียงโรงเรียนเลยพิทยาคม เริ่มก่อตั้งเมื่อปี
พ.ศ. 2542 โดยคุณครูประวิตร บุญประคอง ซึ่งมีความตั้งใจให้มีวงดนตรีสากลประเภทต่าง ๆ

เกิดขึ้นในโรงเรียนเลยพิทยาคม และได้ก่อตั้งวงขับร้องประสานเสียงขึ้นในรูปแบบของกิจกรรม ชุมนุม เพื่อขับร้องในงานพิธีการต่าง ๆ ของโรงเรียน โดยได้นำเสนอให้ผู้บริหารได้รับทราบและ รับรู้ถึงกิจกรรมด้านดนตรีสากล อีกทั้งเรื่องวิชาดนตรีในทัศนคติของคนในพื้นที่ ที่มองเห็นถึง ความสำคัญของวิชาดนตรีค่อนข้างน้อย ซึ่งคุณครูประวิตร บุญประคอง ได้มองเห็นว่าวิชาดนตรีก็ สามารถประกอบอาชีพได้เช่นอาชีพอื่น ๆ จึงมีความมุ่งมั่นตั้งใจสอนนักเรียนให้เล่นดนตรีและทำ การฝึกซ้อมดนตรีให้แก่แก่นักเรียนที่มีความสนใจ โดยเฉพาะการขับร้องประสานเสียง

โดยเริ่มแรกได้ส่งวงเข้าประกวดการขับร้องประสานเสียง ซึ่งจัดโดย กระทรวงวัฒนธรรม ในปี พ.ศ. 2549 ณ จังหวัดอุบลราชธานี และปี พ.ศ. 2550 ณ จังหวัดขอนแก่น และได้ส่งนักเรียนเข้าร่วมประกวดงานศิลปหัตถกรรมในระดับเขตพื้นที่การศึกษา หลังจากนั้นก็ได้ เป็นตัวแทนเข้าประกวดงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้รับรางวัล เหรียญทอง และได้ผ่านเข้าไปประกวดงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนระดับชาติ อย่างต่อเนื่องตั้งแต่ ปีการศึกษา 2550 จนถึงปัจจุบัน (ประวิตร บุญประคอง, สัมภาษณ์. 2561)

ภาพประกอบ 2.4 วงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนเลยพิทยาคม

ได้รับรางวัลรองชนะเลิศงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ครั้งที่ 67

ณ จังหวัดขอนแก่น

ที่มา : ประวิตร บุญประคอง (2561)

จากการศึกษาประวัติและผลงานวงขับร้องประสานเสียง ในระดับมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ได้มีการจัดตั้งวงขับร้องประสานเสียงขึ้นเพื่อเข้าประกวดในงาน ศิลปหัตถกรรมนักเรียนและเกิดจากความสนใจของนักเรียน ภายใต้การควบคุมและฝึกสอนโดยครู สาระคนตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ โดยได้จัดการเรียนการสอนทั้งในวิชาหลักตามหลักสูตร แกนกลางที่ สพฐ. (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน) วิชาเพิ่มเติมขับร้องประสานเสียง และกิจกรรมชุมนุม ที่เปิดให้นักเรียน ได้เรียนและฝึกซ้อมขับร้องประสานเสียง และได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร โรงเรียนที่ส่งเสริมการเรียนการสอนและกิจกรรมขับร้องประสานเสียง จนกระทั่งประสบความสำเร็จในการประกวดวงขับร้องประสานเสียง งานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระดับชาติ และการเข้าประกวดระดับนานาชาติโดยตลอด ผู้วิจัย ได้รวบรวมข้อมูลและสรุปประวัติการก่อตั้งวงขับร้องประสานเสียงและผลงานของวงขับร้อง ประสานเสียงย้อนหลัง 3 ปี ตามตารางต่อไปนี้

ตาราง 2.1 ประวัติและผลงานวงขับร้องประสานเสียง ในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในการประกวดงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ย้อนหลัง 3 ปี

โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย						
ปี พ.ศ. ที่ก่อตั้ง โรงเรียน	ปี พ.ศ. ที่ ก่อตั้ง วงขับร้อง ประสาน เสียง	ผลงาน				
		ระดับ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ชาติ	
			รุ่น พ.ศ.	ม.ต้น	ม.ปลาย	
2455	2551	2558	รองชนะเลิศ อันดับ 2	รองชนะเลิศ อันดับ 1	ชนะเลิศ	ชนะเลิศ
		2559	ชนะเลิศ	ชนะเลิศ	ชนะเลิศ	ชนะเลิศ
		2560	รองชนะเลิศ อันดับ 2	รองชนะเลิศ อันดับ 2	ชนะเลิศ	ชนะเลิศ

ตาราง 2.1 (ต่อ)

โรงเรียนบรบือวิทยาคาร						
ปี พ.ศ. ที่ก่อตั้ง โรงเรียน	ปี พ.ศ. ที่ ก่อตั้งวง ขับร้อง ประสาน เสียง	ระดับ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ชาติ	
		รุ่น	ม.ต้น	ม.ปลาย	ม.ต้น	ม.ปลาย
		พ.ศ.				
2514	2552	2558	อันดับที่ 5	ชนะเลิศ	ไม่ได้เข้าร่วม	อันดับที่ 5
		2559	รองชนะเลิศ	รองชนะเลิศ	อันดับที่ 8	อันดับที่ 7
		2560	รองชนะเลิศ	ชนะเลิศ	อันดับที่ 8	อันดับที่ 10
โรงเรียนเลยพิทยาคม						
ปี พ.ศ. ที่ก่อตั้ง โรงเรียน	ปี พ.ศ. ที่ ก่อตั้งวง ขับร้อง ประสาน เสียง	ผลงาน				
		ระดับ	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		ชาติ	
		รุ่น	ม.ต้น	ม.ปลาย	ม.ต้น	ม.ปลาย
พ.ศ.						
2515	2542	2558	รองชนะเลิศ	อันดับที่ 5	อันดับที่ 8	ไม่ได้เข้าร่วม
		2559	อันดับที่ 6	อันดับที่ 2	ไม่ได้เข้าร่วม	รองชนะเลิศ
		2560	อันดับที่ 4	รองชนะเลิศ	ไม่ได้เข้าร่วม	อันดับที่ 8

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎี คือ แนวความคิดที่กระบวนการพิสูจน์หรือข้อสมมติฐานที่จะเกิดขึ้น ที่ได้จากมวลประสบการณ์ที่เกิดขึ้นมาแล้วนำมาเป็นหลักในการปฏิบัติหรือนำมาเพื่อปฏิบัติตามเป็นลำดับขั้นตอน มีการจัดและสรุปข้อเท็จจริงต่าง ๆ การเน้นความสำคัญของตัวแปรขยายความหรือตีความเหตุการณ์ ถ่ายทอดความรู้ ทำนายหรือคาดเดาเกี่ยวกับผลลัพธ์ของเหตุการณ์ต่าง ๆ

ความหมายของทฤษฎีการเรียนรู้

ทฤษฎีการเรียนรู้ คือ แผนี่นำทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อดีงหรือจัดการเรียนรู้ตามศัคยภาพของผู้เรียนโดยวิธีการต่าง ๆ ในการชักจูง หรือปรับเปลี่ยน และเพิ่มเติมความรู้ให้กับผู้เรียน มีนักการศึกษาได้คิดค้นแนวทางเกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ณรุทษ์ สุทจรจิตต์ (2541 : 81) ได้ให้ความหมายของทฤษฎีการเรียนรู้ไว้ว่า หมายถึง การเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นอย่างถาวร ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากประสบการณ์หรือการฝึกปฏิบัติ และเป็นผลเนื่องมาจากทั้งด้านวุฒิภาวะและสภาพแวดล้อม

ราชบัณฑิตยสถาน (2555 : 544) ได้ให้ความหมายของทฤษฎีการเรียนรู้ หมายถึง ชุดคิดหรือชุดของความคิดที่ต่อการอธิบาย บรรยาย หรือทำนายปรากฏการณ์หรือหลักการอย่างใดอย่างหนึ่ง ทฤษฎีเป็นกรอบแนวคิดที่แยกลักษณะสำคัญออกจากสารสนเทศทั่วไปของปรากฏการณ์ และต้องผ่านการทดสอบจนเป็นที่ยอมรับ

ทิสนา แคมมณี (2555 : 475) ได้ให้ความหมายของทฤษฎีการเรียนรู้ หมายถึง ข้อความรู้ที่พรรณนา อธิบาย ทำนายปรากฏการณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนรู้ ซึ่งได้รับการพิสูจน์ทดสอบตามกระบวนการทางวิทยาศาสตร์หรือกระบวนการสืบสอบ แสวงหาความรู้ที่เหมาะสมกับศาสตร์แต่ละสาขาวิชาซึ่งได้รับการยอมรับว่าเชื่อถือได้ และสามารถนำไปนิรนัยเป็นหลักหรือกฎการเรียนรู้ย่อย ๆ หรือนำไปใช้เป็นหลักในการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนได้

ไคลน์ (Klein. 1991 : 2) ได้ให้ความหมายไว้ดังนี้ การเรียนรู้ (Learning) คือ กระบวนการของประสบการณ์ที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปอย่างค่อนข้างถาวร ซึ่งการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนี้ไม่ได้มาจากภาวะชั่วคราว วุฒิภาวะ หรือสัญชาติญาณ

เกรดเลอร์ (Gredler. 1997 : 8) ได้ให้ความหมายของทฤษฎีการเรียนรู้ หมายถึง ทฤษฎีเป็นกรอบแนวคิดที่แยกลักษณะสำคัญออกจากสารสนเทศทั่วไปของปรากฏการณ์ และต้องผ่านการทดสอบจนเป็นที่ยอมรับ

จากข้อความข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การเรียนรู้หรือการถ่ายทอดความรู้จะต้องอาศัยแนวคิดและแนวทางที่ปรากฏขึ้นมาก่อนหน้านี้แล้ว ดังนั้นประสบการณ์หรือปรากฏการณ์จากการเรียนรู้เป็นต้นเหตุหลักในการกำเนิดทฤษฎีการเรียนรู้ ดังนั้นทฤษฎีจึงเปรียบเสมือนเข็มทิศที่จะนำไปสู่การค้นพบความจริงของสิ่งต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นการประหยัดเวลา ไม่เกิดการลองผิดลองถูก และเป็นทางลัดนำไปสู่ความสำเร็จในกระบวนการเรียนรู้

ทฤษฎีการเรียนรู้ของนักการศึกษาที่มักถูกนำมาใช้พัฒนาทางการศึกษา

การเรียนรู้เป็นกระบวนการต่อเนื่องซึ่งผู้สอนจะต้องมีการวิเคราะห์ผู้เรียน วิเคราะห์เนื้อหา และมีการวางแผนจัดลำดับความสำคัญเพื่อก่อให้เกิดการเรียนรู้ในผู้เรียนมีความ

คงทนในเนื้อหา ซึ่งนักการศึกษาแต่ละคนมีความเชื่อที่แตกต่างกันย่อมทำให้เกิดแนวคิด และวิธีการต่างที่เหมาะสมกับการสอน เนื้อหา หรือกระบวนการมากน้อยต่างกัน หลักการ แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับวิธีการคิดและพัฒนาการเรียนรู้ ของนักการศึกษาได้ประยุกต์และพัฒนาอาจสรุปได้ดังนี้

เกรดเลอร์ (Gredler, 1997 : 24) ได้กล่าวว่า ธอร์น ไคค์ (Thorndike) เป็นผู้ค้นพบกฎการเรียนรู้จากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองโดยการกระทำอย่างมีเป้าหมาย จากผลงานการทดลองจับแมวใส่กรงที่มีสลักประตูปิดไว้ให้แมวหาทางออกจากกรงเพื่อกินอาหาร โดยแมวจะต้องหาทางถอดสลักประตูให้ได้จึงจะได้กินอาหาร ซึ่งจากการทดลองพบว่าในระยะแรกแมวใช้วิธีลองผิดลองถูก (Trial and Error) และค้นพบวิธีถอดสลักประตูโดยบังเอิญทำให้ประตูเปิดและออกมากินอาหารได้ การทดลองในครั้งต่อ ๆ มา แมวใช้เวลาน้อยลงในการหาทางออกมากินอาหารได้ การทดลองนี้ทำให้สามารถตั้งกฎการเรียนรู้ที่สำคัญดังนี้

1. กฎแห่งผล (Law of Effect) พฤติกรรมการตอบสนองต่อสิ่งเร้าใดที่ได้รับผลที่ทำให้ผู้เรียนพึงพอใจ ผู้เรียนจะกระทำพฤติกรรมนั้นซ้ำ ๆ อีกหรือเรียนรู้ต่อไป แต่ถ้าไม่ได้รับผลที่พึงพอใจผู้เรียนก็จะเลิกทำพฤติกรรมนั้น

2. กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) การเรียนรู้จะเกิดขึ้น ได้ดีถ้าผู้เรียนอยู่ใน ภาวะที่มีความพร้อมทั้งร่างกายและจิตใจ การบังคับหรือฝืนใจจะทำให้หงุดหงิดไม่เกิดการเรียนรู้

3. กฎการเรียนรู้ฝึกหัด (Law of Exercise) การเรียนรู้จะคงทน หรือติดทนนาน ถ้าได้รับการฝึกหัดหรือกระทำซ้ำบ่อย ๆ

ทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์น ไคค์ (Thorndike) เน้นความเชื่อมโยงของสิ่งเร้าและการตอบสนอง หากผลที่ตามหลังปฏิบัติเป็นสิ่งที่น่าพอใจความเชื่อมโยงของสิ่งเร้าและการตอบสนองก็จะแน่นขึ้น

ทฤษฎีการสอนดนตรี

ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนดนตรีที่นิยมใช้ในการเรียนการสอนดนตรีสากล ผู้วิจัยขอนำเสนอเพื่อเป็นแนวทางในงานวิจัยฉบับนี้ ได้แก่ การสอนดนตรีของ ดาลโครซ (Dalcroze Approach) การสอนดนตรีของ คาร์ล ออร์ฟ (Carl Orff) การสอนดนตรีของ โคดาย (Zoltan Kodaly) การสอนดนตรีของชินอิจิ ซูซูกิ (Shinichi Suzuki) และการสอนดนตรีของแมทธิฮัญจิมารีย มอนเตสซอริ (Montessori) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ธวัชชัย นาควงษ์ (2542 : 1) กล่าวว่า โครงสร้างของแผนการสอนควรเริ่มจากสิ่งที้ง่ายที่สุดและเพิ่มเติมไปสู่สิ่งที่ซับซ้อนที่สุด ซึ่งแบบเรียนดนตรีของออร์ฟเรียกว่า “ออร์ฟชูลเวอร์ค” (Orff schulwerk) หมายถึง หนังสือเรียนดนตรีที่ควรใช้ในโรงเรียน

ธวัชชัย นาควงษ์ (2542 : 2) อ้างถึง โคคายเชื่อว่าความสามารถในการอ่านและเขียนโน้ตเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนดนตรีทุกประเภท นักเรียนทุกคนควรได้รับการฝึกฝนการอ่านเขียนโน้ตดนตรีเช่นเดียวกับการเรียนภาษาในประเทศตนเอง และการฝึกหัดทางดนตรีควรไปพร้อมกับการเรียนเบื้องต้น

ณรุทธิ์ สุทธจิตต์ (2544 : 102) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการสอนของดาลโครซ โดยกล่าวว่า ปัจจุบันกระบวนการการเรียนรู้เรียกว่า Kinesthetic sense เป็นการใช้ประสาทสัมผัสต่าง ๆ ผสมผสานข้อมูลที่ได้รับด้วยความรู้สึกของผู้เรียน

ณรุทธิ์ สุทธจิตต์ (2544 : 107 - 108) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการสอนของคาร์ล ออร์ฟ โดยกล่าวว่า ออร์ฟได้ให้ความหมายของการสอนดนตรีว่า ดนตรีการเคลื่อนไหว และการพูด เป็นสิ่งที่แยกออกจากกันไม่ได้ ทั้งสามสิ่งรวมกันเป็นเอกภาพ ซึ่งออร์ฟเรียกว่า “ดนตรีเบื้องต้น” (Elemental Music) โดยการศึกษาดนตรีควรเริ่มจากความรู้ง่าย ๆ เพลงง่าย ๆ กฎเกณฑ์สำคัญของวิธีการสอนดนตรีแบบออร์ฟ คือ การค้นหา และประสบการณ์

ศุภฎี พนมยงค์ บุญทัศน์กุล (2547 : 8 - 9) กล่าวว่า หัวใจของการสอนดนตรี คือ ครูดนตรีคนนั้น ๆ จะต้องมีความสามารถในการแยกแยะปัญหาในการเปล่งเสียงของผู้เรียนได้ดี และค้นหาวิธีปรับปรุงเสียงให้มีคุณภาพ เริ่มต้นจากการกำหนดคุณภาพเสียงพิสัยของเสียง ความดังเบาของเสียงว่าเป็นเสียงร้องชนิดใด และมีลักษณะแบบใด จากนั้นก็พยายามสังเกตการขับร้องของผู้เรียน

ณรุทธิ์ สุทธจิตต์ (2561 : 258) ได้ให้ความหมายว่า ในการสอนทักษะดนตรี สิ่งที่ต้องคำนึงซึ่งเกี่ยวข้องกับวิทยาการสอนดนตรีที่สำคัญ คือ ความเข้าใจในตัวผู้เรียน ความพร้อมของผู้สอน และบทเรียน ทั้ง 3 ปัจจัยนี้เป็นสิ่งที่ผู้สอนควรทำความเข้าใจอย่างถ่องแท้ โดยยึดเป็นหลักสำคัญในการปรับการสอนทักษะดนตรีให้เหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งหลักจิตวิทยาเหล่านี้ช่วยให้ผู้สอนซึ่งมีความรู้ความสามารถในเรื่องกลวิธีการสอนทักษะดนตรีเฉพาะอยู่แล้ว สามารถทำให้การสอนดนตรีของตนประสบผลสำเร็จยิ่งขึ้น ทำให้ผู้เรียนรู้ทักษะดนตรีได้อย่างมีประสิทธิภาพ และที่สำคัญ คือ การเรียนทักษะดนตรีด้วยความสุข

ช็อคซี่ และคณะ (Choksy et al. 2001 : 42) กล่าวว่า โคคายได้พัฒนาการฝึกหัดร้องโน้ตแบบซอล - ฟา (Sol - Fa Teaching) ขึ้นในโรงเรียนของรัฐทั่ว ๆ ไป เพื่อเป็นการปูพื้นฐานการร้องเพลงประสานเสียง (Choral Musicianship) เน้นทักษะการอ่านและร้องโน้ตแรกเห็น (Sight Singing) และการบันทึกโน้ตจากเสียงที่ได้ยิน (Dictation) ด้วยบทเพลงพื้นบ้านที่เป็นภาษาแม่และเป็นที่รู้จักของผู้เรียน โดยเริ่มให้เร็วที่สุดเพื่อให้เด็กรักดนตรีและอยู่กับดนตรีไปตลอดชีวิต

แมนสัน (Mason, 2012 : 74) กล่าวว่า บทเพลงทั่วไปสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาควรใช้วิธีการของ ออร์ฟ ดาล โครซ และ โคคาย เป็นขั้นตอนหลักในกระบวนการเรียนรู้ดนตรี ซึ่งจะเป็นวิธีที่ทำให้ผู้เรียนซึมซับและมีประสบการณ์ด้านดนตรีระดับพื้นฐานมากที่สุด และพัฒนาความจำจังหวะเข้าใจตัวโน้ตและสัญลักษณ์ทางดนตรี

โรนัลด์ (Ronald, 2015 : 18) กล่าวว่า ออร์ฟ เริ่มต้นสอนเด็กให้มีความสุขกับดนตรีอย่างอิสระโดยวิธีให้เด็กค้นสด (คิดปฏิภาณ) เพลงอะไรก็ได้ด้วยตนเอง ออร์ฟเชื่อว่าการมีส่วนร่วมในการเล่นดนตรี การเคลื่อนไหว การพูด การค้นสด (คิดปฏิภาณ) จะเป็นประสบการณ์ทางดนตรีที่ดีสำหรับเด็กเกิดความรักและชื่นชอบในดนตรี

เลสลี (Leslie, 2016 : 3 - 4) กล่าวว่า การศึกษาดนตรีระดับประถมศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ใช้วิธีการสัญลักษณ์เสียงในไม่ก็ทศวรรษที่ผ่านมา ทฤษฎีการเรียนรู้ดนตรีผ่านแนวคิดของ ออร์ฟ และ โคคาย คือหนึ่งในวิธีที่นักเรียนระดับประถมศึกษาใช้ในการเรียนรู้ ผ่านการใช้พยางค์การพูด ซึ่งทำหน้าที่เปรียบเสมือนรหัส หรือหน่วยความจำของเสียงก่อนที่จะแสดงภาพสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายทางดนตรี โดยการให้ประสบการณ์ด้านเสียงก่อนสัญลักษณ์ เช่น เกมสร้างเพลง การเคลื่อนไหวเพื่อสร้างพัฒนาการด้านดนตรี

จากข้อความข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า หลักการสอน วิธีการสอน และเทคนิคการสอนดนตรีทั้ง 5 แนวทาง เป็นส่วนหนึ่งของทฤษฎีการดนตรีที่นิยมใช้กันไปทั่วโลก จึงเป็นหลักพิจารณาในเบื้องต้นว่า แต่ละแนวทางการสอนดนตรี มีวิธีการที่ต่างกันออกไป โดยเน้นไปที่ผู้เรียนที่ไม่มีประสบการณ์ด้านดนตรี ส่วนใหญ่จะเป็นเด็กที่เริ่มต้นการเรียนรู้ด้านดนตรี ซึ่งหลักคิดและแนวคิดของนักทฤษฎีด้านการสอนดนตรี จะทำให้ผู้เรียนนั้นเรียนดนตรีได้อย่างง่าย ๆ ก่อนเข้าถึงเสียงของดนตรีจากอวัยวะของร่างกาย กิจกรรมเข้าจังหวะต่าง ๆ เสียงที่อยู่รอบข้าง และประสบการณ์ด้านดนตรีที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จริง ซึ่งสามารถนำหลักการสอนหรือเทคนิคการสอนแบบต่าง ๆ มาผสมกันความถนัดหรือตามศักยภาพของผู้เรียน เพื่อให้การเรียนการสอนดนตรีดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

ทฤษฎีสุนทรียศาสตร์

คำว่า สุนทรียศาสตร์ สุนทรียภาพ หรือสุนทรียะนั้นมีผู้ให้คำนิยามไว้หลากหลายและยากที่จะเข้าใจ เพราะเป็นวิชาที่ว่าด้วยสุนทรียศาสตร์จึงมีเนื้อหาที่ยุกยัก ซับซ้อนและลักษณะเป็นนามธรรมมากเกินไป ไม่สามารถตัดสินด้วยหลักวิชาการหรือความรู้สึกเพียงอย่างเดียวหนึ่งจึงขอยกตัวอย่างตามที่มึนักรุนทรียให้ความหมายและคำนิยามไว้ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2541 : 8) สุนทรียศาสตร์ มีรากศัพท์จากภาษาสันสกฤต 2 คำ คือ “สุนทรียะ” แปลว่าความงาม และ “ศาสตร์” แปลว่า ความรู้สุนทรียะหากจะแปลตามตัวอักษร

ก็คือ “ความงาม” แต่จริง ๆ แล้วในที่นี้หมายถึงความดีค่าของความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเรียกว่า “สุนทรีย” หรือ “ความรู้สึกทางสุนทรียะ” และเป็นศัพท์บัญญัติที่ใช้กับคำว่า Aesthetics ในภาษาอังกฤษซึ่งเดิมมาจากคำในภาษากรีกว่า Aisthētikós หมายถึง การรับรู้ทางประสาทสัมผัสเป็นความรู้ที่เกิดจากความรู้สึก และภาษาลาตินเรียกว่า Aestheticus หมายถึงสิ่งที่รับรู้ได้โดยผ่านทางเพนทาการ กล่าวคือ รู้โดยอาศัยตา หู จมูก ลิ้นและสัมผัสทางกาย ซึ่งตามค่านิยมของกรีกและลาตินที่ว่ารับรู้โดยอาศัยประสาทสัมผัสหรือเพนทาการทางตา หู จมูก ลิ้น และสัมผัสทางกายนั้น ดูเหมือนว่าจะไม่รวมถึงการรับรู้ทางใจ เหมือนกับทางตะวันออก โดยเฉพาะพุทธศาสนา คำว่าเพนทาหรือเวทนา หมายถึง ความรู้สึกทางตา หู จมูก ลิ้น กาย และใจ ที่เรียกว่าเวทนา 6 อย่าง 6 สัมผัส 6 กลายเป็นวิญญาณ 6 ทั้งนี้เพราะในทางปรัชญาตะวันตก ทฤษฎีที่ปฏิเสธจิตนิยมจะไม่ยอมรับความมีอยู่ของจิต ไม่ยอมรับความมีอยู่แห่งวิญญาณธาตุ (ธาตุรู้) เช่น ลัทธิวัตถุนิยมหรือสสารนิยม (Materialism) ที่ยอมรับเพียงแค่สัมผัส 5 เท่านั้น (Aesthetics or esthetics) หมายถึง ปรัชญาหรือทฤษฎีที่นำไปสู่ความงามและรสนิยมทางศิลปะ การรับรู้หรือรู้สึกทางศิลปะความงาม และรวมถึงความซาบซึ้งซึ่งตรงกันในรสแห่งความงามและความดี (D.R) นอกจากนี้ ยังเป็นวิชาว่าด้วยความซาบซึ้งในคุณค่าของสิ่งงดงาม ไพเราะรื่นรมย์ ไม่ว่าจะเป็นของธรรมชาติหรืองานศิลปะ มักกล่าวในลักษณะเป็นปรัชญาหรือทฤษฎีทั้งเชิงจิตวิทยา จริยศาสตร์ สังคมศาสตร์ รวมถึงประวัติศาสตร์และการวิจารณ์งานศิลปะด้วย

อุสา สุทธิสาคร (2545 : 34) กล่าวว่า คนตรีมีส่วนเกี่ยวข้องกับทางการศึกษา ช่วยขัดเกลาจิตใจคนในสังคมให้สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุขสอดคล้องกับแนวคิดของพลาโต (Plato) ที่ให้ความสำคัญต่อวิชาดนตรีในฐานะเป็นวิชาที่ช่วยขัดเกลาจิตใจให้ผ่องใสและเบิกบาน คนตรีจะช่วยกระตุ้นสมองทั้งซีกซ้ายและซีกขวาจะทำงานพร้อมกันซึ่งเกี่ยวกับเหตุผลและภาษา ไอน์สไตน์ กล่าวว่า คนตรีมีส่วนช่วยขยายกระบวนการความคิด ทำให้มีความลุ่มลึกในการช่วยแก้ปัญหาที่พลิกแพลงต่าง ๆ และจะเริ่มแก้ปัญหาที่ยุ่งยากซับซ้อนได้

ราชบัณฑิตยสถาน (2546 : 1205) นิยามว่า สุนทรีย - , สุนทรียะ ว. เกี่ยวกับความนิยมความงาม. สุนทรียภาพ น. ความงามในธรรมชาติหรืองานศิลปะที่แต่ละบุคคลสามารถเข้าใจและรู้สึกได้ ความเข้าใจและรู้สึกของแต่ละบุคคลที่มีต่อความงามในธรรมชาติหรืองานศิลปะ สุนทรียศาสตร์ น. ปรัชญาสาขาหนึ่งว่าด้วยความงามและสิ่งทีงามในธรรมชาติหรืองานศิลปะ

บัวการ์เทน (Baugarten. 1714 - 1742) ได้บัญญัติคำว่า “Aesthetics” ขึ้นมาใช้ โดยมาจากรากศัพท์ “Aisthanomai” หมายถึง การรับรู้ (To Perceive) ทางประสาทสัมผัสและความรู้สึกต่อสิ่งที่ตรงข้ามกับความงามด้วย เช่น ความน่าเกลียด ความน่าขยะแขยง ตลอดถึงแม้กระทั่ง

ความกลัว ความกล้าหาญ ความอัศจรรย์ ก็ถือว่าเป็นความสุนทรีย์ด้วย เพราะความรู้สึกสุนทรีย์จะหมายถึงคุณสมบัติของจิตที่ตอบสนองต่ออารมณ์ของมนุษย์ที่เกิดจากประสาทสัมผัส

ซัคเกอร์แมน และ ไคร์เวอร์ (Zuckerman & Driver. 1989 : 16) กล่าวว่าเสียงดนตรีสามารถตรวจสอบทางวิทยาศาสตร์ได้ แต่วิทยาศาสตร์ยังไม่สามารถประเมินค่าด้านอิทธิพลและความงามของสุนทรียศาสตร์ทางด้านดนตรีได้ นอกจากนั้นความงามทางด้านดนตรีอาจจะมีขอบเขตหรือส่งผลต่อในรสนิยม ภายใต้ความเชื่อ ศาสนา และวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคลอย่างแน่นอน

จากข้อความข้างต้นสามารถสรุปความหมายได้ว่า “สุนทรียศาสตร์” นั้นคือ สิ่งที่มนุษย์รับรู้ผ่านทางเพนทาการ จากความงามของธรรมชาติหรือสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นเองมีองค์ประกอบ และปัจจัยหลายด้านที่ส่งผลในการประเมินค่าและความหมาย เช่น ศาสนา ความเชื่อ ลัทธิ ค่านิยม ดังนั้นผู้ที่ประเมินคุณค่าความงามเหล่านั้นจะต้องมีองค์ความรู้ ทักษะที่ดีและเป็นกลาง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

เจมนิจ รัตนเดชาภิวัฒน์ (2554 : 188 - 189) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม การขับร้องประสานเสียง ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมสังคีตวิทยา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม การขับร้องประสานเสียง ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมสังคีตวิทยา กรุงเทพมหานคร ได้องค์ความรู้ 2 ด้าน คือ ด้านทฤษฎีและด้านปฏิบัติดังนี้

1. ด้านข้อมูลของทฤษฎีการขับร้องประสานเสียง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ข้อมูลพื้นฐานของหลักการขับร้องประสานเสียง การเรียงลำดับเนื้อหาขั้นตอนทางทฤษฎีนั้น เป็นพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนการสอนวิชาการขับร้องประสานเสียงอย่างยิ่ง โดยมีขั้นตอนในการเรียงลำดับและจัดเรียงหมวดหมู่ คือ พื้นฐานด้านทฤษฎีการขับร้องประสานเสียง ได้แก่ ประเภทของการขับร้องประสานเสียง การแบ่งระดับเสียงในการขับร้องประสานเสียง อวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการขับร้อง แหล่งกำเนิดเสียง

2. ด้านทักษะปฏิบัติการขับร้องประสานเสียง สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้ คือ การเปิดช่องคอเพื่อเปล่งเสียง การฝึกเคลื่อนไหวลิ้น การใช้เสียงให้ถูกตำแหน่ง (Voice Register) การฝึกควบคุมฐานและกรณีเพื่อเปล่งเสียงพยัญชนะ การฝึกเปล่งเป็นถ้อยคำ การฝึกขับร้องสเกลเสียง การฝึกขับร้องทำนอง การฝึกขับร้องตามเสียงต้นแบบการฝึกขับร้องเนื้อร้องและทำนอง เทคนิคพิเศษในการขับร้องเพลง

เหมม้งกร ศรีสุระ (2557 : 101 - 105) ได้ศึกษาวิจัยการศึกษาปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงดนตรีลูกทุ่งโรงเรียนเมืองคง จังหวัดนครราชสีมา จากการวิจัยพบว่า ด้านนโยบายและแผนโรงเรียนเมืองคงได้มีนโยบายและแผนการบริหารจัดการวงดนตรีลูกทุ่ง สอดคล้องกับการพัฒนา กิจกรรมและการเรียนการสอนของนักเรียนไปพร้อม ๆ กับการพัฒนากิจกรรมอื่น ๆ เช่น กีฬา ศิลปะ หรือกลุ่มวิชาหลัก ๆ เพื่อมุ่งความเป็นเลิศทุก ๆ กิจกรรมซึ่งอยู่ในแผนงานกลุ่มบริหารวิชาการด้านบุคลากร บุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับวงดนตรีลูกทุ่งโรงเรียนเมืองคง คือ คณะครูและนักเรียนโรงเรียนเมืองคง โดยมีผู้ควบคุมวง ได้แก่ นายพิชิต จันทร์ชมพู ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน ครูมณีกานต์ วาววาว ครูพิชญ์ ดาทอง และครูมณูญ มุลบุญ เป็นครูผู้ฝึกซ้อม ด้านกระบวนการสอนและการฝึกซ้อม วงดนตรีลูกทุ่งโรงเรียนเมืองคงจะฝึกซ้อมในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ตั้งแต่เวลา 15.30 - 18.00 น. โดยการซ้อมบทเพลงใหม่ก่อนและทบทวนบทเพลงเก่า ส่วนวันเสาร์และอาทิตย์จะเริ่มซ้อมตั้งแต่เวลา 09.00 - 18.00 น.

ด้านอุปกรณ์ดนตรี เครื่องดนตรีส่วนใหญ่ของวงดนตรีลูกทุ่งโรงเรียนเมืองคงใช้เครื่องดนตรียี่ห้อ ยามาฮ่า เกือบทั้งหมด โดยการจัดสรรงบประมาณจากโรงเรียนและมีบางส่วนได้มาจากการประกวดวงดนตรีลูกทุ่งรายการ “ยามาฮ่าลูกทุ่งคอนเทสต์” การคัดเลือกบทเพลง วงดนตรีลูกทุ่งโรงเรียนเมืองคงจะเลือกเพลงเก่าที่มีความไพเราะได้รับความนิยมเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่น มีความคล้ายคลึงกับความเป็นอยู่ในท้องถิ่นซึ่งนักดนตรี นักร้อง และนักแสดงเข้าใจความหมายของอารมณ์ในบทเพลงสามารถถ่ายทอดออกมาได้อย่างเต็มความสามารถ โดยครูจะนำเพลงนั้นไปถอดเป็นโน้ตและใส่ความคิดสร้างสรรค์เพิ่มเข้าไปใหม่ เพื่อให้เกิดความไพเราะ ด้านการแสดง วงดนตรีลูกทุ่งโรงเรียนเมืองคงจะแยกซ้อมการแสดงโดยเฉพาะ มีครูผู้สอนเด่นเป็นผู้ที่คิดรูปแบบการแสดงและออกแบบท่าเต้น ให้นักเรียนปฏิบัติตามไปที่สะท้อนของบทเพลง จนจบเพลง ครูผู้สอนเด่นจะดำเนินการปรับท่าทางสีหน้าอารมณ์ให้เข้าถึงอารมณ์เพลง

ด้านงบประมาณ วงดนตรีลูกทุ่งโรงเรียนเมืองคง ได้ทำโครงการขอใช้งบประมาณสนับสนุนจากทางโรงเรียน ซึ่งเป็นงบที่จัดสรรไว้สำหรับซื้อเครื่องดนตรี การประกวดเป็นจำนวนเงิน 500,000 บาท และนอกจากนี้ยังมีงบประมาณจากหน่วยงานอื่น

ด้านอาคารสถานที่ วงดนตรีลูกทุ่งเมืองคงมีห้องปฏิบัติการดนตรีสากลที่ใช้ในการฝึกซ้อมดนตรี มีห้องประชุมใช้ในการฝึกซ้อมทางเครื่อง และหอประชุมสำหรับการซ้อมใหญ่ก่อนการประกวดประกวด

นิววัฒน์ วรรณธรรม (2557 : 214) ผลการวิจัยเส้นทางสู่ความเป็นเลิศของวงดนตรีลูกทุ่งมัธยมศึกษาในประเทศไทย เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ มีความมุ่งหมาย 2 ประการ คือ เพื่อศึกษาบริบทของวงดนตรีลูกทุ่งมัธยมศึกษาในประเทศไทย และเพื่อศึกษาปัจจัยสู่ความเป็นเลิศของ

วงดนตรีลูกทุ่งมัธยมศึกษาในประเทศไทย โดยการรวบรวมข้อมูลด้านเอกสารและข้อมูลภาคสนาม ด้วยการสำรวจเบื้องต้น การสังเกต และการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครูควบคุมวง ครูผู้สอนขับร้อง ครูผู้สอนดนตรี ครูผู้สอนเต้นประกอบเพลง ตัวแทนนักเรียน และบุคคลอื่น ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา โดยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากวงดนตรีลูกทุ่งมัธยมศึกษาที่มีผลงานเป็นเลิศในประเทศไทย จำนวน 13 โรงเรียน เพื่อศึกษาบริบทและปัจจัยสู่ความเป็นเลิศของวงดนตรีลูกทุ่งดังต่อไปนี้

1. บริบทของวงดนตรีลูกทุ่งโรงเรียนมัธยมศึกษาในประเทศไทย

ประกอบด้วย สถานที่ตั้ง แนวคิด การจัดตั้งวงดนตรี ดังนี้

1.1 สถานที่ตั้ง และขนาดของ โรงเรียน มีผลต่อการจัดกิจกรรม

วงดนตรีลูกทุ่ง สถานที่ตั้งของโรงเรียนส่วนใหญ่อยู่ในชุมชน การเดินทางสะดวก นักเรียนส่วนใหญ่จึงเข้าร่วมกิจกรรมทางดนตรีซึ่งต้องใช้เวลาในการฝึกซ้อมและการแสดงนอกเวลาเรียนปกติได้ ส่วนนักเรียนบางคนที่บ้านอยู่ไกล ครูผู้สอนจะให้ผู้ปกครองมารับ และขนาดของโรงเรียน เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษ มีนักเรียนจำนวนตั้งแต่ 1,500 คนขึ้นไป ทำให้โรงเรียนเหล่านี้มีโอกาสในการจัดกิจกรรมได้ดี มีตัวเลื่อมมากและเพียงพอ มีเงินอุดหนุนหรืองบประมาณจากภาครัฐ และองค์กรอื่น ๆ มีสถานที่สื่อวัสดุอุปกรณ์สมบูรณ์ มีครูผู้สอนที่มีคุณวุฒิตรงตามสาขา หรือมีประสบการณ์โดยตรง มีทีมงานและการสนับสนุนจากผู้บริหาร ผู้ปกครอง ทำให้โอกาสในการพัฒนาและการสร้างคุณภาพให้กับวงดนตรีได้มาก

1.2 แนวคิดและวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร ครูผู้ควบคุมวง ทีมงาน

ที่เปิดกว้างและเห็นความสำคัญของวัฒนธรรมเพลงลูกทุ่ง

1.3 การจัดตั้งวงดนตรีลูกทุ่ง แม้ว่าที่มาจะต่างกันแต่จุดประสงค์

ในการจัดตั้งวงดนตรีล้วนสอดคล้องกัน โดยผู้จัดตั้งมุ่งหวังให้นักเรียนได้รับความรู้และนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ เป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรม และเพื่อการประชาสัมพันธ์โรงเรียน ในการอภิปรายการจัดตั้งวงดนตรีลูกทุ่งครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้หลัก การบริหารแบบ 4 M ซึ่งประกอบด้วย Man Money Material และ Management/ Method

2. ส่วนประกอบอื่น ๆ ที่ช่วยเสริมในการก่อตั้งวงดนตรี ได้แก่

2.1 สถานที่ตั้งของโรงเรียนเอื้ออำนวยต่อการทำกิจกรรม อยู่ใน

แหล่งชุมชน การคมนาคมสะดวก มีความปลอดภัยการเดินทางกลับบ้านหลังจากเสร็จสิ้นการฝึกซ้อมในช่วงเย็น เพื่อไม่ให้เป็นการระของครูผู้สอนบางโรงเรียนกำหนดให้ผู้ปกครองมารับนักเรียน

2.2 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ การนำนโยบายมา กำหนดเป็นกิจกรรม กำหนดเป็นเอกลักษณ์ อัตลักษณ์ ในระดับผู้บริหาร การเรียนการสอนและ การจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการ ทักษะความสามารถ การแก้ปัญหาของนักเรียนความสำคัญทาง วัฒนธรรม โคนครูผู้สอน ครูใน โรงเรียนฝ่ายบริหาร ชื่นชอบและเห็นความสำคัญของวัฒนธรรม เพลงลูกทุ่ง เป็นการอนุรักษ์และการสืบสานให้คงอยู่ต่อไป

2.3 การประชาสัมพันธ์ เป็นการสร้างชื่อเสียงให้กับสถานศึกษา สร้างความสามัคคี สร้างความภาคภูมิใจ ประชาสัมพันธ์โรงเรียน นำเสนอผลงานในสถานที่ต่าง ๆ เพื่อสร้างแนวทางในการต่อยอดในการศึกษาและการประกอบอาชีพ

3. ปัจจัยสู่ความเป็นเลิศของวงดนตรีลูกทุ่งมัธยมศึกษาในประเทศไทย ที่ประสบความสำเร็จสู่ความเป็นเลิศจากองค์ประกอบหลักที่สำคัญ ดังนี้

3.1 การจัดการ ผู้บริหารผู้ปฏิบัติการ ได้แบ่งหน้าที่ ส่งเสริม กันและกัน ประกอบกับการวางแผนที่เป็นระบบและรอบคอบ มีการประชุมกำหนดเป็นกิจกรรม เพื่อส่งเสริมจากฝ่ายบริหาร มีการจัดทีมงานในการปฏิบัติหน้าที่จาก โรงเรียนหรือครูผู้ควบคุม มีการตรวจสอบขั้นตอนในการทำงาน นำข้อดี ข้อเสียและข้อคิดเห็นจากทุกฝ่ายมาพิจารณาเพื่อ ปรับเปลี่ยน ซึ่งในช่วงแรกเริ่มอาจมีปัญหาบ้าง แต่ด้วยความมุ่งมั่นและตั้งใจทำให้งานดำเนิน ไปด้วยดีมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

3.2 กิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอน ครูผู้ควบคุมวง มีการ วางแผนในการสรรหานักแสดงอย่างเป็นระบบทั้งนี้ทั้งร้อง นักดนตรีและนักเต้นประกอบเพลง ซึ่งส่วนหนึ่งรับจากนักเรียนที่สนใจ มีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัย ใจรัก และมีเวลาในการซ้อม และการรับนักเรียนประเภทความสามารถพิเศษ ซึ่งทำให้โรงเรียนได้นักเรียนที่มีคุณภาพโดยเฉพาะ นักร้องซึ่งมีผลต่อวงดนตรีเป็นอย่างมาก จัดหาครูผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถ การฝึกซ้อมอย่าง มีหลักการและต่อเนื่อง มีจุดประสงค์ชัดเจน มีวัสดุ ครุภัณฑ์ ที่สมบูรณ์และมีคุณภาพ มีห้องเรียน ที่เหมาะสม มีการใช้สื่อประกอบ เช่น โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการทำเพลง คาราโอเกะในการฝึก ขับร้อง ใช้ ซีดี ดีวีดี เป็นตัวอย่างประกอบการสอน ฝึกให้นักเรียนสืบค้นหรือจัดทำ (แกะเพลง) สำหรับการฝึกซ้อมขับร้อง ดนตรี และการเต้นประกอบเพลงเพิ่มเติม การจัดนักแสดงสำรองไว้ ทดแทน มีการจัดประสบการณ์การแสดงสร้างความประทับใจให้กับผู้ชม ผู้ฟัง มีการวัดผลและ ประเมินผล และปรับปรุงแก้ไขตลอดเวลา มีการสร้างแรงจูงใจโดยการจัดกิจกรรมนันทนาการ ในรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งให้เงินรางวัลพิเศษสำหรับนักเรียนที่มีผลงาน มีวินัยและความประพฤติดี และสิ่งสำคัญคือครูผู้สอนที่มีจิตวิญญาณของความเป็นครูอย่างแท้จริง เป็นแบบอย่างและเป็นที ศรัทธาบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

4. คุณภาพของวงดนตรี เป็นส่วยของผลงาน ในกระบวนการสอน นอกจากจะมีเทคนิคและวิธีการสอนแล้ว ครูผู้สอนและทีมงานยังมีความมุ่งมั่นในการสรรสร้างผลงานให้ได้มาตรฐานและมีคุณภาพที่ดี การปรับวง จึงเป็นการเก็บรายละเอียดของเพลงและการแสดง ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิดของผู้รู้ในแต่ละด้าน ดังนี้

4.1 ด้านนักร้อง เปรียบเสมือนแม่ทัพของวง ซึ่งจะต้องมีแก้วเสียงดี มีวินัยรับผิดชอบ หมั่นฟังเพลง การสังเกต ควบคุมการหายใจ อักขระ คำร้อง ชัดเจน จังหวะทำนองถูกต้อง เน้นนำหนักเสียงให้ได้ ลีลาและอารมณ์ให้สอดคล้องกับเพลง พยายามค้นหาเอกลักษณ์ของตัวเองให้พบ ในขณะที่เดียวกันครูผู้สอนจะต้องหาและนำจุดเด่นของนักเรียนมาใช้ให้เกิดประโยชน์เช่นกัน

4.2 ด้านดนตรี เป็นฐานของความสำเร้ง ช่วยประคองนักร้องและนักเต้นให้ดำเนินการไปได้ไม่ติดขัด ซึ่งส่วนต้องประสานกันด้วยดี รับผิดชอบและหน้าที่ของตนเอง ควบคุมความสมดุลให้ได้ ในการจัดวงนิยมจัดวงแบบ 3x3, 3x4 หรือ 4x4 เพื่อให้ได้เสียงที่หนักแน่น กว้างและกลมกลืน ควรมีการเรียบเรียงเสียงประสานให้เหมาะสมกับความสามารถของวง นักดนตรี และนักร้อง ไม่สูงหรือต่ำเกินไป นำจุดเด่นหรือความสามารถของนักดนตรีในวง ๆ มาใช้เล่นให้พร้อมเพียงกัน หนัก เบายาว สั้น ให้ได้ตามอารมณ์เพลง อาจเพิ่มเครื่องดนตรีอื่น ๆ เพื่อเหมาะกับเพลง รวมทั้งการปรับระดับเสียงของเครื่องดนตรีแต่ละชิ้นจะต้องไม่ผิดเพี้ยน

4.3 ด้านการเต้นประกอบเพลง เป็นส่วนที่สร้างสรรค์ให้กับวง ทำให้วงดูดี ตื่นตาตื่นใจ ชวนติดตาม ลักษณะท่าทางในการเต้น สวยงาม พร้อมเพียง สมบูรณ์ตั้งแต่ต้นจนจบ เสื้อผ้า หน้า ผม กับท่าเต้นต้องเข้ากันเหมาะสมกับ วัย สรีระ อายุ เพศ อุปกรณ์ต้องไม่เป็นอุปสรรคต่อการแสดง

4.4 การสนับสนุน จากผู้ที่เกี่ยวข้องในโรงเรียน ได้แก่ ผู้บริหาร ครู นักเรียนและบุคลากรในโรงเรียน และการสนับสนุนจากบุคคลภายนอก ได้แก่ ศิษย์เก่า ผู้ปกครอง องค์กรและชุมชน เป็นต้น การสนับสนุนของบุคลากรดังกล่าวช่วยเอื้อให้การทำงานของทีมงานสะดวกและรวมเร็วขึ้นนักเรียนสามารถฝึกซ้อมได้อย่างเต็มที่ มีขวัญและกำลังใจ พร้อมทั้งทำหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มกำลังความสามารถ ตามจุดมุ่งหมายของสถานศึกษาอย่างมีความสุข

วุฒิชชาติ ลือขจร (2557 : 62) ผลการวิจัยชุดฝึกทักษะการหายใจสำหรับการขับร้องประสานเสียงโรงเรียนรุ่งอรุณวิทยา อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ปราชญ์ผลครั้งนี้ การทดสอบประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะการหายใจสำหรับการขับร้อง วงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนรุ่งอรุณวิทยา อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา โดยวิเคราะห์จากการแบบทดสอบ

ระหว่างเรียนของบทเรียนตามเกณฑ์การทดสอบประสิทธิภาพภาพสื่อ (E_1 / E_2) ทดสอบกับนักเรียนจำนวน 3 คน ได้ผลคือ ประสิทธิภาพระหว่างกิจกรรม มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 27.67 คิดเป็นร้อยละ 69.17 และประสิทธิภาพหลังกิจกรรม มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 29.00 คิดเป็นร้อยละ 72.50 เมื่อปรับปรุงแก้ไขแล้วนำมาทดสอบกับนักเรียนจำนวน 9 คน ได้ผลคือ ประสิทธิภาพระหว่างกิจกรรม มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 30.44 คิดเป็นร้อยละ 76.16/77.78 และประสิทธิภาพหลังกิจกรรม มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 31.11 คิดเป็นร้อยละ 77.78 เมื่อปรับปรุงแก้ไขแล้วนำมาทดสอบกับนักเรียนจำนวน 15 คน ได้ผลคือ ประสิทธิภาพระหว่างกิจกรรม มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 33.27 คิดเป็นร้อยละ 81.50 และประสิทธิภาพหลังกิจกรรม มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 33.33 คิดเป็นร้อยละ 82.67 และนำมาทดลองใช้กับกลุ่มในการทดลองจริง นักเรียน 23 คน ผลการทดสอบได้ผลคือ ประสิทธิภาพระหว่างกิจกรรม มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 33.67 คิดเป็นร้อยละ 84.02 และประสิทธิภาพหลังกิจกรรม มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 34.24 คิดเป็นร้อยละ 84.24 ดังนั้นแสดงว่าชุดฝึกทักษะการหายใจสำหรับการขับร้อง ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.02/84.24 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ตามที่กำหนดไว้ในการสร้างและหาประสิทธิภาพชุดฝึกทักษะการหายใจสำหรับการขับร้อง วงขับร้องประสานเสียง โรงเรียนรุ่งอรุณวิทยา อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

ปกาศิต ศรีแก้ว (2556 : 90) ได้ทำการวิจัยวงขับร้องประสานเสียง The Bangkok Voices ผลการวิจัยพบว่า วงขับร้องประสานเสียง The Bangkok Voices ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2548 โดยการสนับสนุนของสมาคมขับร้องประสานเสียงแห่งประเทศไทย เดิมมีชื่อว่า The Voices สมาชิกของวงประกอบด้วยนักดนตรี และนักร้อง จากผู้สนใจหลายสาขาอาชีพ โดยมีเป้าหมายเพื่อเปิดโลกทัศน์เกี่ยวกับการขับร้องประสานเสียงและพัฒนาศักยภาพของนักร้องประสานเสียงให้มีคุณภาพมากขึ้นนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 จนถึงปัจจุบัน มีการฝึกซ้อมเป็นประจำทุกสัปดาห์ ในวันจันทร์และอังคาร ตั้งแต่เวลา 20.00 - 22.00 น. ณ สมาคมขับร้องประสานเสียงแห่งประเทศไทย ภายใต้การควบคุมการฝึกซ้อมของ นายแพทย์กิตติพร ตันตระกูล โรจน์ หัวหน้าคณะ และผู้อำนวยการดำเนินงานของวงขับร้องประสานเสียง The Bangkok Voices แบ่งได้ 9 ขั้นตอน ดังนี้ 1) วิธีการรับสมัคร 2) การคัดเลือกนักร้อง 3) จำนวนสมาชิกของวง 4) งบประมาณ 5) สถานที่ฝึกซ้อมและเครื่องดนตรี 6) รูปแบบการขับร้อง 7) การฝึกซ้อมและเทคนิคการขับร้อง 8) บทเพลงที่ขับร้อง และ 9) การจัดการแสดงคอนเสิร์ต การเข้าร่วมประกวดและกิจกรรมการแสดงต่าง ๆ

งานวิจัยต่างประเทศ

โอเวน (Owen, 2014 :7) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ภาวะการณ์เป็นผู้นำในวงขับเคลื่อน ประสานเสียงในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาทัศนคติ ของนักเรียนและผู้สอนวงคอรัสว่ามีการผลักดันอย่างไรให้ประสบความสำเร็จ รวมถึงการศึกษา ผู้บริหารว่ามีส่วนสำคัญอย่างไรในความสำเร็จครั้งนี้ โดยผู้วิจัยมีคำถามในการวิจัยครั้งนี้คือ 1) ผู้วิจัย ต้องการรู้ว่าผู้มีส่วนร่วมมีข้อกำหนดอย่างไรที่ทำให้ประสบความสำเร็จ 2) องค์ประกอบของ ความสำเร็จมีอะไรบ้างที่ส่งผลให้สาขาการขับร้องประสานเสียงของโรงเรียน Pine Grove High School และอะไรที่ทำให้สาขานี้บรรลุวัตถุประสงค์ และ 3) ผู้วิจัยศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการบริหารจัดการของ Mr. Young เพื่อเตรียมกรอบแนวคิดของการศึกษาค้นคว้านี้ว่าผู้ควบคุมวงคอรัสและนักเรียน นั้นมีวิธีการศึกษาปฏิบัติอย่างไรให้ประสบความสำเร็จ โดยผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎีภาวะผู้นำการ เปลี่ยนแปลงของ (Bass & Riggo, 2006) ซึ่งเป็นทฤษฎีที่เรียกกันว่า รูปแบบของผู้นำการ เปลี่ยนแปลง มีพฤติกรรมที่มีความชัดเจนมากกว่า พวกเขาไม่ได้ถูกจำกัดโดยการรับรู้ของผู้ตาม ผู้นำต้องมีความตั้งใจทำงานเพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงหรือเปลี่ยนรูปแบบข้อเสนอของทีมงาน และ นำไปปรับปรุงข้อเสนอที่ขึ้นมาใหม่ มากกว่าที่จะเชื่อว่าต้องทำงานให้ตรงกับความคิดหวังของ ทีมงาน (FRL) ถึงแม้ว่าผู้วิจัยไม่ได้ใช้ (FRL) สำหรับการศึกษาค้นคว้านี้ ผู้วิจัยได้นำแนวทางเพื่อมา ศึกษาข้อปฏิบัติของ Bob Young's leadership และแรงบันดาลใจของนักเรียนวงคอรัส Pine Grove High School ระหว่างการศึกษางานครั้งนี้ รวมถึงใช้ทฤษฎีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเป็นเสมือน เล่นซ์ เพื่อสะท้อนกระบวนการ รวมถึงการสอบถามแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับ Mr. Young และนักเรียน ในสาขาขับร้องประสานเสียงถึงความสำเร็จด้วย

โรนัลด์ (Ronald, 2015 : 178 - 186) ได้ศึกษาการสอนอ่านโน้ตการขับร้อง ประสานเสียง ได้พบว่าประสบการณ์และความเข้าใจในการขับร้องประสานเสียงผ่านความรู้ ความเข้าใจได้ข้อสรุปว่า การวิจัยครั้งนี้เป็นการเปิดเผยข้อมูลที่สำคัญเกี่ยวกับการสอนอ่านโน้ต การขับร้องประสานเสียงในโรงเรียนมัธยมศึกษา นักการศึกษาดนตรีได้รวบรวมประสบการณ์ ทัศนคติที่เกี่ยวกับการสอนอ่านโน้ตในวงขับร้องประสานเสียง โดยการวิจัยเป็นกรณีศึกษา เฉพาะกลุ่มและได้ข้อสรุปเกี่ยวกับงานวิจัยดังต่อไปนี้

1. เป้าหมายของการสอนร้องโน้ตของวงขับร้องประสานเสียง ในระดับ มัธยมศึกษา มุ่งให้ผู้เรียนสามารถพึ่งพาตนเองได้ องค์ประกอบหลายอย่างที่อยู่ในเป้าหมายนี้ อาจต้องอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจจุดมุ่งหมายในการเรียนการสอน โดยมีนักเรียนเป็นศูนย์กลาง และไม่ควรตั้งเป้าหมายที่สูงในครั้งแรกที่สอน เช่น การประกวดเข้าร่วมเทศกาลดนตรี แต่ควรสอน

ให้นักเรียนมีความรู้และเข้าใจในการอ่านโน้ตได้ เพื่อการเป็นนักขับร้องประสานเสียงหรือนักดนตรีที่มีคุณภาพต่อไป

2. ผู้บริหารโรงเรียนหรือกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ควรกำหนดให้มีครูสอนขับร้องเพลงประสานเสียง ไม่ว่าจะเป็นนักเรียนที่อยู่ในวงขับร้องประสานเสียงหรือนักเรียนทั่วไป โดยไม่ควรเน้นไปที่การประกวด ผู้วิจัยปรารถนาให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างธรรมชาติ โดยให้นักเรียนร้องโน้ต C Major Scale และ A Minor Scale และเคลื่อนย้ายไปยังสเกลอื่น ๆ

3. ผู้สอนควรสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้เรียน โดยการศึกษาจากวิธีการขับร้อง การชมการขับร้องประสานเสียงของนักร้องประสานเสียงมืออาชีพ เพื่อให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์ และได้มีรูปภาพทางด้านการขับร้องประสานเสียง

4. นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาการเรียนขับร้องประสานเสียงควรมีทักษะทางด้านดนตรีควบคู่กันไปด้วย เช่น ด้านจังหวะ และการปฏิบัติเครื่องดนตรี

5. นักการศึกษาด้านการขับร้องประสานเสียงควรรู้วิธีการของ (John Spencer Curwen 1816 - 1880) Curwen Hand Sings ผู้คิดสัญญาณมือชาวอังกฤษ ซึ่งเป็นวิธีการและเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการสอน

6. การฟังเสียงไม่ใช่ทักษะที่นำไปสู่การร้องโน้ตในการขับร้องประสานเสียง ผู้เชี่ยวชาญหลายท่านที่สอนวิชาโสตประสาท (Ear Training) ได้ใช้ความพยายามช่วยเหลือนักเรียนในการท่องจำเสียง พวกเขาใช้เวลาตลอดทั้งปีที่จะสอนการฟังเสียงและการร้องตามระดับเสียงของโน้ตต่าง ๆ ในการเพิ่มประสิทธิภาพให้แก่คณะนักร้องประสานเสียง บางครั้งอาจจะต้องการทดสอบความแม่นยำของนักร้องแต่ละคน เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการประกวดหรือการแสดงต่าง ๆ

7. ครูควรประเมินความก้าวหน้าของนักเรียนในการอ่านโน้ตการขับร้องประสานเสียง โดยประเมินจากความแม่นยำของจังหวะ และเสียงโน้ต แทนที่จะประเมินความสามารถเพียงการร้องเพลงเท่านั้น

8. ครูอาจจะมีความเครียดในการสอน การฝึกซ้อม การควบคุมนักเรียน และการประเมินประจำปี ผู้บริหารควรเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการและวิธีการเรียนรู้ดนตรี

งานวิจัยฉบับนี้ผู้วิจัยหวังว่า ผู้นำสถาบันการศึกษาของภาครัฐและเอกชนจะนำข้อมูลนี้ไปเป็นเครื่องมือประกอบการประเมินครูผู้สอนและใช้วิธีการดังกล่าวในการพัฒนาวงขับร้องประสานเสียง และหวังว่าโรงเรียนมัธยมทั่วประเทศและทั่วมหาสมุทรแอตแลนติกจะเข้าใจความต้องการที่จะสร้างระบบการประเมินครูที่คล้ายกันและหลักเกณฑ์ในการว่าจ้างครูสอนขับร้องประสานเสียง

เควิน (Kevin, 2016 : 16) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การขับร้องประสานเสียงผู้อำนวยการ Habitus กลุ่มของ เมย์นาร์ด ไคลน์ ผลการวิจัยครั้งนี้อธิบายถึงวิธีการแก้ไขวิธีการขับร้องประสานเสียงในกลุ่ม เมย์นาร์ด ไคลน์ (1910 - 1990) ผลจากการสัมภาษณ์พบว่า เป็นบรรณาธิการไคลน์ กรรมการ ได้รับผลกระทบเช่นเดียวกับการร้องเพลงการทำสมาธิ โดยการทำให้กลุ่มของเขาสามารถเข้าถึงได้ในหลายวิธี Klein จัดให้มีเครื่องมือ เช่น การฟังเสียงของเปียโนและการฟังภาษาอังกฤษ และทำให้การเรียนรู้ในชั้นเรียนของพวกเขาง่ายขึ้น เครื่องมือเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ การสาธิตของครูและส่งผลกระทบต่อหลักการของเพลงประสานเสียงการศึกษาในช่วงเวลาที่สำคัญในการเรียนรู้ของนักเรียนที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์และเกิดจากประสบการณ์การเรียนรู้ของนักเรียน

จากข้อความข้างต้นสามารถสรุปความหมายได้ว่า วงขับร้องประสานเสียงจะต้องอาศัยองค์ประกอบทั้งสิ้น 2 ส่วนใหญ่ ๆ คือ

1. การฝึกซ้อมสำหรับการขับร้องประสานเสียงจะต้องฝึกซ้อมและปฏิบัติตามหลักทฤษฎีดนตรี นักร้องที่ดีจะต้องอ่านโน้ตดนตรีสากลได้ มีการฝึกการฟังเสียงที่ดี มีความรับผิดชอบ มีความทุ่มเทเสียสละ และครูผู้ฝึกซ้อมจะต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญในการนำพานักร้องในขณะของตนเองนั้นประสบผลสำเร็จ ครูผู้ฝึกซ้อมจึงเป็นหลักและตัวแปรสำคัญที่จะต้องมียุทธศาสตร์การฝึกซ้อมที่มีประสิทธิภาพ
2. การบริหารจัดการวงขับร้องประสานเสียงทางด้านนโยบายและการวางแผนถือเป็นอีกสิ่งที่สำคัญ เนื่องจากวงขับร้องประสานเสียงมีสมาชิกจำนวนมาก จึงจะต้องมีการบริหารจัดการที่เป็นระบบ และจำนวนงบประมาณค่าใช้จ่ายภายในวง ด้านอาคารสถานที่ ฝึกซ้อมที่จะต้องมีความพร้อม รวมไปถึงการสนับสนุนจากผู้บริหาร โรงเรียน คณะครู ผู้ปกครอง นักเรียน สมาคม พ่อค้า คหบดี และชุมชน จึงจำเป็นจะต้องมีการบริหารจัดการที่เป็นระบบเพื่อให้วงประสบผลสำเร็จ

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียง ในระดับมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ทำการศึกษาวิเคราะห์ ข้อมูลจากเอกสาร (Document) และเก็บข้อมูลภาคสนาม (Field Work) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ตามขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

1. ขอบเขตการวิจัย
2. วิธีการดำเนินการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียง ในระดับมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารและการศึกษาภาคสนาม โดยมีขั้นตอน ดำเนินงานดังนี้

ประวัติและผลงานของวงขับร้องประสานเสียง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับประวัติและผลงานของวงขับร้องประสานเสียง ในระดับ มัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ประสบผลสำเร็จในการทำวงขับร้องประสานเสียง โดยได้ ศึกษา ประวัติและผลงานของวงขับร้องประสานเสียง โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย ประวัติและผลงาน ของวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนบุรีวิทยาคาร และประวัติและผลงานของวงขับร้อง ประสานเสียง โรงเรียนเลยพิทยาคม

กระบวนการฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียง

กระบวนการฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียงถือเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการขับร้อง ประสานเสียง มีขั้นตอนและวิธีการที่ถูกต้องตามหลักทฤษฎีการขับร้องประสานเสียงดังนี้

1. การคัดเลือกนักร้องและการแยกเสียงนักร้อง
2. รูปแบบและการจัดตำแหน่งการขับร้องประสานเสียง
3. ช่วงเวลาและลำดับในการฝึกซ้อม
4. บทเพลงและการจัดการโน้ตเพลง

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ

การวางแผนงานสำหรับการปฏิบัติถือเป็นหัวใจสำคัญในการดำเนินงาน ผู้บริหารงานจะต้องสามารถบริหารจัดการ และดึงศักยภาพของบุคลากรให้สามารถทำงานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ เพื่อให้การดำเนินงานประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายและแผนที่วางไว้ โดยมีหลักการดังนี้

1. นโยบายและแผนการพัฒนา
2. ปัจจัยด้านบุคลากร
3. วัสดุอุปกรณ์และสถานที่
4. ปัจจัยด้านงบประมาณ

ระยะเวลา

ในการวิจัยเรื่องปัจจัยแห่งความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียง ในระดับมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เริ่มศึกษาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2560

พื้นที่วิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกโรงเรียนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา จำนวน 3 โรงเรียนที่ได้รับรางวัล เหรียญทอง ในการประกวดขับร้องประสานเสียง ของงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนย้อนหลัง 3 ปี ได้แก่ โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย จังหวัดศรีสะเกษ โรงเรียนบรบือวิทยาคาร จังหวัดมหาสารคาม และโรงเรียนเลยพิทยาคม จังหวัดเลย

กลุ่มเป้าหมาย

1. ผู้บริหาร โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย ผู้บริหาร โรงเรียนบรบือวิทยาคารและผู้บริหาร โรงเรียนเลยพิทยาคม
2. ผู้ควบคุมวงขับร้องประสานเสียง นายปกาศิต ศรีแก้ว ผู้ควบคุมวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย นายเสกสิทธิ์ สังฆะมณี ผู้ควบคุมวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนบรบือวิทยาคาร และนายประวิตร บุญประคอง ผู้ควบคุมวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนเลยพิทยาคม
3. นักเรียนวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย โดยคัดเลือกจากสมาชิกที่อยู่ในวงระยะเวลานานที่สุดจำนวน 5 คน นักเรียนวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนบรบือวิทยาคาร โดยคัดเลือกจากสมาชิกที่อยู่ในวงระยะเวลานานที่สุด จำนวน 5 คน นักเรียนวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนเลยพิทยาคม โดยคัดเลือกจากสมาชิกที่อยู่ในวงระยะเวลานานที่สุดจำนวน 5 คน
4. ผู้ปกครองนักเรียนวงขับร้องประสานเสียง โรงเรียนละ 2 ท่าน

วิธีการวิจัย

1. ชั้นวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพเป็นการนำข้อมูลที่ได้จากเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เช่น แบบสอบถามปลายเปิด การสัมภาษณ์ การสังเกตการณ์ เป็นต้น มาทำการวิเคราะห์โดยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ล้วนมีเทคนิคและทฤษฎีที่สำคัญ ผู้วิจัยจึงนำมาวิเคราะห์บางทฤษฎี

2. การจำแนกและจัดระบบข้อมูล (Typology and Taxonomy) เป็นการนำข้อมูลที่ได้อาจมาจำแนกและจัดหมวดหมู่ออกให้เป็นระบบ เช่น ข้อมูลหมวดบุคลากร ข้อมูลหมวดงบประมาณ

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเอกสาร (Content Analysis) เป็นการนำเอกสาร หรือหลักฐานต่าง ๆ มาวิเคราะห์ให้เห็นว่ามุ่งพรรณนา และอธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น เช่น วิเคราะห์วิธีการสอนและฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียง เป็นต้น

4. การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้าได้ข้อมูล (Data Triangulation) เป็นการพิสูจน์ว่าข้อมูลที่ผู้วิจัยได้นั้นถูกต้องหรือไม่ เช่น การตรวจสอบแหล่งของข้อมูล การตรวจสอบสามเส้าด้านผู้วิจัย (Investigator Triangulation) การตรวจสอบสามเส้าด้านทฤษฎี (Theory Triangulation) และการตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีรวบรวมข้อมูล (Methodological Triangulation) เป็นต้น

5. ชั้นเสนอผลการศึกษาค้นคว้าเสนอผลการศึกษาค้นคว้าด้วยวิธีพรรณนาวิเคราะห์

5.1 นำเสนอข้อมูลที่ได้รับการศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง

5.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

5.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.4 การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ห่อภิปรายข้อมูล

6. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการนำผลของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านมารวมกันเพื่อหาความสอดคล้องระหว่างประเด็นข้อคำถามในแบบสอบถาม โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Item - Objective Congruence Index : IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญจะต้องประเมินด้วยคะแนน 3 ระดับ คือ

+ 1 = สอดคล้องหรือแน่ใจว่าประเด็นคำถามวัตถุประสงค์ได้จริง

0 = ไม่แน่ใจว่าประเด็นคำถามวัตถุประสงค์ได้จริง

- = ไม่สอดคล้องว่าประเด็นคำถามวัตถุประสงค์

โดยค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ซึ่งใช้สูตรในการคำนวณดังต่อไปนี้ (IOC) คำนวณค่าตามสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC = ดัชนีความสอดคล้องระหว่างประเด็นคำถามกับจุดประสงค์

R = คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ

$\sum R$ = ผลรวมของคะแนนผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

วิธีการดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แบบสำรวจ (Survey Research) เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยทำขึ้นเพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลทั่วไปของกลุ่มประชากรโดยผู้วิจัยกำหนดประเด็นเก็บข้อมูล เกี่ยวกับประวัติและผลงานของวงขับร้องประสานเสียง โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย ประวัติและผลงานของวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนบุรีวิทยาคาร และประวัติและผลงานของวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนเลยพิทยาคม

2. แบบสังเกต (Observation) เป็นแบบสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non-Participant) ใช้กับกลุ่มผู้รู้กลุ่มผู้ปฏิบัติ กล่าวคือ กลุ่มผู้รู้ ได้แก่ ผู้บริหาร กลุ่มผู้ปฏิบัติ ได้แก่ ผู้ควบคุมวง ผู้ปกครองนักเรียนและนักเรียนวงขับร้องประสานเสียง ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

2.1 ปัจจัยด้านบุคลากร

2.2 กระบวนการสอนและการฝึกซ้อม

2.3 ปัจจัยด้านนักเรียนวงขับร้องประสานเสียง

2.4 ปัจจัยด้านอาคารสถานที่

3. แบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้าง (Structured Interviews) เพื่อใช้สัมภาษณ์ครูผู้สอนนักเรียน ประกอบด้วย 2 ตอนคือ ตอนที่ 1 ด้านข้อมูลส่วนตัว เกี่ยวกับเพศ สถานภาพ วุฒิการศึกษา รายได้ต่อเดือน หน้าที่รับผิดชอบ เป็นต้น ตอนที่ 2 คำถามหลักเกี่ยวกับรายละเอียดของการสอนและการฝึกซ้อมที่มุ่งไปสู่ความสำเร็จ ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

- 3.1 นโยบายและแผนงานสำหรับวงษ์ร้องประสานเสียง
- 3.2 ปัจจัยด้านบุคลากร
- 3.3 กระบวนการสอนและการฝึกซ้อม
- 3.4 ปัจจัยด้านนักเรียนวงษ์ร้องประสานเสียง
- 3.5 ปัจจัยด้านงบประมาณ
- 3.6 ปัจจัยด้านอาคารสถานที่

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลยึดหลักข้อมูลที่มีลักษณะสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการวิจัยสามารถตอบคำถามของการวิจัยได้ตามที่กำหนด ซึ่งมีวิธีการเก็บข้อมูลเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารเป็นการศึกษาจากเอกสารที่มีการบันทึกเอาไว้หรือมีการศึกษาไว้ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนดนตรีสากลครั้งนี้ ด้านการบริหารจัดการ ด้านนโยบายและแผนงาน ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร โดยทำการค้นคว้าจากเอกสารจากหน่วยงานราชการ สถาบันการศึกษา หนังสือ ตำรา วิทยานิพนธ์ อินเทอร์เน็ต และบุคคล ศูนย์วิทยบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ และเอกสารข้อมูลของโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย โรงเรียนบรบือวิทยาคาร และโรงเรียนเลยพิทยาคม

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม ใช้เทคนิคการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In depth Interview) การสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้าง (Structured Interview) และไม่มีโครงสร้าง (Unstructured Interview) ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

- 2.1 ใช้เทคนิคการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างสำหรับ ผู้บริหาร ครูผู้ควบคุม ผู้ฝึกซ้อม ผู้ปกครองนักเรียนและนักเรียนตามกรอบแนวคิดการวิจัยที่เกี่ยวกับปัจจัยแห่งความสำเร็จของวงษ์ร้องประสานเสียง ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังนี้ แผนงานและนโยบาย บุคลากร กระบวนการสอนและการฝึกซ้อม ปัจจัยด้านอุปกรณ์ดนตรี ด้านการเลือกเพลง ปัจจัยด้านงบประมาณ ปัจจัยด้านอาคารสถานที่

- 2.2 ใช้เทคนิคการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้างกับกลุ่มผู้รู้ด้วยวิธีการค้นหาผู้รู้เพื่อศึกษาประวัติและผลงานเพื่อศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จของวงษ์ร้องประสานเสียงโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย วงษ์ร้องประสานเสียงโรงเรียนบรบือวิทยาคาร และวงษ์ร้องประสานเสียงโรงเรียนเลยพิทยาคม ดังนี้ แผนงานและนโยบาย บุคลากร กระบวนการสอนและการฝึกซ้อม ปัจจัยนักเรียนวงษ์ร้องประสานเสียง ปัจจัยด้านงบประมาณ ปัจจัยด้านอาคารสถานที่

2.3 ใช้เทคนิคการสังเกต แบบสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) และไม่มีส่วนร่วม (Non - Participant Observation) กับครูผู้ควบคุม ครูผู้ฝึกสอนและนักเรียนเป็นการสังเกตสภาพทั่วไปในกระบวนการสอนและการฝึกซ้อม

3. การตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้น โดยผู้วิจัยจะนำข้อมูลทั้งที่ได้จากการบันทึกข้อมูลการถอดเทปจากการสัมภาษณ์ และภาพถ่ายในแต่ละครั้ง โดยการจำแนกข้อมูล (Typological Analysis) คือ การจำแนกข้อมูลเป็นชนิด (Typologies) จัดหมวดหมู่ข้อมูลตามแต่ละประเภทที่ตั้งไว้และตรวจสอบดูอีกครั้งว่าข้อมูลที่ได้อามีความครบถ้วนเพียงพอหรือไม่และดำเนินการตรวจสอบข้อมูลกับด้านแผนงานและนโยบาย บุคลากร กระบวนการสอนและการฝึกซ้อม ปัจจัยนักเรียนวงขับร้องประสานเสียง ปัจจัยด้านงบประมาณ ปัจจัยด้านอาคารสถานที่ ข้อมูลเหมาะสมกับการนำไปวิเคราะห์หรือไม่ หากมีส่วนใดที่ยังไม่สมบูรณ์จะทำการเก็บข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนที่ขาดหายไป

4. การนำเสนอและการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการพรรณนาวิเคราะห์เพื่ออธิบายกระบวนการฝึกซ้อมและปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย วงขับร้องประสานเสียง โรงเรียนบรบีวิทยาการและวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนเลยพิทยาคม โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและนำเสนอข้อมูลด้วยการเขียนพรรณนาวิเคราะห์พร้อมภาพประกอบ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียง ใน โรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยใช้กระบวนการเก็บข้อมูลภาคสนาม (Fieldwork) และรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและไม่มีโครงสร้างดังต่อไปนี้

1. กระบวนการฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียง
 - 1.1 เทคนิคการคัดเลือกนักร้องและการแยกเสียงนักร้อง
 - 1.2 รูปแบบและการจัดตำแหน่งการขับร้องประสานเสียง
 - 1.3 ช่วงเวลาและขั้นตอนในการฝึกซ้อม
 - 1.4 บทเพลงและการจัดการ โน้ตเพลง
2. ปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียง
 - 2.1 นโยบายและแผนงาน
 - 2.2 บุคลากร
 - 2.3 วัสดุอุปกรณ์และสถานที่
 - 2.4 งบประมาณ

กระบวนการฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียง

กระบวนการฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียงของโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย

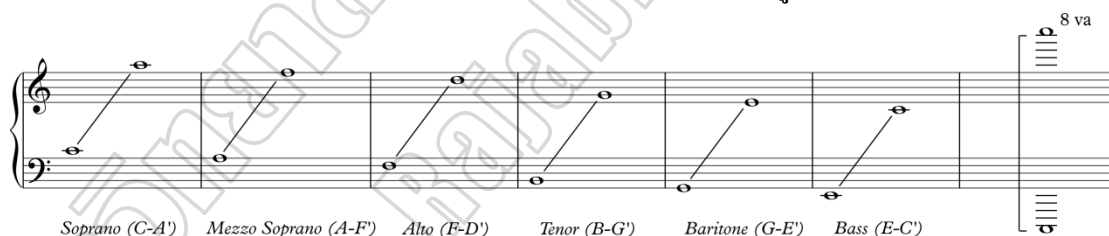
ประกอบด้วย เทคนิคการคัดเลือกนักร้อง การแยกเสียงนักร้อง รูปแบบและการจัดตำแหน่งการขับร้องประสานเสียง ช่วงเวลาและระยะเวลาในการฝึกซ้อม บทเพลงที่ใช้ในการขับร้อง และการบริหารจัดการวงดนตรีซึ่งคุณครูภาคคีต ศรแก้ว ได้มีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในการควบคุมดูแลสมาชิกในวงออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยจะมีการแต่งตั้งหัวหน้าประจำกลุ่มแนวเสียงในการขับร้องทั้งสองระดับที่มีความสามารถในการอ่านโน้ตดนตรีสากลได้ เป็นหัวหน้าในแต่ละแนวเสียง ได้แก่ หัวหน้าแนวเสียงโซปราโน หัวหน้าแนวเสียงอัลโต หัวหน้าแนวเสียงเทเนอร์ และหัวหน้าแนวเสียงเบส และจะมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบออกเป็นฝ่ายต่าง ๆ เช่น ฝ่ายจัดเก็บและถ่ายเอกสาร โน้ตเพลง ฝ่ายการเงิน ฝ่ายพยาบาล เป็นต้น โดยมีการเก็บเงินประจำสัปดาห์ไว้เพื่อดำเนินงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ค่าจัดทำเอกสารโน้ตเพลง ค่าจัดเลี้ยงเนื่องในโอกาสต่าง ๆ

(ปกาศิต ศรีแก้ว, สัมภาษณ์. 2560) ซึ่งวิธีฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย มีกระบวนการดังต่อไปนี้

1.1 เทคนิคการคัดเลือกนักร้องและการแยกเสียงนักร้อง

เริ่มจากการเปิดรับสมัครนักเรียนเข้าวงขับร้องประสานเสียง และมีนักเรียนส่วนหนึ่งที่มีใจรักในการร้องเพลงที่สนใจอยากจะเข้าร่วมวงขับร้องประสานเสียงของโรงเรียน ซึ่งคุณครูปกาศิต ศรีแก้ว จะรับนักเรียนที่สนใจทั้งหมดเข้าวงขับร้องประสานเสียง โดยไม่เน้นการร้องถูกหรือผิด น้ำเสียงดีหรือไม่ดี โดยที่คุณครูปกาศิต ศรีแก้ว จะมีวิธีการแก้ปัญหาเกี่ยวกับเสียงร้องของนักเรียน การปรับแก้ช่วงเสียงการขับร้องและฝึกซ้อมให้กับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอจนนักเรียนสามารถขับร้องได้อย่างถูกต้องวิธี จึงนำเข้าสู่วิธีการและขั้นตอนในการแยกเสียงนักร้อง โดยได้แบ่งเป็นกลุ่มแนวเสียงร้องทั้งหมด 4 แนวเสียง ได้แก่ แนวเสียงโซปราโน แนวเสียงอัลโต แนวเสียงเทเนอร์ แนวเสียงเบส (ปกาศิต ศรีแก้ว, สัมภาษณ์. 2560) โดยสามารถแยกแนวเสียงของการขับร้องประสานเสียงได้ดังนี้

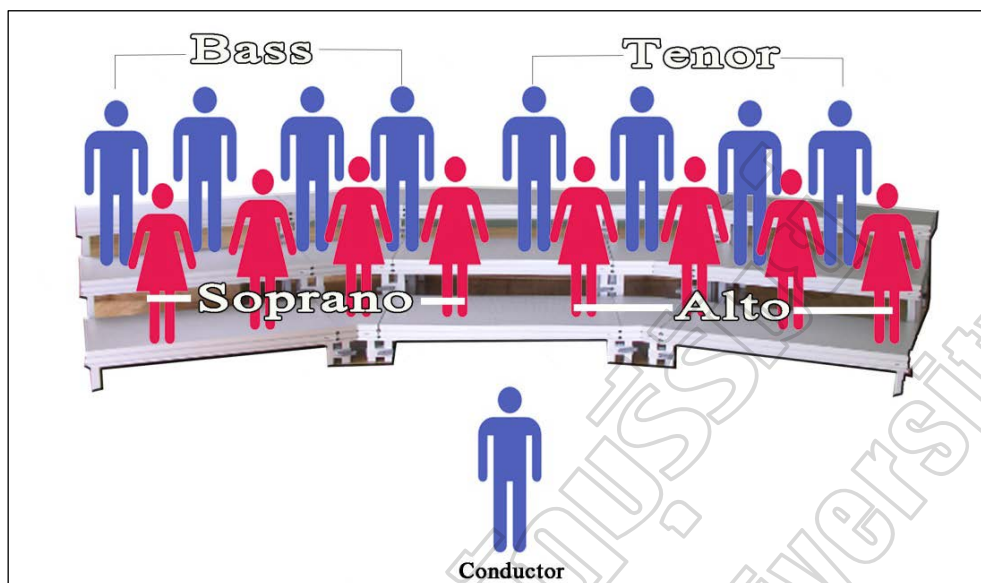
1. โซปราโน (Soprano)	คือ ช่วงเสียงของผู้หญิงเสียงสูง
2. อัลโต (Alto)	คือ ช่วงเสียงของผู้หญิงเสียงต่ำ
3. เทเนอร์ (Tenor)	คือ ช่วงเสียงของผู้ชายเสียงสูง
4. เบส (Bass)	คือ ช่วงเสียงของผู้ชายเสียงต่ำ

ภาพประกอบ 4.1 พิสัยของเสียงของมนุษย์ (Voice Ranges)

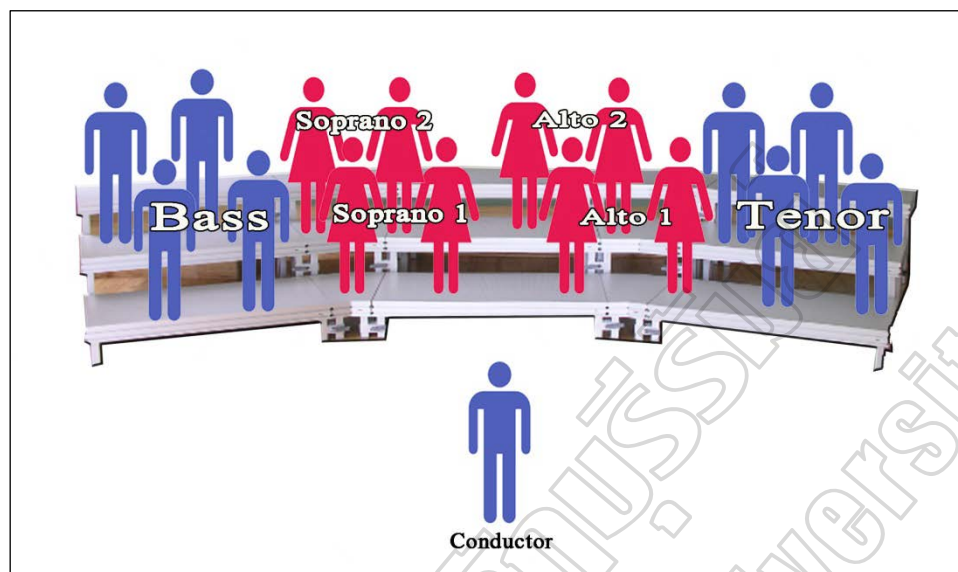
1.2 รูปแบบและการจัดตำแหน่งการขับร้องประสานเสียง

วงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย มีรูปแบบการขับร้องแบบ Mixs Choir คือการขับร้องประสานเสียง 4 แนว ได้แก่ แนวเสียงโซปราโน (Soprano) แนวเสียงอัลโต (Alto) แนวเสียงเทเนอร์ (Tenor) และแนวเสียงเบส (Bass) หรือเรียกย่อ ๆ ว่า SATB เนื่องจากโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัยมีนักเรียนทั้งชาย และหญิงจึงสามารถจัดรูปแบบของวงที่ผสมทั้งนักร้องชายและนักร้องหญิงครบที่ 4 แนวเสียง โดยมีวิธีการจัดวงและตำแหน่งการขับร้องด้วยกัน 3 รูปแบบดังนี้

ภาพประกอบ 4.2 ตัวอย่างตำแหน่งการยืนขับร้องรูปแบบที่ 1
ของวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย

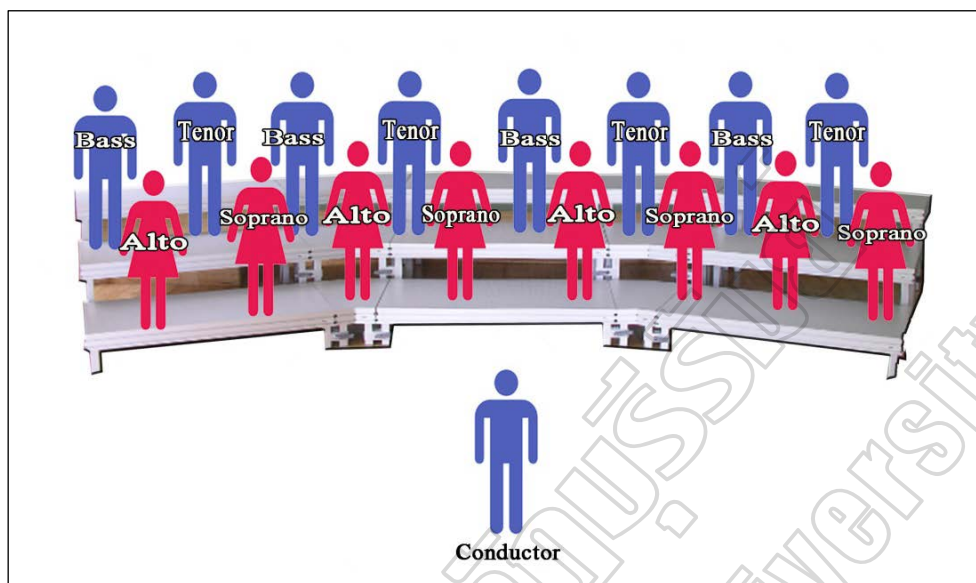
คือรูปแบบการจัดตำแหน่งที่ใช้ในส่วนของการฝึกซ้อม โดยให้แนวเสียงเบส (Bass) ยืนด้านหลังแนวเสียงโซปราโน (Soprano) อยู่ด้านซ้ายมือของผู้ควบคุมวง และแนวเสียงเทเนอร์ (Tenor) ยืนด้านหลังแนวเสียงอัลโต (Alto) อยู่ด้านขวามือของผู้ควบคุมวง ซึ่งเป็นวิธีการที่คุณครูปกาศิต ศรีแก้ว ใช้ในการฝึกซ้อมและต่อเพลงให้แก่แก่นักเรียนวงขับร้องประสานเสียง จะทำให้นักเรียนสามารถได้ยินเสียงของแนวทำนองเดียวกันได้อย่างชัดเจน ทำให้นักเรียนจดจำบทเพลงไปได้พร้อม ๆ กัน และง่ายต่อการ ฝึกซ้อมขับร้องในการและเริ่มต้นขับร้องในบทเพลงใหม่ ทำให้การฝึกซ้อมร้องเพลงบทสามารถทำให้นักเรียนจดจำเนื้อเพลง ทั้งแนวทำนองในกลุ่มแนวทำนองเดียวกัน และทำให้เกิดความเข้าใจในบทเพลงทำนองเพลงได้อย่างรวดเร็ว

ภาพประกอบ 4.3 ตัวอย่างตำแหน่งการยืนขับร้องรูปแบบที่ 2

ของวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย

คือรูปแบบการจัดตำแหน่งที่ใช้ในการประกวดวงขับร้องประสานเสียง ได้มีการจัดตำแหน่งการยืนของแนวเสียงโซปราโน (Soprano) และแนวเสียงอัลโต (Alto) อยู่กลางวง โดยได้มีการแบ่งแนวเสียงโซปราโน (Soprano) ออกเป็น 2 แนว คือ แนวเสียงโซปราโน 1 (Soprano 1) และแนวเสียงโซปราโน 2 (Soprano 2) เช่นเดียวกับแนวเสียงอัลโตที่ได้มีการแบ่งแนวเสียงคือแนวเสียงอัลโต 1 (Alto 1) และแนวเสียงอัลโต 2 (Alto 2) โดยให้แนวเสียงเบส (Bass) ยืนขนานข้างทางด้านซ้ายมือของผู้ควบคุมวง และให้แนวเสียงเทเนอร์ (Tenor) ยืนขนานข้างด้านขวามือของผู้ควบคุมวง ซึ่งเป็นวิธีการที่คุ้นเคยรูปกาศิต ครูแก้ว ใช้ในการประกวดและมี การสลับตำแหน่งการยืนของนักเรียนในบางบทเพลงเพื่อความกลมกลืนของเสียงและได้ตรงตามรูปแบบการยืนของบทเพลงที่กำหนดซึ่งบทเพลงได้กำหนดแนวทำนองเพิ่มขึ้นมากกว่า 4 แนวทำนอง โดยได้เพิ่มแนวทำนองของแนวเสียงโซปราโนออกเป็น 2 แนวทำนอง คือแนวทำนองของโซปราโน 1 กับแนวทำนองของโซปราโน 2 ให้ร้องสอดประสานกันเพิ่มขึ้นอีก 1 แนวทำนอง และเพิ่มแนวทำนองของแนวเสียงอัลโตออกเป็น 2 แนวทำนอง คือแนวทำนองของอัลโต 1 กับแนวทำนองของอัลโต 2 ให้ร้องสอดประสานกันเพิ่มขึ้นอีก 1 แนวทำนอง เพื่อให้ถูกต้องตามบทเพลงที่ผู้ประพันธ์เพลงได้กำหนด

ภาพประกอบ 4.4 ตัวอย่างตำแหน่งการยืนขับร้องรูปแบบที่ 3
ของวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย

คือรูปแบบการจัดตำแหน่งที่คุณครูปกาศิต ศรีแก้ว ได้ฝึกซ้อมและได้มีเทคนิคใหม่ ๆ ในการจัดตำแหน่งการขับร้อง ซึ่งเรียกว่า Stereo Phony คือการแยกเสียงหลายมิติ โดยให้แนวเสียงโซปราโน (Soprano) และแนวเสียงอัลโต (Alto) ยืนสลับกัน เช่นเดียวกับกับแนวเสียงเทเนอร์ (Tenor) ยืนสลับกับแนวเสียง (Bass) เพื่อให้ผู้ฟังได้ยินเสียงร้องของแนวเสียงต่าง ๆ อย่างชัดเจน โดยการยืนแต่ละตำแหน่งเสียงในแต่ละแนวเสียง โดยจะตรวจสอบหาตัวแทนของแต่ละกลุ่มที่ร้องตรงและเข้ากันมากที่สุดจะจัดให้อยู่ตรงกลางของวงและกลุ่มที่เสียงเพี้ยนจะจัดให้ยืนขอบของวงและรูปร่างลักษณะวงจะยืนโค้งครึ่งวงกลมแต่ไม่กว้างมากลักษณะเช่นการแสดงคอนเสิร์ตทั่ว ๆ ไป ซึ่งรูปแบบการยืนขับร้องในรูปแบบนี้นักเรียนจะต้องถูกฝึกซ้อมเป็นอย่างดี เนื่องจากได้มีการยืนสลับตำแหน่งของแต่ละแนวเสียง ผู้ขับร้องจะต้องขับร้องให้แม่นยำในแนวเสียงการขับร้องของตนเอง เพื่อไม่ให้แนวเสียงของตนเองผิดเพี้ยนหรือผิดแนวทำนอง เพราะตำแหน่งการยืนได้ถูกแบ่งแยกแนวเสียงในระยะห่างกันสลับตำแหน่งกัน ซึ่งรูปแบบวิธีการยืนขับร้องนี้ทำให้เกิดเสียงที่ครอบคลุมทุกแนวเสียงในการขับร้อง เนื่องจากแนวเสียงต่าง ๆ ได้ถูกจัดวางตำแหน่งแบบกระจายกัน ทำให้เกิดมิติของเสียงในทุก ๆ ตำแหน่ง เกิดความไพเราะและเสียงขับร้องมีความกลมมนอยู่ในลักษณะเป็นแนวตั้ง (ปกาศิต ศรีแก้ว, สัมภาษณ์. 2560)

ภาพประกอบ 4.5 การฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย

1.3 ช่วงเวลาและลำดับในการฝึกซ้อม

วงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย มีการฝึกซ้อมตลอดปี การศึกษา โดยจะแบ่งออกเป็น 2 ช่วง ได้แก่ ช่วงวันปกติและช่วงที่มีการประกวด เช่น ช่วงวันปกติ จันทร์ - ศุกร์ เริ่มจากเวลา 07.40 - 08.40 น. โดยจะมีการทำหนังสือแจ้งทางโรงเรียนและขออนุญาต ครูที่ปรึกษาประจำชั้นเรียนนักเรียนวงขับร้องประสานเสียงเข้าฝึกซ้อมในช่วงกิจกรรมหน้าเสาธง ซึ่งผู้ควบคุมได้สังเกตเห็นว่ารายการประกวดในประเทศไทยมักจะจัดการประกวดในช่วงเช้า เพื่อให้ นักเรียนมีความคุ้นเคยกับสภาพอากาศจึงทำการฝึกซ้อมในช่วงเช้า และช่วง หลังเลิกเรียน 16.10 - 17.30 น. จะทำการฝึกซ้อมอีกครั้งในรอบวัน ซึ่งจะฝึกซ้อมการจดจำ บทเพลงหรือทบทวนบทเพลง ที่เคยขับร้องแล้ว แต่มักจะมีปัญหาในช่วงหลังเลิกโรงเรียน เนื่องจากนักเรียนเดินทางกลับบ้านโดย กลับ รถรับ - ส่ง นักเรียนหรือนักเรียนต้องเรียนพิเศษ ช่วงหลังเลิกเรียน ก็จะอนุญาตให้กลับเป็นราย ๆ ไป ซึ่งทำให้การฝึกซ้อมทำได้ไม่เต็มที่เท่าที่ควร โดยมีลำดับขั้นตอนในการฝึกซ้อมดังนี้

1. วอร์มอพร่างกาย เช่น ยืดหยุ่นกล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การร้องเพลง โดยใช้เวลาประมาณ 5 นาที เป็นต้น

2. การวิ่งออกกำลังกาย และการฝึกหายใจสำหรับการร้องเพลง เน้นการ
 สูดลมเข้า - ออกทางริมฝีปากตามจังหวะของเครื่องกำกับจังหวะ (Metronome) โดยใช้เวลาประมาณ
 10 - 15 นาที

3. การวอร์มอัพเสียง การออกเสียงตามบันไดเสียงเมเจอร์สเกล (Major
 Scale) และแบบโครมาติก สเกล (Chromatic Scale) ต่าง ๆ ขึ้นหรือลงทีละครึ่งเสียง (Semitone)
 ฝึกร้องขึ้นคู่เสียง (Intervals) และคอร์ด (Triad) ต่าง ๆ โดยใช้เวลาประมาณ 15 นาที โดยมีโน้ต
 สำหรับการวอร์ม เสียง เช่น โน้ตสำหรับการวอร์มอัพเสียงสูง - ต่ำ เป็นต้น โดยจะเปลี่ยน
 บันไดเสียงขึ้นทีละครึ่งเสียง จนถึง 1 ชั้นคู่แปด (1 Octave) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ภาพประกอบ 4.6 ตัวอย่างโน้ตที่ใช้วอร์มอัพเสียงสูง

โน้ตสำหรับการวอร์มอัพเสียงต่ำ โดยจะเปลี่ยนบันไดเสียงลงทีละครึ่งเสียง จนถึง 1 ชั้นคู่แปด
 (1 Octave) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ภาพประกอบ 4.7 โน้ตที่ใช้วอร์มอัพเสียงต่ำ

การวอร์มเสียงและการวอร์มร่างกายก่อนการฝึกซ้อมหรือการประกวดเป็นสิ่งที่
 จำเป็นอย่างยิ่งในการขับร้องประสานเสียง ที่จะต้องมีการปรับจูนเสียงของแต่ละแนวเสียง
 ให้ถูกต้องตามเสียงของเปียโน ร้องถูกต้องตามบันไดเสียงต่าง ๆ และแนวทำนองเพลงที่ใช้
 ในการขับร้องเป็นต้น

4. การฝึกซ้อมบทเพลงและทบทวนบทเพลง วงขับร้องประสานเสียง
 โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย จะทำการฝึกซ้อมในช่วงเวลาหลังเลิกโรงเรียน ซึ่งจะมีการฝึกซ้อมจดจำ
 บทเพลงและทบทวนบทเพลง โดยใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง และในช่วงนี้มีนักเรียนที่จะต้อง

เดินทางกลับก่อน เนื่องจากต้องกลับรถรับ - ส่ง นักเรียน และนักเรียนที่เรียนพิเศษช่วงหลังเลิกโรงเรียน

โดยการฝึกซ้อมนั้นจะแบ่งออกเป็น 2 กรณี คือ การฝึกซ้อมแบบหนัก และการฝึกซ้อมแบบเบา ได้แก่ การฝึกซ้อมเพื่อเข้าประกวด และฝึกซ้อมในช่วงที่ไม่มีการแข่งขัน ซึ่งจะทำให้การฝึกซ้อมทั้งสองแบบตลอดทั้งปีการศึกษา ในกรณีการประกวดภายในประเทศจะเริ่มทำการฝึกซ้อมตั้งแต่ต้นปีการศึกษา โดยจะประกาศรับสมัครใหม่ เนื่องจากมีการเปลี่ยนถ่ายรุ่นที่สำเร็จ การศึกษาและสมาชิกที่ออกจากวงเป็นประจำ ในส่วนการประกวดในรายการต่างประเทศ ระดับนานาชาติ จะต้องมีการเก็บตัวฝึกซ้อมไม่ต่ำกว่า 6 เดือน และจะต้องมีการวางแผนเลือกเพลง โดยจะเน้นจากความสามารถของนักเรียนเป็นหลัก ถ้านักเรียนร้องแล้วเพลงไม่เหมาะหรือนักเรียนทำได้ไม่ดีก็ต้องเปลี่ยนเพลงใหม่ ดังนั้นจะต้องใช้ระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมพอสมควร เพื่อให้เกิดข้อผิดพลาดน้อยที่สุด เนื่องจากการประกวดระดับนานาชาติในต่างประเทศจะต้องส่งโน้ตเพลงให้กับฝ่ายจัดการประกวดล่วงหน้า เพื่อจัดพิมพ์สูจิบัตรและลำดับการประกวด จึงทำให้ไม่สามารถเปลี่ยนบทเพลงได้ (ปกาศิต ศรีแก้ว, สัมภาษณ์. 2560)

ภาพประกอบ 4.8 การเข้าค่ายฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย

1.4 บทเพลงและการจัดการโน้ตเพลง

บทเพลงที่วงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัยใช้ในการแสดงและประกวด คือ เพลงสมัยนิยม เพลงไทยสมัยนิยมทั่วไป บทเพลงที่ใช้ประกวดตามเกณฑ์การประกวดงานศิลปะหัตถกรรมนักเรียนที่กำหนด ได้แก่ บทเพลงพระราชนิพนธ์ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช อยู่ในหมวดเพลงบังคับ จำนวน 1 บทเพลง และบทเพลงเลือกอิสระอีกจำนวน 1 บทเพลง แต่เมื่อได้เข้าร่วมการประกวดระดับนานาชาติ จึงทำให้รู้จักเพลง ที่หลากหลายขึ้นอย่างได้แก่ เพลงภาษาลาติน เพลงภาษาเยอรมัน เพลงคลาสสิก เพลงป๊อปแจ๊ส เพลงพื้นเมืองแต่ละประเทศ เช่น ประเทศฟิลิปปินส์ ประเทศอินโดนีเซีย เพลงไทยเดิม เป็นต้น ซึ่งจะนำมาเปรียบเทียบกับแบบฝึกหัดที่นักเรียนสามารถร้องได้และสามารถทำได้ โดยจะคัดเลือกจากบทเพลงที่มีความสนุกสนาน นักเรียนร้องแล้วเกิดความชอบและมีความสุข ในการขับร้องประสานเสียง

วงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย มักมีข้อเสียในการขับร้องเพลงที่มีอัตราจังหวะช้า เนื่องจากจะต้องใช้การควบคุมพลังเสียงในการออกเสียงที่มีความยาว และเนื้อร้องที่ยาวต่อเนื่องกัน ซึ่งส่วนใหญ่ นักเรียนมักจะชอบขับร้องบทเพลงที่มีอัตราจังหวะเร็ว และมีเนื้อร้องติดกันจำนวนมาก เพราะบทเพลงมีความสนุกสนาน และทำให้จดจำทำนองได้รวดเร็วกว่าบทเพลงที่มีอัตราจังหวะช้า

ภาพประกอบ 4.9 บทเพลงที่วงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัยใช้ฝึกซ้อมและประกวด

ในส่วนของการเรียบเรียงและจัดหาโน้ตสำหรับวงขับร้องประสานเสียงในช่วงแรก คุณครูปกาศิต ศรีแก้ว ได้เรียบเรียงเสียงประสานบทเพลงให้นักเรียนวงขับร้องประสานเสียงร้อง ซึ่งไม่ประสบความสำเร็จ เนื่องจากเรียบเรียงเสียงประสานแล้วแนวเสียงต่าง ๆ ไม่เหมาะต่อนักกร้องเท่าที่ควร ซึ่งในการทำวงขับร้องประสานเสียงในช่วงแรก ๆ ได้ขอความอนุเคราะห์โน้ตเพลงจากโรงเรียนต่าง ๆ เช่น โรงเรียนเลยพิทยาคม โรงเรียนมัธยมสังคีตวิทยา เป็นต้น ต่อมาคุณครูปกาศิต ศรีแก้ว ได้เข้าร่วมอบรมด้านการขับร้องประสานเสียงจากหน่วยงานต่าง ๆ ทำให้ได้รับโน้ตเพลงสำหรับขับร้องประสานเสียงมาใช้ขับร้องเพิ่มขึ้น และในปัจจุบันได้รับความอนุเคราะห์โน้ตเพลงจากสมาคมขับร้องประสานเสียงแห่งประเทศไทย และได้ศึกษายทเพลงต่าง ๆ จากวีดีโอ บนเว็บไซต์ยูทูบ หรือเข้าชมคอนเสิร์ตและการประกวดวงขับร้องประสานเสียงในระดับนานาชาติ โดยได้ทำการวิเคราะห์จากความสามารถของนักเรียน และเลือกบทเพลงที่มีความเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนในวงขับร้องประสานเสียง ในการเข้าประกวดวงขับร้องประสานเสียงระดับนานาชาตินั้น คุณครูปกาศิต ศรีแก้ว ได้มีการสั่งซื้อโน้ตเพลงผ่านเว็บไซต์ที่มีการจำหน่ายบทเพลงขับร้องประสานเสียง เพื่อใช้ในการประกวดในระดับนานาชาติ

การเข้าประกวดระดับนานาชาติในต่างประเทศ ส่งผลต่อนักเรียนในวงขับร้องประสานเสียงเป็นอย่างมากเพราะได้รับประสบการณ์ตรงได้รับรางวัลที่เป็นผลงานของนักเรียน เป็นเครื่องกระตุ้นในการศึกษาต่อที่จะต้องใช้แฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) ยื่นต่อมหาวิทยาลัย ซึ่งนักเรียนในวงขับร้องประสานเสียงได้เข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาต่าง ๆ เช่น คณะแพทยศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ วิทยาลัยดุริยางค์ศิลป์ เป็นต้น (ปกาศิต ศรีแก้ว, สัมภาษณ์. 2560)

จากข้อมูลผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า กระบวนการฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียงของโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัยนั้น มีนักเรียนที่สนใจการขับร้องประสานเสียงมาสมัครและมีการรับสมัครนักเรียนทั่วไปเข้าวงขับร้องประสานเสียง โดยได้ทำการฝึกซ้อมนักเรียนจนกระทั่งสามารถขับร้องได้ถูกวิธีแล้วจึงแยกกลุ่มการขับร้องแต่ละแนวเสียง ได้แก่ แนวเสียงโซปราโน (Soprano) แนวเสียงอัลโต (Alto) แนวเสียงเทเนอร์ (Tenor) และแนวเสียงเบส (Bass) โดยมีรูปแบบการจัดวงทั้งสิ้น 3 รูปแบบ

ในการฝึกซ้อมจะถูกแบ่งออกเป็น 2 ช่วงใหญ่ ๆ คือ ช่วงที่ไม่มีการประกวด และช่วงที่มีการประกวด ซึ่งจะทำการฝึกซ้อมทุกวันจันทร์ - ศุกร์ ในเวลาก่อนเข้าเรียนภาคเช้า และเวลาหลังเลิกเรียน ในช่วงที่มีการประกวดทั้งในหรือต่างประเทศ ก็จะเพิ่มความเข้มข้นในการฝึกซ้อมและมีการเข้าค่ายเก็บตัวฝึกซ้อมอย่างน้อย 6 เดือน ในการเตรียมความพร้อมทั้งด้านการจัดหาบทเพลงที่ จะต้องมีการสั่งซื้อจากต่างประเทศและจะต้องมีความเหมาะสมกับความสามารถของนักร้องในวง เพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาดและมีประสิทธิภาพที่สุด

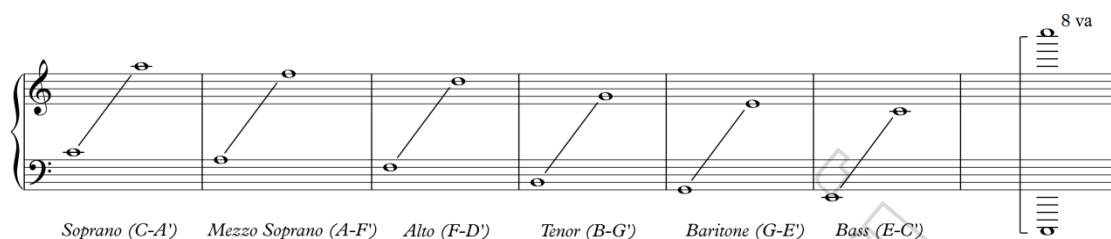
กระบวนการฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนบรบือวิทยาคาร

ประกอบด้วย เทคนิคการคัดเลือกนักร้อง การแยกเสียงนักร้อง รูปแบบและ การจัดตำแหน่งการขับร้องประสานเสียง ช่วงเวลาและระยะเวลาในการฝึกซ้อม บทเพลงที่ใช้ ในการขับร้อง และการบริหารจัดการวงดนตรีซึ่งครูครูเสกสิทธิ์ สังฆะมณี บริหารวงขับร้อง ประสานเสียง โดยการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบไปสู่นักเรียนในวง คือระบบพี่สอนน้อง เพื่อนช่วยเพื่อน ที่ใช้เป็นต้นแบบการจัดการบริหารวงขับร้องประสานเสียงในการนำเสนอผลงาน ทางวิชาการของครูครูเสกสิทธิ์ สังฆะมณี หรือ “ครูการ์ตูน โมเดล” ซึ่งคล้าย ๆ กับกระบวนการ เรียนการสอนทั่วไปเด็กเก่งช่วยแนะนำเด็กอ่อน หรือรุ่นพี่ภายในวงที่สามารถขับได้แล้วจะต้อง ช่วยเหลือน้องภายในวง และมีการควบคุมดูแลสมาชิกในวงออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาปลาย โดยมีการแต่งตั้งหัวหน้าประจำกลุ่มแนวเสียงการขับร้อง ได้แก่ หัวหน้าแนวเสียงโซปราโน หัวหน้าแนวเสียงอัลโต หัวหน้าแนวเสียงเทเนอร์ และหัวหน้า แนวเสียงเบส ทั้งสองระดับที่สามารถอ่านโน้ตดนตรีสากลออก และแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ ออกเป็นฝ่ายต่าง ๆ เช่น ฝ่ายจัดเตรียมอาหารและยารักษาโรค ฝ่ายการเงิน ฝ่ายจัดเตรียมสถานที่ สำหรับเข้าค่ายฝึกซ้อม เป็นต้น ซึ่งการดำเนินงานฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนบรบือ วิทยาคาร (เสกสิทธิ์ สังฆะมณี, สัมภาษณ์. 2560) โดยมีกระบวนการดังต่อไปนี้

1.1 เทคนิคการคัดเลือกนักร้องและการแยกเสียงนักร้อง

เบื้องต้นจะรับสมัครนักเรียน เชิญชวนและสังเกตจากการเรียนการสอน ในรายวิชาดนตรี ที่ได้ให้มีการร้องเพลงอยู่ในตัวชีวิตอยู่แล้ว ซึ่งการคัดเลือกนักเรียนที่ร้องได้ ตามแนวเสียงนั้น ไม่มีนักเรียนที่สามารถขับร้องได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ ซึ่งจะแบ่งช่วงเสียงร้อง ของนักเรียนตามความสามารถของนักเรียน เช่น นักเรียนหญิงที่ร้องเพลงได้ดีอยู่แล้วก็จะให้ อยู่แนวเสียง โซปราโน ส่วนนักเรียนหญิงที่ร้องเพลงได้แต่มีความเพี้ยนของเสียงอยู่บ้างก็จะจัดให้ อยู่แนวเสียงอัลโต โดยอัตโนมัติ เช่นเดียวกันกับนักเรียนชายถนัดร้องเพลงได้ดีอยู่แล้วก็จะให้ อยู่แนวเสียง เทเนอร์ และนักเรียนชายที่ร้องเพลงได้แต่มีความเพี้ยนของเสียงอยู่บ้างหรือมีน้ำเสียง ทุ่มต่ำ ก็จะจัดให้อยู่แนวเสียงเบส โดยอัตโนมัติ หรือนักเรียนที่มีใจรักในการร้องเพลงมีความตั้งใจ ที่จะเข้าร่วมกิจกรรม ก็จะรับเข้าวงเพื่อฝึกฝนนักเรียนเหล่านี้ต่อไป (เสกสิทธิ์ สังฆะมณี, สัมภาษณ์. 2560) ซึ่งสามารถแยกแนวเสียงของการขับร้องประสานเสียงได้ดังนี้

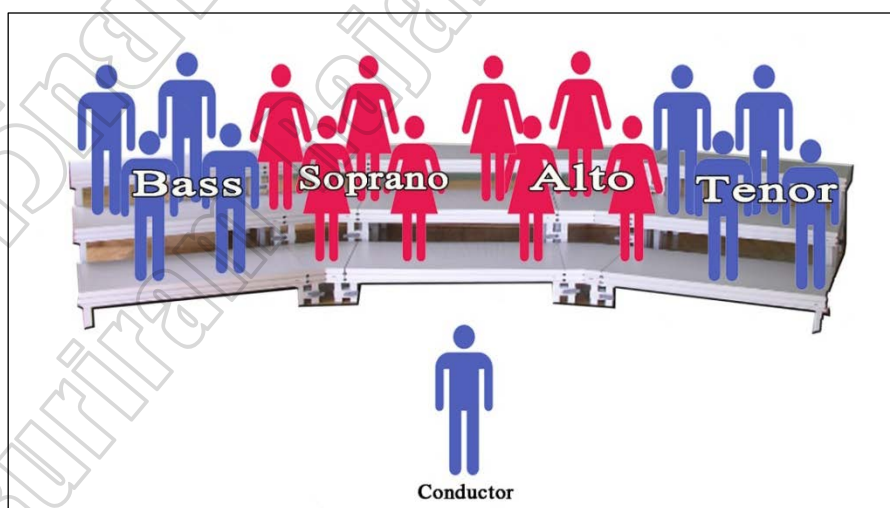
1. โซปราโน (Soprano)	คือ ช่วงเสียงของผู้หญิงเสียงสูง
2. อัลโต (Alto)	คือ ช่วงเสียงของผู้หญิงเสียงต่ำ
3. เทเนอร์ (Tenor)	คือ ช่วงเสียงของผู้ชายเสียงสูง
4. เบส (Bass)	คือ ช่วงเสียงของผู้ชายเสียงต่ำ

ภาพประกอบ 4.10 พิสัยของเสียงของมนุษย์ (Voice Ranges)

1.2 รูปแบบและการจัดตำแหน่งการขับร้องประสานเสียง

รูปแบบวงเป็นวงขับร้องแบบ Mix Choir คือนักร้องชายผสมนักร้องหญิง เนื่องจากโรงเรียนมีนักเรียนทั้งชายและหญิงจึงสามารถจัดการขับร้องประสานเสียงแบบ 4 แนว ได้แก่ แนวเสียงโซปราโน (Soprano) แนวเสียงอัลโต (Alto) แนวเสียงเทเนอร์ (Tenor) และแนวเสียงเบส (Bass) หรือเรียกย่อ ๆ ว่า SATB โดยได้มีการใช้บทเพลง 2 รูปแบบ คือ แนวยูบ และ คลาสสิก ซึ่งจะต้องใช้แสดงตามคำเชิญหน่วยงานราชการในจังหวัดและใช้ในการประกวด โดยมีวิธีการจัดวงและ ได้แบ่งเป็นกลุ่มแนวเสียงร้องออกทั้งหมด 4 แนวเสียง คือ แนวเสียงโซปราโน (Soprano) แนวเสียงอัลโต (Alto) แนวเสียงเทเนอร์ (Tenor) และแนวเสียงเบส (Bass) โดยมีรูปแบบการจัดตำแหน่งการยืนขับร้องดังนี้

ภาพประกอบ 4.11 ตัวอย่างตำแหน่งการยืนขับร้องของวงขับร้องประสานเสียง
โรงเรียนบรบือวิทยาคาร

คือรูปแบบการจัดตำแหน่งที่ใช้ในการขับร้องโดยจัดให้แนวเสียงเบส (Bass) ยืนด้านซ้ายของผู้ควบคุมวงต่อด้วยแนวเสียงอัลโต (Alto) ที่อยู่ตำแหน่งระหว่างกึ่งกลางติดกับแนวเสียงโซปราโน (Soprano) และแนวเสียงเทเนอร์ (Tenor) อยู่ด้านขวาสุดของผู้ควบคุมวง โดยจะยืนเป็นครึ่งวงกลมซึ่งเป็นรูปแบบเดียวที่วงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนบรบือวิทยาการได้ใช้ในการฝึกซ้อมและการประกวด และจะมีการสลับตำแหน่งสมาชิกในกลุ่มเสียงตามความเหมาะสมของบทเพลงหรือตามลักษณะของบทเพลงที่ผู้ประพันธ์บทเพลงได้กำหนด ซึ่งวงขับร้องประสานเสียงของโรงเรียนบรบือวิทยาการได้ใช้รูปแบบตำแหน่งการยืนเพียงรูปแบบเดียวทั้งการฝึกซ้อมและการประกวด เพื่อเป็นการที่จะไม่ให้นักเรียนสับสนในตำแหน่งการยืนและแนวเสียงในแต่ละแนวเกิดความแม่นยำในการขับร้องของนักเรียน และสามารถประทับประคองสมาชิกในแนวเสียงนั้น ๆ ให้ขับร้องตามแนวเสียงขับร้องของตนเองได้แม่นยำและถูกต้อง (เสกสิทธิ์ สังฆะมณี, สัมภาษณ์. 2560)

ภาพประกอบ 4.12 การฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนบรบือวิทยาการ

1.3 ช่วงเวลาและลำดับในการฝึกซ้อม

เริ่มจากเปิดภาคเรียนแรกของปีการศึกษา ในวันทำการเรียนการสอนปกติ ซึ่งได้มีการเรียนและการฝึกซ้อมในชั่วโมงเรียนวิชาดนตรี และในชั่วโมงกิจกรรมลดเวลา เพิ่มเวลา รู้ก็จะเริ่มทำการฝึกซ้อม เตรียมบทเพลงและจำจดบทเพลงมาเรื่อย ๆ เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความชำนาญ จนระยะใกล้การประกวด จึงจะทำการเข้าค่ายเก็บตัวอย่างน้อย 1 สัปดาห์ก่อนการประกวด ส่วนในช่วงวันและเวลาปกติที่ไม่มีการประกวด ก็จะมีการฝึกซ้อมตลอดภาคปีการศึกษา คือ

ฝึกซ้อมทุกวันจันทร์ - ศุกร์ ในช่วงเวลาพักกลางวันตั้งแต่เวลา 12.00 - 13.00 น. และช่วง
หลังเลิกโรงเรียน ตั้งแต่เวลา 15.30 - 16.30 น. โดยมีขั้นตอนในการฝึกซ้อมดังนี้

1. การวอร์มอวัยวะ เช่น ยืดหยุ่นกล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ
การร้องเพลง โดยใช้เวลาประมาณ 10 นาที

2. การวอร์มอวัยวะเสียง ออกเสียงตามบันไดเสียงเมเจอร์สเกล (Major Scale)
ต่าง ๆ ขึ้นหรือลงทีละครึ่งเสียง (Semitone) และฝึกร้องประสานเสียงแบบ Cannon โดยใช้เวลา
ประมาณ 10 นาที เช่น โน้ตสำหรับการวอร์มอวัยวะเสียง โดยจะเปลี่ยนบันไดเสียงขึ้น - ลง ทีละ
ครึ่งเสียงจนครบ 1 ชั้นคู่ 8 หรือ (Chromatic Scale)

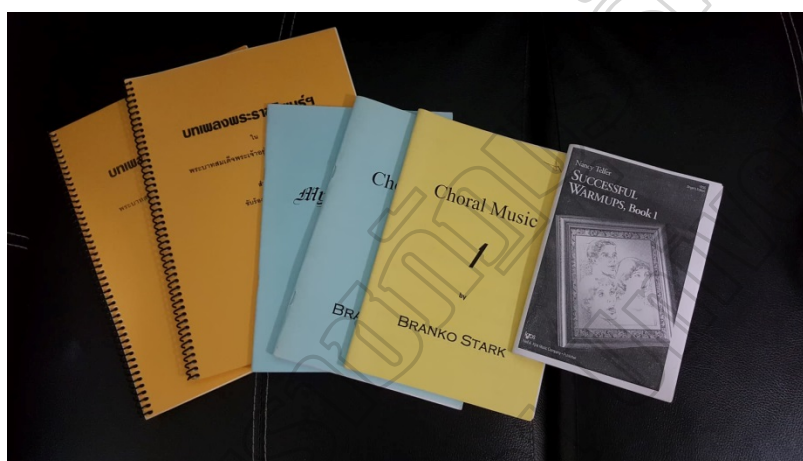
ภาพประกอบ 4.13 โน้ตสำหรับการวอร์มอวัยวะเสียงตามบันไดเสียง Major Scale

ภาพประกอบ 4.14 โน้ตสำหรับการวอร์มอวัยวะการร้องประสานเสียงแบบ Canon

3. การฝึกซ้อมบทเพลงที่จะทำการประกวด จะเริ่มจากการฝึกซ้อมและ
จดจำทีละแนวเสียงหรือบางบทเพลงก็จะทำการฝึกซ้อมและจดจำไปพร้อม ๆ กัน โดยใช้เวลา
ประมาณ 40 - 50 นาที โดยประมาณ ซึ่งเป็นขั้นตอนและวิธีการฝึกซ้อมของวงขับร้องประสานเสียง
โรงเรียนบรบือวิทยาคาร ได้ทำการฝึกซ้อมในช่วงเที่ยงและหลังเลิกโรงเรียนเป็นประจำทุกวัน
นอกจากนี้ในช่วงใกล้การประกวดงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนทั้งระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
และระดับชาติ จะมีการเข้าค่ายเก็บตัวฝึกซ้อมเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนทำการประกวด
เป็นระยะเวลาอย่างน้อย 1 สัปดาห์ (เสกสิทธิ์ สังฆมณี, สัมภาษณ์, 2560)

1.4 บทเพลงและการจัดการโน้ตเพลง

บทเพลงที่วงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนบรือวิทยาคาร ใช้ในการขับร้องประสานเสียงนั้น ได้ขับร้องตามเกณฑ์การประกวดงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ที่กำหนดให้ขับร้องบทเพลงพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช และบทเพลงเลือกอิสระ จำนวนทั้งสิ้น 2 บทเพลง โดยบทเพลงเลือกนั้น จะทำการคัดเลือกจากบทเพลงสากลนิยมหรือบทเพลงคลาสสิก เพื่อใช้ในการประกวดงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน

ภาพประกอบ 4.15 หนังสือโน้ตเพลงขับร้องประสานเสียงที่วงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนบรือวิทยาคาร ใช้ฝึกซ้อมและประกวด

จากข้อมูลผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า กระบวนการฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียงของโรงเรียนบรือวิทยาคารนั้น ได้เปิดรับสมัครนักเรียนที่สนใจการร้องเพลง และคัดเลือกนักเรียนจากการเรียนวิชาดนตรีที่มีความสามารถในการร้องเพลง จากนั้นทำการแยกแนวเสียงแต่ละแนวเสียง โดยทดสอบการร้องเพลง การฟังน้ำเสียงและสังเกตรูปร่างของนักเรียน เพื่อแยกแนวเสียงตามความเหมาะสมแล้วจึงแบ่งกลุ่มการขับร้องในแต่ละแนวเสียง ได้แก่ แนวเสียงโซปราโน (Soprano) แนวเสียงอัลโต (Alto) แนวเสียงเทเนอร์ (Tenor) และแนวเสียงเบส (Bass) โดยมีรูปแบบการจัดวงรูปแบบเดียว

ในการฝึกซ้อมจะดำเนินการคัดเลือกนักร้องและทำการฝึกซ้อมตั้งแต่เริ่มปีการศึกษาจนกระทั่งถึงการประกวดงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน โดยจะทำการฝึกซ้อมในช่วงพักเที่ยงของวันทำการเรียนการสอนปกติและช่วงหลังเลิกเรียน ซึ่งจะต้องมีการเตรียมบทเพลงสำหรับการประกวด และฝึกให้กับนักเรียนจนเกิดความชำนาญ จนกระทั่งถึงช่วงใกล้การประกวดจะมีการเข้าค่ายเก็บตัวฝึกซ้อมก่อนการประกวด 1 สัปดาห์ ในการเตรียมความพร้อมสำหรับ

การประกวดงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน มีการเชิญวิทยากรจากภายนอกมาให้ความรู้และฝึกให้กับนักเรียนเพื่อให้การขับร้องมีคุณภาพเสียงที่ดีและภาพรวมของวงมีคุณภาพมากที่สุด

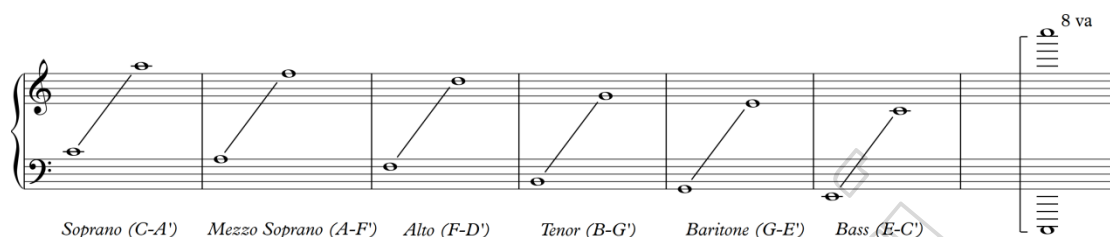
กระบวนการฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียงของโรงเรียนเลยพิทยาคม

ประกอบด้วย เทคนิคการคัดเลือกนักร้อง การแยกเสียงนักร้อง รูปแบบและการจัดตำแหน่งการขับร้องประสานเสียง ช่วงเวลาและระยะเวลาในการฝึกซ้อม บทเพลงที่ใช้ในการขับร้อง และการบริหารจัดการวงดนตรีซึ่งครูครูประวิตร บุญประคอง ได้ก่อตั้งวงขับร้องประสานเสียงขึ้นจากการเปิดรายวิชากิจกรรมชุมนุมขับร้องประสานเสียง ซึ่งเป็นรายวิชากิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ผ่านขั้นตอนในรูปแบบกิจกรรมชุมนุม ที่มีบริหารจัดการของนักเรียนเอง โดยมีคุณครูประวิตร บุญประคอง เป็นที่ปรึกษากิจกรรมชุมนุมคอยแนะนำและช่วยเหลือการดำเนินกิจกรรมของนักเรียนให้เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผล และเป็นกิจกรรมที่ส่งต่อกันรุ่นต่อรุ่น กลายเป็นกิจกรรมที่สร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียนเลยพิทยาคมด้านดนตรีสากล ซึ่งถือเป็นวงขับร้องประสานเสียงที่ก่อกำเนิดและมีชื่อเสียงเป็นแห่งแรกของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ประวิตร บุญประคอง, สัมภาษณ์. 2561) โดยมีกระบวนการต่อไปนี้

1.1 เทคนิคการคัดเลือกนักร้องและการแยกเสียงนักร้อง

วงขับร้องประสานเสียงเลยพิทยาคม บริหารจัดการในรูปแบบกิจกรรมชุมนุม จะทำการเปิดรับสมัครสมาชิกทุกปีการศึกษาเพื่อทดแทนรุ่นพี่ที่จบออกไปในแต่ละรุ่นหรือเพื่อทดแทนสมาชิกที่ออกจากวง โดยมีคณะนักเรียนเป็นตัวขับเคลื่อนวงขับร้องประสานเสียงซึ่งจะมีขั้นตอนและวิธีการคัดเลือกโดยรุ่นพี่ในวงขับร้องประสานเสียงเป็นผู้คัดเลือกสมาชิกเข้าวงขับร้องประสานเสียงของโรงเรียนต่อไป และเชิญคุณครูประวิตร บุญประคอง ทำการคัดแยกเสียงร้องของนักเรียนอีกครั้ง โดยเบื้องต้นให้นักเรียนร้องเพลงให้ฟัง แล้วจัดให้อยู่ในระดับเสียงที่เหมาะสมกับนักเรียน ซึ่งไม่มีวิธีการที่ซับซ้อน เพราะนักเรียนไม่มีพื้นฐานการขับร้องประสานเสียงมาก่อน จึงใช้วิธีการสังเกตจากความสามารถของนักเรียนและรูปร่างของนักเรียนเป็นหลัก โดยไม่ได้ให้ความสำคัญแก่แนวเสียงใดเป็นพิเศษ ซึ่งการขับร้องประสานเสียงนั้นแต่ละแนวเสียงมีความสำคัญเท่ากันหมดเพราะจะต้องช่วยเหลือกันและกันร้องด้วยกันเป็นวงทำงานด้วยกันเป็นทีม จึงจะทำให้การขับร้องออกมาไพเราะและประสบความสำเร็จ (ประวิตร บุญประคอง, สัมภาษณ์. 2561) โดยสามารถแยกแนวเสียงของการขับร้องประสานเสียงได้ดังนี้

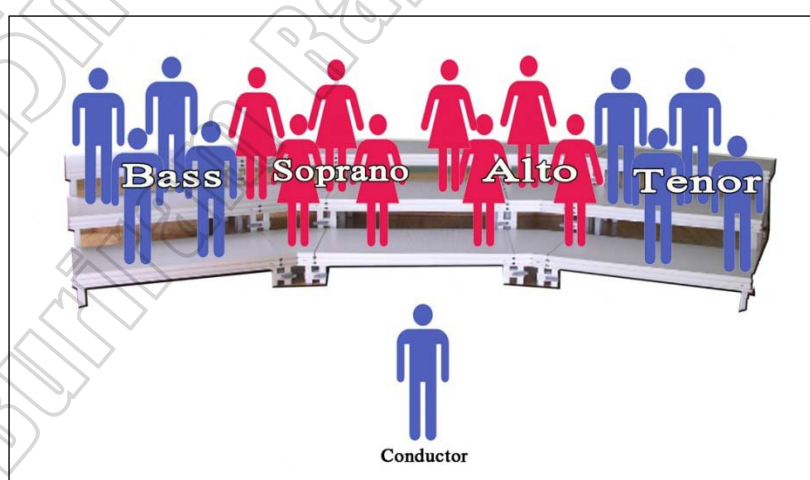
1. โซปราโน (Soprano)	คือ ช่วงเสียงของผู้หญิงเสียงสูง
2. อัลโต (Alto)	คือ ช่วงเสียงของผู้หญิงเสียงต่ำ
3. เทเนอร์ (Tenor)	คือ ช่วงเสียงของผู้ชายเสียงสูง
4. เบส (Bass)	คือ ช่วงเสียงของผู้ชายเสียงต่ำ

ภาพประกอบ 4.16 พิสัยของเสียงของมนุษย์ (Voice Ranges)

1.2 รูปแบบและการจัดตำแหน่งการขับร้องประสานเสียง

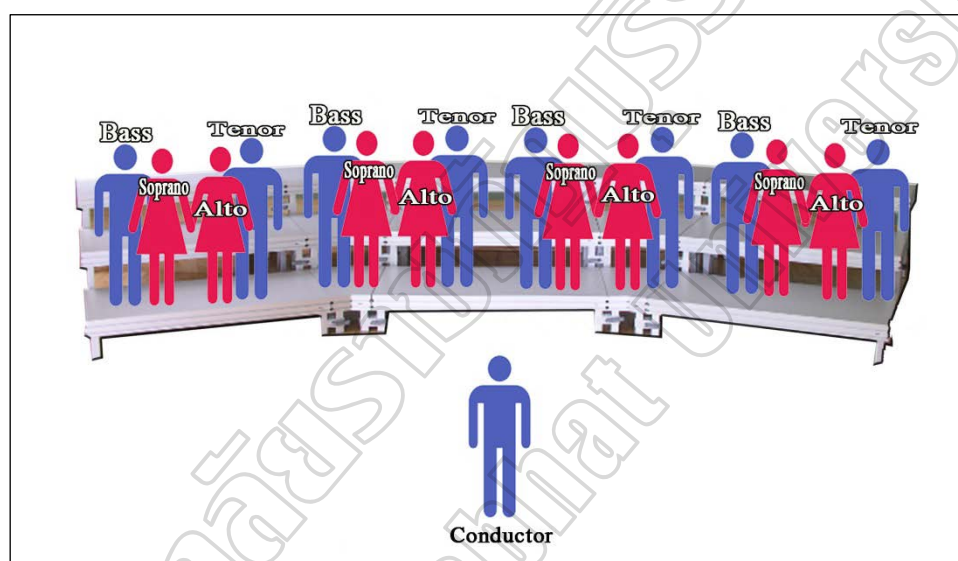
รูปแบบวงเป็นวงขับร้องแบบ Mix Choir คือนักร้องชายผสมนักร้องหญิง เนื่องจากโรงเรียนมีนักเรียนทั้งชายและหญิง จึงสามารถจัดรูปแบบวงแบบ การขับร้องประสานเสียงได้ครบทั้ง 4 แนว ได้แก่ แนวเสียงโซปราโน (Soprano) แนวเสียงอัลโต (Alto) แนวเสียงเทเนอร์ (Tenor) และแนวเสียงเบส (Bass) หรือเรียกย่อ ๆ ว่า SATB โดยจะขับร้องแบบ Acapella คือ ไม่มีเครื่องดนตรีประกอบ ในการจัดตำแหน่งการยืนขับร้องนั้นไม่ได้กำหนดรูปแบบตายตัวในการขับร้อง ซึ่งจะขึ้นอยู่กับบทเพลงที่ร้องที่ถูกกำหนดจากผู้ประพันธ์หรือผู้เรียบเรียงเสียงประสานที่ต้องการให้แนวเสียงต่าง ๆ ยืนอยู่ในตำแหน่งใดและจัดตำแหน่งการยืนตามความเหมาะสม ซึ่งนิยมใช้รูปแบบการยืนแบบ B A S T โดยแบ่งเป็นกลุ่มแนวเสียงร้องทั้งหมด 4 แนว เสียงได้แก่ แนวเสียงโซปราโน (Soprano) แนวเสียงอัลโต (Alto) แนวเสียงเทเนอร์ (Tenor) และ แนวเสียงเบส (Bass) โดยมีรูปแบบการจัดตำแหน่งการยืนขับร้องดังนี้

ภาพประกอบ 4.17 ตัวอย่างตำแหน่งการยืนขับร้องรูปแบบที่ 1 ของวงขับร้องประสานเสียง

โรงเรียนเลยพิทยาคม

คือ รูปแบบการจัดตำแหน่งที่ใช้ในการขับร้อง โดยจัดให้แนวเสียงเบส (Bass) ยืนด้านซ้ายของผู้ควบคุมวงต่อด้วยแนวเสียงโซปราโน (Soprano) ที่อยู่ตำแหน่งระหว่างกึ่งกลางติดกับแนวเสียงอัลโต (Alto) และแนวเสียงเทเนอร์ (Tenor) อยู่ด้านขวาสุดของผู้ควบคุมวง โดยจะขึ้นเป็นครึ่งวงกลมซึ่งเป็นรูปแบบเดียวที่วงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนเลยพิทยาคมได้ใช้ในการฝึกซ้อมและการประกวด แต่ก็จะมีการสลับตำแหน่งสมาชิกในกลุ่มเสียงตามความเหมาะสมของบทเพลงหรือตามลักษณะของบทเพลงที่ต้องการ

ภาพประกอบ 4.18 ตัวอย่างตำแหน่งการยืนขับร้องรูปแบบที่ 2

ของวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนเลยพิทยาคม

คือ รูปแบบการจัดตำแหน่งที่ใช้วิธีการรวมเป็นกลุ่มของแต่ละแนวเสียง เพื่อให้เกิดความกลมกลืนในกลุ่ม และได้ยินเสียงในแต่ละแนวได้ครบถ้วน โดยให้เสียงเบส (Bass) ของด้านซ้ายของผู้ควบคุมวงต่อด้วยเสียงโซปราโน (Soprano) ถัดมาเป็นแนวเสียงอัลโต (Alto) และแนวเสียงเทเนอร์ (Tenor) อยู่ด้านขวาสุดของผู้ควบคุมวง ซึ่งจะจัดรูปแบบนี้เป็นกลุ่มเสียงจนเต็มวง และจะขึ้นเป็นครึ่งวงกลมโดยมีผู้ควบคุมวงอยู่กึ่งกลางของวง ซึ่งเป็นรูปแบบเดียวที่วงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนเลยพิทยาคมใช้ในการฝึกซ้อมและการประกวด โดยรูปแบบการยืนตำแหน่งในรูปแบบนี้จะทำให้แต่ละกลุ่มสามารถประคับประคองช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่มไม่ให้แนวเสียงที่ตนเองขับร้องผิดเพี้ยนและเป็นการแบ่งกลุ่มเพื่อทำการฝึกซ้อมย่อย นักเรียนในกลุ่มสามารถช่วยเหลือกันในการจดจำทำนองเพลงเพื่อให้เกิดความแม่นยำของแนวเสียงแต่ละแนวเสียง แต่จะ

มีการสลับตำแหน่งสมาชิกในกลุ่มเสียงตามความเหมาะสมของบทเพลงหรือตามลักษณะของบทเพลงตามที่คุณประพันธ์กำหนดหรือตามความเหมาะสมของบทเพลง (ประวิตร บุญประคอง, สัมภาษณ์. 2561)

ภาพประกอบ 4.19 การฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนเลขพิทยาคม

1.3 ช่วงเวลาและลำดับในการฝึกซ้อม

วงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนเลขพิทยาคมมีการฝึกซ้อมตั้งแต่เริ่มปีการศึกษา ก็จะฝึกซ้อมมาทีละเล็กละน้อย เปรียบเสมือนการเล่นกอล์ฟ ที่จะต้องฝึกซ้อมจนกล้านเนื้อส่วนต่าง ๆ จำวงสวิงได้ ซึ่งการขับร้องประสานเสียงจำเป็นจะต้องฝึกซ้อมให้กลายเป็นความเคยชิน ในด้านเสียง รูปปากในการออกเสียงต่าง ๆ ซึ่งจะมีการฝึกซ้อมในช่วงกิจกรรมหน้าเสาธงตลอดปีการศึกษา และในช่วงโมงกิจกรรมชุมนุม ทั้งจะฝึกซ้อมตามความสะดวกของนักเรียน และในช่วงใกล้การประกวดก็จะมีการเข้าค่ายเก็บตัวฝึกซ้อมก่อนหนึ่งเดือน และจะมีการฝึกซ้อมที่เข้มข้นขึ้นมาอีกระดับหนึ่ง (ประวิตร บุญประคอง, สัมภาษณ์. 2561) เริ่มจากเปิดภาคเรียนแรกของปีการศึกษา ในวันทำการเรียนการสอนปกติ ซึ่งได้มีการเรียนและการฝึกซ้อมในกิจกรรมหน้าเสาธงตั้งแต่เวลา 07.30 - 08.30 น. และฝึกซ้อมในช่วงโมงกิจกรรมชุมนุม เพื่อให้

นักเรียน เกิดความชำนาญ จนระยะใกล้การประกวด จึงจะทำการเข้าค่ายเก็บตัวอย่างน้อย 1 สัปดาห์ก่อน การประกวด โดยมีขั้นตอนในการฝึกซ้อมดังนี้

1. การวอร์มอพร่างกาย เช่น ยืดหยุ่นกล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การร้องเพลง โดยใช้เวลาประมาณ 10 นาที

2. การวอร์มอพเสียง ออกเสียงตามบันไดเสียงเมเจอร์สเกล (Major Scale) ต่าง ๆ ขึ้นหรือลงทีละครึ่งเสียง (Semitone) และฝึกร้องประสานเสียงแบบ Cannon โดยใช้เวลา ประมาณ 10 นาที เช่น โน้ตสำหรับการวอร์มอพเสียง โดยจะเปลี่ยนบันไดเสียงขึ้น - ลง ทีละ ครึ่งเสียงจนครบ 1 ชั้นคู่ 8 หรือ (Chromatic Scale)

ภาพประกอบ 4.20 โน้ตสำหรับการวอร์มอพเสียงตามบันไดเสียง Major Scale

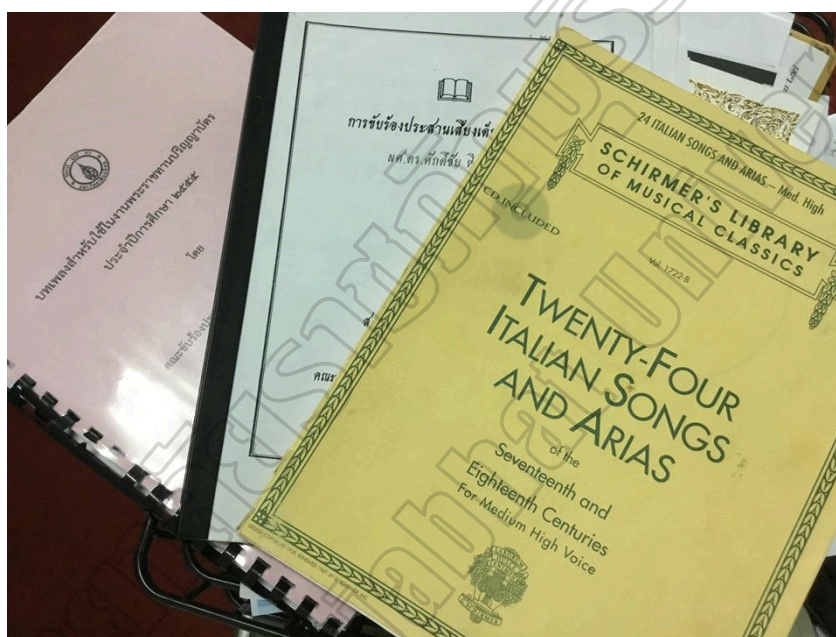
ภาพประกอบ 4.21 โน้ตสำหรับการวอร์มอพการร้องประสานเสียงแบบ Canon

สำหรับการฝึกการร้องเป็นเสียงประสานเสียง

1.4 บทเพลงและการจัดการโน้ตเพลง

บทเพลงที่ใช้ในการขับร้องประสานเสียง เป็นบทเพลงคลาสสิก แบบไม่มีเครื่องดนตรีประกอบ หรือ Acapella คือ บทเพลงพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหา - ภูมิพลอดุลยเดช ซึ่งถูกกำหนดจากเกณฑ์การประกวดศิลปหัตถกรรมนักเรียน และบทเพลงเลือก อิศระ โดยจะเลือกเพลงสากลหรือเพลงคลาสสิก ในการจัดหาโน้ตเพลงนั้นส่วนใหญ่ นักเรียนจะ

ค้นคว้าหาโน้ตเพลงเอง และได้รับความอนุเคราะห์จากวิทยากรภายนอกที่ได้มาฝึกซ้อมให้กับนักเรียน และจากการสืบค้นการอินเทอร์เน็ต และมีการสั่งซื้อผ่านเว็บไซต์ที่ขายบทเพลงขับร้องประสานเสียง แล้วนำมาเสนอครูเพื่อขอคำปรึกษาว่าบทเพลงเหมาะสมกับการขับร้องของวงหรือไม่ ส่วนบทเพลงทั่วไป ได้มีการเรียบเรียงเสียงประสานสำหรับการขับร้องประสานเสียงขึ้นเป็นบางเพลงตามโอกาสต่างและบทเพลงที่ไม่สามารถหาโน้ตเพลงได้ (ประวัติร บุญประคอง, สัมภาษณ์. 2561)

ภาพประกอบ 4.22 หนังสือโน้ตเพลงขับร้องประสานเสียงที่โรงเรียนเลยพิทยาคม ใช้ฝึกซ้อมและประกวด

จากข้อมูลผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า กระบวนการฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียงของโรงเรียนเลยพิทยาคมนั้น ได้เปิดรับสมัครนักเรียนที่สนใจการร้องเพลง เข้ากิจกรรมชุมนุมขับร้องประสานเสียง จากนั้นทำการแยกแนวเสียงแต่ละแนวเสียง โดยทดสอบการร้องเพลง การฟังนำเสียง และตั้งเกตุรูปร่างของนักเรียน เพื่อแยกแนวเสียงตามความเหมาะสมแล้วจึงแบ่งกลุ่มการขับร้องในแต่ละแนวเสียง ได้แก่ แนวเสียงโซปราโน (Soprano) แนวเสียงอัลโต (Alto) แนวเสียงเทเนอร์ (Tenor) และแนวเสียงเบส (Bass) โดยมีรูปแบบการจัดวงทั้งสิ้น 2 รูปแบบ

ในการฝึกซ้อมจะดำเนินการคัดเลือกนักเรียนและทำการฝึกซ้อมตั้งแต่เริ่มปีการศึกษาจนกระทั่งถึงการประกวดงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน โดยจะทำการฝึกซ้อมในช่วงเช้าก่อนขึ้น

ชั้นเรียนของวันทำการเรียนการสอนปกติและในช่วงโมงกิจกรรมชุมนุม ซึ่งทำการฝึกซ้อม โดยรุ่นพี่ ภายใต้วง และเชิญครูมาให้คำแนะนำหรือช่วยปรับแก้ไขในรายละเอียด ซึ่งมีการฝึกอย่างต่อเนื่อง จนเกิดความชำนาญ กระทั่งถึงช่วงใกล้การประกวดจะมีการเข้าค่ายเก็บตัวฝึกซ้อมก่อนการประกวด อย่างน้อย 1 สัปดาห์ เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการประกวดงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน และมีการเชิญวิทยากรจากภายนอกมาให้ความรู้และฝึกให้กับนักเรียนเพื่อให้การขับร้องมีคุณภาพเสียงที่ดี และภาพรวมของวงมีคุณภาพมากที่สุด

จากข้อมูลที่ได้ทั้ง 3 โรงเรียน พบว่ากระบวนการฝึกซ้อมของวงขับร้องประสานเสียง ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นั้น ได้มีกระบวนการฝึกซ้อมที่เป็นระบบ โดยได้สรุปเป็นตาราง เพื่อเปรียบเทียบกระบวนการฝึกซ้อมของทั้ง 3 โรงเรียน ที่ผู้วิจัยได้ทำการวิจัย ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 4.1 กระบวนการฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียง ในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ประเด็น	โรงเรียน		
	ศรีสะเกษวิทยาลัย	บรปือวิทยาคาร	เลยพิทยาคม
การคัดเลือกนักเรียน	<ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนที่สนใจ - รับสมัครนักเรียน 	<ul style="list-style-type: none"> - รับสมัครนักเรียน - คัดจากนักเรียนที่เรียนวิชาดนตรี 	<ul style="list-style-type: none"> - รับสมัครนักเรียน - เปิดกิจกรรมชุมนุมให้นักเรียนเลือก
การแยกเสียงร้อง	<ul style="list-style-type: none"> - สังเกตจากการร้อง - ฝึกซ้อมให้นักเรียน - แยกแนวเสียงตามความเหมาะสม 	<ul style="list-style-type: none"> - ทดสอบการขับร้อง - สังเกตจากลักษณะรูปร่างของนักเรียน - แยกแนวเสียงตามความเหมาะสม 	<ul style="list-style-type: none"> - ทดสอบการขับร้อง - สังเกตจากลักษณะรูปร่างของนักเรียน - แยกแนวเสียงตามความเหมาะสม
รูปแบบการจัดตำแหน่ง	<ul style="list-style-type: none"> - ขับร้องแบบ 4 แนว - มี 3 รูปแบบในการจัดตำแหน่ง 	<ul style="list-style-type: none"> - ขับร้องแบบ 4 แนว - มีรูปแบบเดียวในการจัดตำแหน่ง 	<ul style="list-style-type: none"> - ขับร้องแบบ 4 แนว - มี 2 รูปแบบในการจัดตำแหน่ง
ช่วงเวลาในการฝึกซ้อม	<ul style="list-style-type: none"> - ก่อนเข้าเรียน - หลังเลิกเรียน 	<ul style="list-style-type: none"> - พักเที่ยง - วอร์มอัพร่างกาย 	<ul style="list-style-type: none"> - ก่อนเข้าเรียน - หลังเลิกเรียน

ตาราง 4.1 (ต่อ)

ประเด็น	โรงเรียน		
	ศรีสะเกษวิทยาลัย	บรบือวิทยาคาร	เลยพิทยาคม
ลำดับในการฝึกซ้อม	<ul style="list-style-type: none"> - วอร์มอัพร่างกาย - วอร์มอัพเสียง - ฝึกจดจำบทเพลง - ทบทวนบทเพลง 	<ul style="list-style-type: none"> - วอร์มอัพเสียง - ฝึกจดจำบทเพลง - ทบทวนบทเพลง 	<ul style="list-style-type: none"> - วอร์มอัพร่างกาย - วอร์มอัพเสียง - ฝึกจดจำบทเพลง - ทบทวนบทเพลง
บทเพลงใช้ในการประกวดและแสดง	<ul style="list-style-type: none"> - บทเพลงพระราชนิพนธ์ - บทเพลงคลาสสิก - บทเพลงภาษาลาดิน - บทเพลงภาษาถิ่นประเทศต่าง ๆ 	<ul style="list-style-type: none"> - บทเพลงพระราชนิพนธ์ - บทเพลงคลาสสิก - บทเพลงภาษาลาดิน - บทเพลงไทยสมัยนิยม 	<ul style="list-style-type: none"> - บทเพลงพระราชนิพนธ์ - บทเพลงคลาสสิก - บทเพลงภาษาลาดิน - บทเพลงไทยสมัยนิยม
การจัดการโน้ตเพลง	<ul style="list-style-type: none"> - ได้โน้ตจากสมาคมขับร้องประสานเสียงแห่งประเทศไทย - จัดซื้อโน้ตผ่านเว็บไซต์ 	<ul style="list-style-type: none"> - ได้โน้ตจากกลุ่มเพื่อนครูดนตรี - ได้จากเว็บไซต์โน้ตบทเพลงประสานเสียง - เรียบเรียงเสียงประสานด้วยตนเอง 	<ul style="list-style-type: none"> - ได้โน้ตจากกลุ่มเพื่อนครูดนตรี - ได้จากเว็บไซต์โน้ตบทเพลงประสานเสียง - เรียบเรียงเสียงประสานด้วยตนเอง

จากการวิจัยสามารถสรุปได้ว่ากระบวนการฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียง ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นั้น ได้เกิดจากกระบวนการเรียนการสอนวิชาดนตรี ชั่วโมงของกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ กิจกรรมชุมนุม ที่สามารถนำนักเรียนฝึกซ้อม และทำกิจกรรมเกี่ยวกับการฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียงได้ เช่น การคัดเลือกนักร้อง การแยก

เสียงร้องตามแนวเสียงต่าง ๆ รูปแบบตำแหน่งการยืนภายในวง เป็นต้น ซึ่งการฝึกซ้อมนั้นจะทำได้ในวันจันทร์ - ศุกร์ โดยใช้เวลาช่วงกิจกรรมหน้าเสาธง ที่ได้ขออนุญาตทางโรงเรียนนำนักเรียนวงขับร้องประสานเสียงฝึกซ้อมในช่วงเวลานี้ มีการฝึกซ้อมในช่วงพักเที่ยง และช่วงเวลาหลังเลิกโรงเรียนของนักเรียนที่สามารถฝึกซ้อมร่วมกับวงได้ ซึ่งถือเป็นการฝึกซ้อมโดยปกติของวงขับร้องประสานเสียง และมีการฝึกซ้อมในช่วงก่อนการประกวดที่จะต้องมีการฝึกซ้อมที่เข้มข้นมากขึ้น โดยการเข้าค่ายฝึกซ้อมก่อนการประกวดทั้งระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระดับชาติ ไม่น้อยกว่า 1 เดือน รวมถึงระดับนานาชาติ ที่จำเป็นจะต้องเข้าค่ายเตรียมความพร้อม ไม่น้อยกว่า 6 เดือน

และในการคัดเลือกและจัดการโน้ตเพลงสำหรับวงขับร้องประสานเสียง ถือเป็นสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียงเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากบทเพลงนั้นจะต้องมีการเรียบเรียงเสียงประสานเสียงที่ดี นักเรียนร้องแล้วมีความไพเราะและเหมาะสมกับทักษะของนักเรียน ซึ่งบทเพลงขับร้องประสานเสียงจะต้องสั่งซื้อจากเว็บไซต์ต่างประเทศ ที่ขายโน้ตบทเพลงขับร้องประสานเสียง และได้รับความอนุเคราะห์โน้ตเพลง เช่น ได้รับความอนุเคราะห์จากเพื่อนครูดนตรี ได้รับความอนุเคราะห์จากวิทยากรด้านการขับร้องประสานเสียง และสมาคมขับร้องประสานเสียงแห่งประเทศไทย เป็นต้น

ปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียงในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

วงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย

ปัจจัยที่ทำให้วงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัยประสบความสำเร็จนั้นจะต้องมีการวางแผนและการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งเป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน ดังนี้

1. นโยบายและแผนงานโรงเรียนได้เล็งเห็นความสำคัญของวงขับร้องประสานเสียง ที่เป็นกิจกรรมสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เพราะวงขับร้องประสานเสียงของโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัยมีชื่อเสียงระดับประเทศ ถ้ากล่าวถึงกิจกรรมด้านดนตรีของโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย ก็คือวงขับร้องประสานเสียงที่สร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย มาโดยตลอด การทำวงขับร้องประสานเสียงอาจจะลงทุนด้านวัสดุอุปกรณ์หรือเครื่องดนตรีค่อนข้างน้อย แต่การลงทุนคือการเสียสละเวลาในการฝึกซ้อม ซึ่งครูและนักเรียนลงทุนเสียสละเวลาในการฝึกซ้อมเก็บตัวเข้าค่ายและพัฒนาตนเองอยู่เสมอจนสามารถที่จะทำให้เป็นวงขับร้องประสานเสียงระดับประเทศได้ ซึ่งในการบริหารงานจัดการเรียนการสอนนั้นเกิดจากการบริหารจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะผู้ฝ่ายบริหารงานวิชาการเหมือนโรงเรียนทั่วไป แต่โรงเรียน

ศรีสะเกษวิทยาลัย จะเน้นวิชาเพิ่มเติม เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีความถนัดได้เรียนกับครูผู้สอนโดยตรง เช่น คุณครูปกาศิต ศรีแก้ว ได้ทำการเปิดวิชาเพิ่มเติมทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาตนในทางที่ถนัดและชอบเป็นการพัฒนาทางตรงและทางอ้อม ในฐานะผู้อำนวยการโรงเรียนจึงมีความเชื่อมั่นในตัวครูผู้สอน เนื่องจากวงษ์ร้องประสานเสียงโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัยได้ทำผลงานเป็นที่ประจักษ์และประสบผลสำเร็จการประกวดทุกครั้ง และยังเป็นวงษ์ร้องประสานเสียงระดับประเทศ โดยหน้าที่ของผู้อำนวยการคือการให้ขวัญและกำลังใจแก่ครูผู้สอนและนักเรียนที่ทุ่มเทเสียสละเวลาในการฝึกซ้อม (พงษ์อนันต์ ธรรมศิริ, สัมภาษณ์. 2560)

ภาพประกอบ 4.23 พงษ์อนันต์ ธรรมศิริ ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย
ที่มา : นัทรพงษ์ แพงเพ็ง (2560)

ซึ่งในการบริหารจัดการวงษ์ร้องประสานเสียงของโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัยนั้น คุณครู ปกาศิต ศรีแก้ว ได้มีการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนของวงษ์ร้องประสานเสียงซึ่งจะเข้าร่วมการแข่งขันศิลปหัตถกรรมนักเรียนและการประกวดระดับนานาชาติในต่างประเทศ โดยกำหนดจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เสนอต่อผู้บริหาร โรงเรียนเพื่อรับทราบถึงนโยบายและเป้าหมายของวงษ์ร้องประสานเสียง เช่น การประกวดงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน การประกวดระดับนานาชาติและการแสดงตามคำเชิญของหน่วยงานต่าง ๆ รวมทั้งโปรแกรมการฝึกซ้อมที่จะต้องเสนอบประมาณ โดยมีคุณครูปกาศิต ศรีแก้ว เป็นผู้ควบคุมและเสนอโครงการ ซึ่งในระยะแรกไม่มีแผนงานที่ชัดเจน ต่อมาได้มีการนำเอากิจกรรมวงษ์ร้องประสานเสียงเข้าไปไว้ในแผนแม่บทของโรงเรียนซึ่งเสนอในรูปแบบโครงการ แต่งบประมาณผู้อำนวยการโรงเรียนจะเป็นผู้จัดทำให้ตามแผนของวงษ์ร้อง

ประสานเสียงได้วางเอาไว้ในแต่ละปี ซึ่งแต่เดิมจะเตรียมไว้เฉพาะการประกวดในประเทศเท่านั้น แต่เนื่องจากวงขับร้องประสานเสียงมีทิศทางการพัฒนาอย่างต่อเนื่องจึงมีแผนที่จะเข้าร่วมประกวดระดับนานาชาติที่ต่างประเทศเพื่อความเป็นสากล แต่ก็ยังมีปัญหาเกี่ยวกับนโยบายและแผนที่ไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้ซึ่งส่วนใหญ่จะพบปัญหาด้านงบประมาณอย่าง เช่นการเตรียมการประกวดระดับนานาชาติ ไม่มีงบประมาณหรือไม่เพียงพอ เป็นต้น ครูผู้ควบคุมก็จะหากิจกรรมอื่นให้นักเรียนทำ ซึ่งถ้าไม่มีการแสดงที่ต่อเนื่องก็จะทำให้นักเรียนขาดประสบการณ์ ในการขึ้นเวทีทำการแสดง ซึ่งวงจะมีการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง (ปกาศิต ศรีแก้ว, สัมภาษณ์. 2560)

2. บุคลากร

โรงเรียนได้มอบหมายให้คุณครูปกาศิต ศรีแก้ว เป็นผู้ควบคุมและดูแลวงขับร้องประสานเสียงเอง และอยากมีครูเหมือนคุณครูปกาศิต ศรีแก้ว ที่มีความเสียสละเวลาดูแลนักเรียนและฝึกซ้อมนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ และได้มีการสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่คุณครูผู้ควบคุมวงนักเรียน คือการไปให้กำลังใจในการประกวดและการแสดงในแต่ละครั้ง ซึ่งจะทำให้ครูผู้ควบคุมและนักเรียนมีแรงผลักดัน ไปอีกขั้นหนึ่ง (พงษ์อนันต์ ธรรมศิริ, สัมภาษณ์. 2560) แรก ๆ โรงเรียนมีครูดนตรีสากลเพียงคนเดียว คือคุณครูปกาศิต ศรีแก้ว ก็ได้สอนและควบคุมวงที่เกี่ยวกับดนตรีสากล ได้แก่ วงโยธวาทิต วงสตริง วงขับร้องประสานเสียง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักเรียนกลุ่มเดียวกัน โดยบริหารจัดการ โดยแบ่งเวลาในการฝึกซ้อมที่ละวง และกิจกรรมดนตรีของโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัยมีค่อนข้างมาก เช่น วงโยธวาทิต วงสตริง วงขับร้องประสานเสียง วงดนตรีไทย วงดนตรีพื้นบ้าน และวงดนตรีลูกทุ่ง เป็นต้น ในระยะหลังได้มีครูดนตรีย้ายเข้ามาเพิ่ม โดยมีครูประจำการดนตรีสากล 3 คน ครูดนตรีไทย 2 คน และครูอัตราจ้างดนตรีพื้นบ้าน 1 คน ซึ่งจะมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในการควบคุมวงดนตรีต่าง ๆ ของโรงเรียน โดยคุณครูปกาศิต ศรีแก้ว จะคอยเป็นผู้อำนวยการในด้านเอกสาร โครงการ จัดหาวัสดุอุปกรณ์ งบประมาณ ในการดำเนินงาน และกิจกรรมของวงดนตรีต่าง ๆ อีกทั้งเป็นผู้คอยดูแลในการฝึกซ้อมปรับเพลงของวงดนตรีทั้งหมด

ในส่วนการฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียงก็จะมีคุณครูปกาศิต ศรีแก้ว เพียงผู้เดียวที่ทำการฝึกซ้อมให้กับนักเรียนวงขับร้องประสานเสียง ในช่วงระยะใกล้การประกวด ได้มีการเชิญวิทยากรจากภายนอก ซึ่งได้รับความอนุเคราะห์จากสมาคมขับร้องประสานเสียงแห่งประเทศไทย โดยนายแพทย์กิตพร ดันตะรุ่งโรจน์ นายกสมาคมขับร้องประสานเสียงแห่งประเทศไทย ได้ส่งสมาชิกของวงขับร้องประสานเสียง The Bangkok Voice มาช่วยฝึกซ้อมในการเตรียมตัวเข้าประกวดในระดับชาติและนานาชาติ ทุกครั้ง และได้รับการช่วยเหลือจากศิษย์เก่าของวงขับร้องประสานเสียง ที่ศึกษาต่อทางด้านดนตรีมาเข้าค่ายฝึกซ้อมเพื่อเติมเต็มความรู้ให้แก่

รุ่นน้องเป็นประจำ และส่วนสุดท้ายคือนักเรียนรุ่นพี่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่คอยช่วยเหลือควบคุมการฝึกซ้อมให้กับสมาชิกในวง ในกรณีที่คุณครูปกติ ศรแก้ว ติดภารกิจ หรือเดินทางไปราชการ ซึ่งทุกฝ่ายได้ช่วยเหลือกันเป็นอย่างดีรวมทั้งนักเรียนในวงขับร้อง ประสานเสียง ก็ได้มีความตั้งใจฝึกซ้อมเอาใจใส่ทุกขั้นตอนจึงสามารถนำวงขับร้องประสานเสียง ของโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย ไปสู่เป้าหมายของการฝึกซ้อมที่วางอย่างสมบูรณ์ (ปกาศิต ศรแก้ว, สัมภาษณ์. 2560)

ภาพประกอบ 4.24 คุณครูปกาศิต ศรแก้ว ครูผู้ควบคุมวงขับร้องประสานเสียง
โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย

ที่มา : นันทพงษ์ แพงเพ็ง (2560)

3. วัสดุอุปกรณ์และสถานที่

วัสดุอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมหรือเพื่อการประกวดวงขับร้องประสานเสียง นั้นถือว่าการใช้วัสดุอุปกรณ์ที่น้อย ซึ่งทางโรงเรียนก็ได้จัดสรรงบประมาณเพื่อจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ดนตรีไว้เป็นประจำทุกปี เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการฝึกซ้อมหรือประกวดทางด้านการขับร้องประสานเสียงอยู่แล้ว และครูปกาศิต ศรแก้ว ก็ได้ฝึกซ้อมนักเรียนจนเกิดความชำนาญ และสามารถเข้าประกวดในระดับต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (พงษ์อนันต์ ธรรมศิริ, สัมภาษณ์. 2560)

ภาพประกอบ 4.25 เปียโนไฟฟ้าที่โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัยใช้ในการฝึกซ้อม
ที่มา : นัทรพงษ์ แพงเพ็ง (2560)

คุณครูปกาศิต ศรีแก้ว ได้กล่าวว่าเริ่มต้นการทำงานขับร้องประสานเสียงจากการใช้เครื่องดนตรีประเภทเครื่องเป่า คือ ฟลูต (Flute) เป็นเครื่องดนตรีในการฝึกซ้อม และได้มีการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์เพื่อการฝึกซ้อม เช่น เปียโนไฟฟ้า คีย์บอร์ด และเครื่องกำกับจังหวะ ใช้ในการฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียง เป็นต้น และปัจจุบันเทคโนโลยีบนโทรศัพท์มือถือแบบสมาร์ท โฟน มีส่วนช่วยในการฝึกซ้อมสำหรับนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง เช่น มีโปรแกรมเลียนแบบเสียงเปียโนบนโทรศัพท์แบบสมาร์ท โฟน ซึ่งนักเรียนสามารถดาวน์โหลดเพื่อทำการฝึกซ้อมเพิ่มเติมในช่วงเวลาว่างนอกเหนือจากการนัดฝึกซ้อมปกติของวง เป็นการฝึกซ้อมเพื่อเพิ่มทักษะด้วยตนเองแก้ไขข้อบกพร่องของตนเองได้อีกด้วย (ปกาศิต ศรีแก้ว, สัมภาษณ์. 2560)

ด้านอาคารเรียนถือว่าเป็นสิ่งที่พร้อมที่สุดซึ่งได้รับงบประมาณในการก่อสร้างอาคารเรียนและฝึกซ้อมดนตรีโดยเฉพาะ ถือว่าดีที่สุดในจังหวัดศรีสะเกษในด้านการจัดการเรียนการสอนที่มีอาคารสถานที่เรียนและฝึกซ้อมดนตรีโดยเฉพาะห้องฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียงที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบ เช่น ฝ้าเพดาน และเครื่องปรับอากาศ เป็นต้น ซึ่งก็ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ดี จะดำเนินการปรับปรุงเพื่อให้สมบูรณ์แบบมากที่สุด และจะไม่หยุดพัฒนาในส่วนของอาคารสถานที่ ในการจัดการเรียนการสอนทางด้านดนตรี และด้านอื่น ๆ ของโรงเรียนต่อไป (พงษ์อนันต์ ธรรมศิริ, สัมภาษณ์. 2560)

ภาพประกอบ 4.26 อาคารดนตรี (อาคารอังกศกุลเกียรติ)
ที่มา : นัทรพงษ์ แพ่งเพ็ง (2560)

ภาพประกอบ 4.27 ห้องฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียงภายในอาคารอังกศกุลเกียรติ
ที่มา : นัทรพงษ์ แพ่งเพ็ง (2560)

4. งบประมาณ

โรงเรียนได้ให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ ซึ่งได้มีการจัดสรรตามแผนปฏิบัติการประจำปี ซึ่งเพียงพอต่อการปฏิบัติงานในแต่ละปีงบประมาณ แต่ด้วยในบางปีวงขั้บรื่องประสานเสียงของโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัยนั้น มีการเข้าประกวดระดับนานาชาติ ในต่างประเทศ จึงจำเป็นต้องใช้งบประมาณจากส่วนอื่นเพื่อเป็นค่าดำเนินการ โดยได้รับความอนุเคราะห์จากคณะกรรมการสถานศึกษา สมาคมผู้ปกครองและครู พ่อค้า คหบดี ช่วยสนับสนุนด้านงบประมาณ ในการดำเนินงานของวงขั้บรื่องประสานเสียงของโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย นอกเหนือจาก การประกวดแล้ว โรงเรียนส่งเสริมให้มีการทำกิจกรรม เช่น การแสดงตามงานต่าง ๆ เข้าร่วมกิจกรรมวงขั้บรื่องประสานเสียงตามหน่วยงานต่าง ๆ ที่จัดขึ้น ก็จะจัดหางบประมาณเพื่อให้ นักเรียนได้มีเวทีในการแสดงออก แต่ก็มักพบปัญหาในด้านงบประมาณบ้างเนื่องจากสมาชิกในวงมีจำนวนมาก ซึ่งมีจำนวน 2 ทีม ทีมละ 40 - 50 คน คือระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งมีค่าใช้จ่ายในการเดินทางและค่าเบี้ยเลี้ยงเป็นเงินจำนวนมาก ตามจำนวนนักเรียนที่อยู่ในวงขั้บรื่องประสานเสียงของโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย

ภาพประกอบ 4.28 วงขั้บรื่องประสานเสียงโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย
ที่มา : คุณครูปกาศิต ศรีแก้ว (2561)

ในการเดินทางไปประกวดหรือแสดงทั้งในประเทศหรือต่างประเทศ ได้รับการสนับสนุนจากองค์กรภายนอก เช่น สมาคมผู้ปกครองนักเรียนและครู พ่อค้า คหบดี ในจังหวัดศรีสะเกษ เป็นต้น การสนับสนุนนี้มีผลต่อนักเรียน ทำให้นักเรียนมีกำลังใจที่จะทำการฝึกซ้อมมีความกระตือรือร้น เพราะส่วนใหญ่เงินงบประมาณมาจากผู้ที่รักศรัทธาและมีความเชื่อมั่นในวงขับร้องประสานเสียง โดยองค์กรที่ให้การสนับสนุนมีความเชื่อมั่นว่า วงขับร้องประสานเสียงของโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย ถ้าไปทำการประกวดก็ประสบความสำเร็จกลับมาทุกครั้ง ดังนั้นองค์กรที่ให้การสนับสนุนจึงมีความเชื่อและศรัทธา ซึ่งสิ่งตอบแทนนั้นคือการสร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัยและสร้างชื่อเสียงให้กับประชาชนในจังหวัดศรีสะเกษ (พงษ์อนันต์ ธรรมศิริ, สัมภาษณ์. 2560)

ปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัยนั้น สิ่งสำคัญที่สุดคือนักเรียนและผู้ปกครองคือตัวแปรสำคัญที่จะทำให้ประสบความสำเร็จ ผู้บริหารมีส่วนสำคัญในการดูแลเอาใจใส่ให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ คณะครูในโรงเรียนให้การสนับสนุนและดูแลนักเรียนเป็นอย่างดี มีระบบบริหารจัดการและการวางแผนที่ดี จึงทำให้วงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัยมีความพร้อมที่จะทำการแสดงและเข้าประกวด โดยผู้บริหารโรงเรียนได้มี ด้านนโยบายและแผนงานประจำปีพร้อมสนับสนุนวงขับร้องประสานเสียงดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งได้มอบหมายให้คุณครูภาคิณี ศรีแก้ว เป็นผู้กำหนดแผนการดำเนินงานในแต่ละปีการศึกษาและเสนอต่อคณะผู้บริหารให้รับทราบถึงแผนงานแนวทางแนวการปฏิบัติงาน ซึ่งวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัยได้วางแผนเกี่ยวกับการประกวดในระดับชาติและนานาชาติ เพื่อเปิดประสบการณ์ให้กับนักเรียนในวงขับร้องประสานเสียง

เริ่มจากกระบวนการคัดเลือกนักเรียนเพื่อเป็นนักร้องวงขับร้องประสานเสียงแล้วทำการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญจึงทำการแยกแนวเสียงนักร้อง โดยมีรูปแบบการขับร้องแบบ Mix Choir หรือการขับร้องประสานเสียง 4 แนว และมีการช่วงเวลาในการฝึกซ้อม คือ ช่วงกิจกรรมหน้าเสาธง และช่วงหลักเลิกโรงเรียนซึ่งจะทำการฝึกซ้อมตลอดปีการศึกษา และการฝึกซ้อมเพื่อเข้าการประกวดระดับนานาชาติ ได้มีการเข้าค่ายเก็บตัวฝึกซ้อมอย่างน้อย 6 เดือนก่อนการประกวด การคัดเลือกบทเพลงและการจัดการกับบทเพลงที่ใช้ในการประกวด ซึ่งกระบวนการเหล่านี้ล้วนมีความสำคัญต่อความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย (ปกาศิต ศรีแก้ว, สัมภาษณ์. 2560)

จากข้อมูลผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัยนั้น ได้มีนโยบายและการวางแผนงานไว้เป็นลำดับขั้นตอน ทั้งมีบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านการขับร้องประสานเสียง มีการสนับสนุนด้านสถานที่ฝึกซ้อมห้องฝึกซ้อม

สำหรับวงษ์ร้องประสานเสียง และได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกส่งผลให้การดำเนินงานนั้นเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

วงษ์ร้องประสานเสียงโรงเรียนบรบือวิทยาคาร

ปัจจัยที่ทำให้วงษ์ร้องประสานเสียงโรงเรียนบรบือวิทยาคารประสบความสำเร็จนั้น จะต้องมีการวางแผนและการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานดังนี้

2.1 นโยบายและแผนงาน

โรงเรียนได้ให้ความสำคัญของกิจกรรมต่าง ๆ เท่ากันทั้งหมด แต่ก็ได้ให้ความสำคัญของวงษ์ร้องประสานเสียงในอันดับต้น ๆ เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่สร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียนมาโดยตลอด ในการจัดการศึกษาวิชาดนตรีในโรงเรียนนั้น นักเรียนจะต้องมีสุนทรียภาพดนตรี กีฬา ปลูกฝังให้กับนักเรียนทุกคน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีสุนทรียศาสตร์ มีระเบียบ มีวินัยในตนเอง นโยบายการบริหารจัดการวงษ์ร้องประสานเสียงโรงเรียนบรบือวิทยาคาร ได้กำหนดเป้าหมาย คือ วงษ์ร้องประสานเสียงของโรงเรียนบรบือวิทยาคาร และผู้บริหารโรงเรียนมีความคาดหวังที่จะได้รับรางวัล 1 ใน 3 ระดับประเทศ ซึ่งวงษ์ร้องประสานเสียงของโรงเรียนได้เป็นตัวแทนระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือมาแล้ว 5 ปีซ้อน โดยเชื่อมั่นว่า ถ้าครูเก่งนักเรียนก็จะเก่งตามไปด้วย ซึ่งโรงเรียนมีความโชคดี คือ ครูใส่ใจฝึกซ้อมนักเรียน และมีความเชี่ยวชาญในการขับร้องประสานเสียง นักเรียนสนใจใฝ่ใจ ก็จะสามารถประสบความสำเร็จได้ (ประเทือง พลเสนา, สัมภาษณ์. 2561)

ภาพประกอบ 4.29 ประเทือง พลเสนา ผู้อำนวยการโรงเรียนบรบือวิทยาคาร
ที่มา : นัทรพงษ์ แพงเพ็ง (2561)

โดยมีคุณครูเสกสิทธิ์ สังฆะมณี เป็นผู้จัดทำโครงการและวางแผนงาน เพื่อเสนอต่อผู้บริหารโรงเรียนในการจัดทำแผนประจำปี โรงเรียนให้การสนับสนุนด้านงบประมาณตามโครงการและแผนปฏิบัติงานประจำปีของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ซึ่งการดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับวงขับร้องประสานเสียงคุณครูเสกสิทธิ์ สังฆะมณี เป็นผู้บริหารจัดการ เช่น การนำวิทยากรจากภายนอกมาให้ความรู้ด้านการขับร้องประสานเสียง และการพัฒนาวงด้านต่าง ๆ แต่ด้วยความเป็นครูซึ่งรู้ว่าไม่มีสิ่งใดที่พร้อมเสมอก็ตริยพร้อมที่จะแก้ไขปัญหาอยู่แล้ว เช่น เครื่องดนตรีไม่เพียงพอ หรือขาดอุปกรณ์ แม้กระทั่งงบประมาณที่ไม่เพียงพอ ก็จะหาวิธีแก้ไขปัญหาจนกระทั่งสามารถดำเนินกิจกรรมที่วางไว้จนไปสู่จุดมุ่งหมาย (เสกสิทธิ์ สังฆะมณี, สัมภาษณ์. 2560)

2. บุคลากร

โรงเรียนได้มองว่าคุณครูเสกสิทธิ์ มีเชี่ยวชาญเรื่องการขับร้องประสานเสียงอยู่แล้ว ซึ่งสามารถสร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียนตลอดมา แต่ก็อยากได้ครูดนตรีเพิ่มเพราะยังขาดครูวิชาเอกดนตรี เพื่อให้เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนเพราะมีจำนวนนักเรียนมาก และโรงเรียนได้ขวัญกำลังใจกับครูผู้ควบคุมและนักเรียนวงขับร้องประสานเสียงของโรงเรียนบรบือวิทยาคารเป็นประจำ ด้วยการประกาศยกย่อง และได้มอบเกียรติบัตรเชิดชูการทำคุณประโยชน์ให้กับโรงเรียน (ประเทือง พลเสนา, สัมภาษณ์. 2561)

ภาพประกอบ 4.30 เสกสิทธิ์ สังฆะมณี ครูผู้ควบคุมวงขับร้องประสานเสียง

โรงเรียนบรบือวิทยาคาร

ที่มา : นัทรพงษ์ แพงเพ็ง (2560)

ที่สำคัญที่สุด คือ นักเรียนที่มีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบด้านต่าง ๆ ในวงขับร้องประสานเสียง โดยได้เริ่มต้นจากการลองฝึกลองถูกด้วยตัวครูผู้ควบคุมเอง จนกระทั่งนักเรียนจบการศึกษา รุ่นแรกไปศึกษาต่อสาขาวิชาดนตรี หรือสาขาอื่น ๆ แล้วกลับเข้ามาช่วยฝึกซ้อมและบริหารจัดการวงขับร้องประสานเสียง (เสกสิทธิ์ สังฆะมณี, สัมภาษณ์. 2560)

2.3 วัสดุอุปกรณ์และสถานที่ด้านบุคลากรภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ โดยเฉพาะสาระดนตรีที่ต้องดูแลวงดนตรีที่หลากหลาย โดยได้แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบเป็นสัดส่วนที่ชัดเจน เช่น ครูผู้ควบคุมวงโยชวาทิต ครูผู้ควบคุมวงสตริง ครูผู้ควบคุมวงโปงลาง และครูผู้ควบคุมวงขับร้องประสานเสียง คือ คุณครูเสกสิทธิ์ สังฆะมณี เป็นผู้ควบคุมดูแลวงขับร้องประสานเสียง โดยมีบุคลากร

โรงเรียนมีความพร้อมด้านอุปกรณ์ดนตรีเป็นอย่างมาก ทำให้การดำเนินกิจกรรมของวงดนตรีต่าง ๆ สามารถดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ และวงขับร้องประสานเสียงก็ไม่มี ความจำเป็นที่จะต้องใช้เครื่องดนตรีประกอบมาก โดยจะใช้เฉพาะเปียโนไฟฟ้าในการฝึกซ้อมและการประกวดเท่านั้น ซึ่งโรงเรียนได้อนุมัติจัดซื้อตามเสนอ จึงมีความพร้อมในด้านวัสดุอุปกรณ์ฝึกซ้อมดนตรีทุกประเภทของโรงเรียน (เสกสิทธิ์ สังฆะมณี, สัมภาษณ์. 2560)

ภาพประกอบ 4.31 เปียโนไฟฟ้าที่โรงเรียนบรบือวิทยาคารใช้ฝึกซ้อม
ที่มา : นภัทรพงษ์ แพงเพ็ง (2560)

ด้านอาคารและสถานที่นั้นเนื่องจากพื้นที่และอาคารเรียนของกลุ่มสาระศิลปะจำเป็นต้องใช้ร่วมกันทั้งหมด ทำให้สถานที่หรือห้องฝึกซ้อมเฉพาะวงขับร้องประสานเสียงยังไม่สามารถแบ่งเป็นสัดส่วนได้ ซึ่งตัวอาคารเป็นห้องโถงขนาดใหญ่โดยสามารถปรับใช้งานได้หลายกิจกรรม และการทำพื้นที่ต่างระดับเพื่อให้นักเรียนได้ยืนฝึกซ้อมตามรูปแบบของวงขับร้องประสานเสียงที่ได้มาตรฐาน โรงเรียนพยายามปรับปรุงในส่วนนี้เพื่อให้ของวงขับร้องประสานเสียงได้มีสถานที่ฝึกซ้อมที่ได้มาตรฐาน (ประเทือง พลเสนา, สัมภาษณ์. 2561)

ภาพประกอบ 4.32 อาคารทานตะวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ โรงเรียนบรบือวิทยาคาร
ที่มา : นันทพงษ์ แพงเพ็ง (2560)

ภาพประกอบ 4.33 ห้องฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียงภายในอาคารทานตะวัน
ที่มา : นัทรพงษ์ แพงเพ็ญ (2560)

4. งบประมาณ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะได้จัดทำโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ นำเสนอต่อฝ่ายวิชาการเพื่อจัดสรรงบประมาณในการประกวดในแต่ละปี ซึ่งมีความเพียงพอต่อความต้องการของการดำเนินโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ แต่เนื่องด้วยวงขับร้องประสานเสียงเป็นวงดนตรีที่มีจำนวนนักเรียนมาก เพราะมีด้วยกันจำนวน 2 วง คือ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับละ 40 คน รวมแล้วไม่ต่ำกว่า 80 คน ซึ่งมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานค่อนข้างสูง จึงจำเป็นต้องใช้งบประมาณจากส่วนอื่นเข้ามาเพิ่มเติม เช่น เงินสมาคมครูและผู้ปกครองนักเรียน เงินสวัสดิการ และวงได้ทำการรับบริจาคจากชุมชนเป็นต้น เพื่อใช้ในการเข้าค่ายฝึกซ้อมและเพื่อใช้ในการประกวด

ซึ่งการสนับสนุนจากองค์กรภายนอกถือเป็นขวัญและกำลังใจที่สำคัญอย่างยิ่ง และมีส่วนช่วยเหลืองบประมาณค่าใช้จ่ายในการดำเนินการถือว่าค่อนข้างหนักให้เป็นบาทต่อทางโรงเรียนเป็นอย่างมาก โดยความมุ่งหวังจากองค์กรภายนอกที่มีต่อวงขับร้องประสานเสียงคือ ต้องการรักษามาตรฐานในระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือและได้รับรางวัลระดับชาติ (ประเทือง พลเสนา, สัมภาษณ์. 2561)

ภาพประกอบ 4.34 วงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนบรบือวิทยาคารเข้าร่วมการประกวด
ขับขานประสานเสียงระดับชาติ
ที่มา : คุณครูเสกสิทธิ์ สังฆะมณี (2560)

ปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนบรบือวิทยาคารนั้น คือนักเรียนที่มีคุณภาพมีความรับผิดชอบรู้จักหน้าที่เอาใจใส่ในการฝึกซ้อม และการสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียนที่ให้โอกาสในการทำกิจกรรมซึ่งจำเป็นจะต้องใช้งบประมาณที่มากพอสมควรในการบริหารจัดการ เพราะโรงเรียนมีวงขับร้องประสานเสียง 2 ระดับ คือ มัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย แต่อีกสิ่งที่สำคัญคือจะต้องสร้างผลงานให้เป็นที่ยอมรับแก่ผู้บริหารและคณะครูในโรงเรียน ซึ่งก็จะพบปัญหาคือ ครูส่วนใหญ่ในโรงเรียนจะไม่เข้าใจนักเรียนที่ทำกิจกรรม และเวลาในการฝึกซ้อม ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้อยู่ในชั้นเรียนหรือห้องเรียนเดียวกันทั้งหมด ซึ่งจะสามารถฝึกซ้อมแบบพิเศษได้ในช่วงพักเที่ยงและกิจกรรมชุมนุมเท่านั้น ทำให้บางทีนักเรียนจะต้องออกจากวงเพราะปัญหาด้านเวลาเรียนเพราะครูรายวิชาอื่นกดดันนักเรียนซึ่งบางทีนักเรียนจะต้องไปแสดงและประกวดเป็นเวลาหลายวัน ซึ่งจำเป็นจะต้องขาดเรียนในรายวิชานั้น ๆ ซึ่งจะต้องติดตามแก้ไขปัญหาก็กับนักเรียนเป็นราย ๆ ไป และทำบันทึกข้อความขออนุญาตโรงเรียนและครูประจำรายวิชานำนักเรียนเข้าค่ายฝึกซ้อม และให้โรงเรียนออกคำสั่งปฏิบัติราชการแก่คณะครู (เสกสิทธิ์ สังฆะมณี, สัมภาษณ์. 2560)

จากข้อมูลผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนบรือวิทยาการนั้น เกิดจากตัวครูผู้ควบคุมวงเป็นผู้กำหนดนโยบายและแผนงาน ขึ้นนำเสนอต่อผู้บริหารโรงเรียนเพื่อจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานแต่ละปีการศึกษา ด้านบุคลากรมีครูผู้ควบคุมวงเพียงท่านเดียวที่ทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกให้กับนักเรียน และโรงเรียนกำลังปรับปรุงห้องสำหรับการฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียงเพื่อให้เกิดความเป็นมาตรฐาน ส่วนด้านงบประมาณ โรงเรียนได้จัดสรรให้ตามที่มีการเสนอตามแผนงาน ในส่วนที่เป็นการสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่แก่นักเรียนนั้น ได้รับการสนับสนุนจากสมาคมครูและผู้ปกครองนักเรียน พ่อค้าประชาชน ที่ช่วยส่งเสริมและสนับสนุนวงขับร้องประสานเสียงของโรงเรียนบรือวิทยาการ

วงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนเลยพิทยาคม

ปัจจัยที่ทำให้วงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนเลยพิทยาคมประสบความสำเร็จนั้น จะต้องมีการวางแผนและการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานดังนี้

1. นโยบายและแผนงาน

โรงเรียนได้กำหนดแผนงานของวงขับร้องประสานเสียงไว้ในลำดับต้น ๆ ของแผนปฏิบัติงานประจำปีของโรงเรียน ซึ่งผู้บริหารถือว่ากิจกรรมการขับร้องประสานเสียงเปรียบเสมือนม้าแข่งของทางโรงเรียนที่จะต้องเตรียมการให้พร้อม เทียบเท่ากิจกรรมอื่น ๆ เช่น ห้องเรียนด้านวิทยาศาสตร์ ห้องเรียน Gifted และห้องเรียนภาษาอังกฤษ เป็นต้น ซึ่งท่านผู้ว่าราชการจังหวัด ก็ให้ความสำคัญกับกิจกรรมขับร้องประสานเสียงของวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนเลยพิทยาคม และได้ส่งเสริมให้ขวัญกำลังใจแก่นักเรียนวงขับร้องประสานเสียง เพราะถือว่าเป็นผู้สร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียนและทำคุณประโยชน์ให้กับจังหวัดด้านการแสดงดนตรี โดยโรงเรียนได้มอบหมายให้ครูผู้ควบคุมวงขับร้องประสานเสียงเป็นผู้การบริหารจัดการ ในด้านการกำหนดนโยบาย และการดำเนินงานทั้งหมด หัวใจหลักคือ การพัฒนาโรงเรียนร่วมกัน ผู้บริหารมีหน้าที่สร้างขวัญกำลังใจและสนับสนุนด้านงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงานอย่างเต็มกำลังความสามารถ เพื่อรักษามาตรฐานของวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนเลยพิทยาคม โดยมีความคาดหวังในการได้รับเหรียญรางวัลระดับชาติและการแข่งร่วมประกวดในระดับนานาชาติ ซึ่งนักเรียนเองก็มีความคาดหวังสูงเช่นกัน โดยจะต้องได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่ายช่วยกันผลักดันไปให้ถึงเป้าหมายที่วางไว้ โดยได้เตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ ที่ได้รับการเสนอหรือขอความช่วยเหลือจากครูผู้ควบคุมวง

ภาพประกอบ 4.35 นราธิป เจียมสงวน รองผู้อำนวยการ โรงเรียนเลยพิทยาคม
ที่มา : นัทรพงษ์ แพงเพ็ญ (2561)

ผู้บริหารได้สนับสนุนโดยการจัดหางบประมาณไว้คอยสนับสนุน เช่น ค่าจ้างวิทยากรในการฝึกซ้อม ค่าใช้จ่ายในการเข้าค่ายฝึกซ้อม โดยมีฝ่ายบริหารวิชาการกำกับดูแลเรื่องงบประมาณในการดำเนินกิจกรรม ซึ่งผู้บริหารได้มองเห็นว่าเป็นความยิ่งใหญ่และเป็นอัตลักษณ์ของโรงเรียนในด้านดนตรี นักเรียนมีความภาคภูมิใจที่ได้อยู่ในวงขับร้องประสานเสียงซึ่งมีความต่อเนื่องแบบรุ่นต่อรุ่น ซึ่งโรงเรียนได้กำหนดเป้าหมายในการรักษามาตรฐานในการเป็นตัวแทนภาคตะวันออกเฉียงเหนือและเข้าประกวดระดับชาติในทุกปี ทั้งระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และได้มีสอนเสริมพิเศษให้กับนักเรียนวงขับร้องประสานเสียง เพื่อไม่ให้มีผลกระทบต่อผลการเรียนของนักเรียนวงขับร้องประสานเสียงและส่งเสริมให้ศึกษาต่อด้านดนตรีในระดับอุดมศึกษาต่อไป (นราธิป เจียมสงวน, สัมภาษณ์. 2561)

นโยบายและแผนการดำเนินงานถูกกำหนดจากตัวครูสอน ซึ่งเกิดจากการเรียนการสอนกิจกรรมชุมนุม ได้นำเสนอโครงการและแนวทางต่อผู้บริหาร โรงเรียน แต่จุดเด่นของวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนเลยพิทยาคม คือ นักเรียนเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมทั้งหมด สามารถช่วยเหลือภาระของครูในด้านขับร้องประสานเสียงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนเลยพิทยาคม มีแผนการพัฒนาและเข้าร่วมการประกวดอย่างต่อเนื่อง เช่น การเข้าประกวดในระดับนานาชาติ ซึ่งก็พบปัญหาเกี่ยวกับนโยบายและแผนที่ไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้ แต่ด้วยคุณครูประวิตร บุญประกอบ ได้มองว่า การแก้ไขปัญหาบางเรื่องต้องใช้เวลาไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ทันทั่วทั้งที่ ซึ่งนักเรียนเป็นส่วนสำคัญที่ขับเคลื่อนวงขับร้องประสานเสียง

คุณครูประวิตร บุญประคอง เป็นเพียงผู้แนะนำ เรื่องบทเพลง เทคนิควิธีการขับร้อง ให้การสนับสนุนและคอยแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เนื่องจากมีครูผู้ควบคุมน้อย จึงใช้วิธีให้นักเรียนฝึกซ้อมกันเอง โดยมีโครงสร้างในการบริหารจัดการอยู่ 2 รูปแบบ คือ รูปแบบของกิจกรรมชุมนุม ซึ่งเปิดให้นักเรียนที่สนใจเข้ามา ทำกิจกรรม และรูปแบบของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะที่ได้ นำเสนอวงขับร้องประสานเสียงเข้าประกวดร้องเพลงเพื่อเพียงของสถานศึกษา (ประวิตร บุญประคอง, สัมภาษณ์. 2561)

2. บุคลากร

โรงเรียนได้มอบหมายให้รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารวิชาการเป็นผู้จัดการวงขับร้องประสานเสียงของโรงเรียนเลยพิทยาคม ซึ่งจะทำหน้าที่อำนวยความสะดวก ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินกิจกรรม ซึ่งคุณครูประวิตร บุญประคอง มีอุดมการณ์ในตัวท่านเองอยู่แล้ว และจะเปิดรับอัตราตำแหน่งครูดนตรีสากลเพิ่มเติม เพื่อแบ่งเบาภาระและช่วยพัฒนาวงดนตรีของโรงเรียนเลยพิทยาคม อีกแรงหนึ่ง ทางโรงเรียนได้มีการสร้างขวัญกำลังใจให้แก่นักเรียนภายในวงขับร้องประสานเสียงในด้านการประกายคล้อง จัดทำเกียรติบัตรมอบให้แก่นักเรียนที่สร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียนและงบประมาณเงินรางวัลในการสร้างขวัญและกำลังใจ ส่วนตัวครูผู้สอนฝ่ายบริหารวิชาการก็เสนอชื่อให้โรงเรียนพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนกรณีพิเศษให้แก่คุณครูประวิตร บุญประคอง ซึ่งเป็นขวัญและกำลังใจที่มอบแก่ผู้ปฏิบัติงาน (นราธิป เจียมสงวน, สัมภาษณ์. 2561)

บุคลากรที่สำคัญส่วนใหญ่จะเป็นนักเรียนจากกิจกรรมชุมนุมวงขับร้องประสานเสียงที่คอยบริหารจัดการเรื่องการฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียงเกือบทั้งหมด โดยมีครูผู้ควบคุมวงเป็นครูดนตรีซึ่งเป็นตำแหน่งครูอัตราจ้างช่วยในการดำเนินการจัดการเรียนการสอน 1 คน และมีผู้ช่วย 1 คน ซึ่งเป็นวิทยากรพิเศษด้านการขับร้อง โดยมีคุณครูประวิตร บุญประคอง เป็นผู้คอยให้คำแนะนำในการดำเนินกิจกรรมดนตรีสากลทั้งหมดของโรงเรียน และบริหารจัดการเรื่องการของบประมาณ การประสานงานด้านต่าง ๆ (ประวิตร บุญประคอง, สัมภาษณ์. 2561)

ภาพประกอบ 4.36 ประวิตร บุญประคอง ครูผู้ควบคุมวงขับร้องประสานเสียง

โรงเรียนเลยพิทยาคม

ที่มา : นัทรพงษ์ แพงเพ็ง (2561)

3. วัสดุอุปกรณ์และสถานที่

วัสดุอุปกรณ์ทางด้านดนตรีของโรงเรียนเลยพิทยาคมนี้ ถือว่ายังไม่เพียงพอต่อความต้องการในการจัดการเรียนการสอนดนตรี เพราะโรงเรียนมีจำนวนนักเรียนที่มากพอสมควร เครื่องดนตรีที่มีอยู่ก็มีสภาพเก่าชำรุดเสียหายเป็นจำนวนมาก ซึ่งโรงเรียนกำลังดำเนินการเสนองบประมาณเพื่อจัดซื้ออุปกรณ์ดนตรีและต่อเติมอาคารฝึกซ้อม จากสมาคมครูและผู้ปกครองนักเรียน ส่วนเครื่องดนตรีและอุปกรณ์การฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียงนั้น ถือว่าเครื่องดนตรีมีความพร้อมและเพียงพอในการใช้ประกอบการฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียง แต่เครื่องดนตรีที่ใช้ อยู่ในสภาพที่เก่าพอสมควรและไม่เหมาะกับการเคลื่อนย้าย ซึ่งจะทำให้การจัดซื้อเพิ่มเติมเพื่อให้เหมาะต่อการใช้งานประเภทต่าง ๆ ของวงขับร้องประสานเสียงต่อไป

(นราธิป เจริญสงวน, สัมภาษณ์. 2561)

เครื่องดนตรีที่ใช้ฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียงที่สำคัญคือ เปียโนไฟฟ้า คีย์บอร์ด และแอปพลิเคชันเปียโน ในโทรศัพท์มือถือของนักเรียนเอง ที่ใช้ในการฝึกซ้อม ซึ่งวงขับร้องประสานเสียงก็ไม่จำเป็นที่จะต้องใช้เครื่องดนตรีอื่น ๆ ในการฝึกซ้อมยกเว้นการแสดงคอนเสิร์ตร่วมกับวงออร์เคสตราของโรงเรียนที่จะแสดงร่วมกัน ทั้งนี้ก็ได้ดำเนินการเสนองบประมาณในการจัดซื้อเครื่องดนตรี เช่น เปียโนไฟฟ้า คีย์บอร์ด เพิ่มเติมใช้ในการฝึกซ้อมและการแสดงต่อไป (ประวิตร บุญประคอง, สัมภาษณ์. 2561)

ภาพประกอบ 4.37 เปียโนไฟฟ้าที่โรงเรียนเลยพิทยาคมใช้ฝึกซ้อม
ที่มา : นัทรพงษ์ แพงเพ็ง (2561)

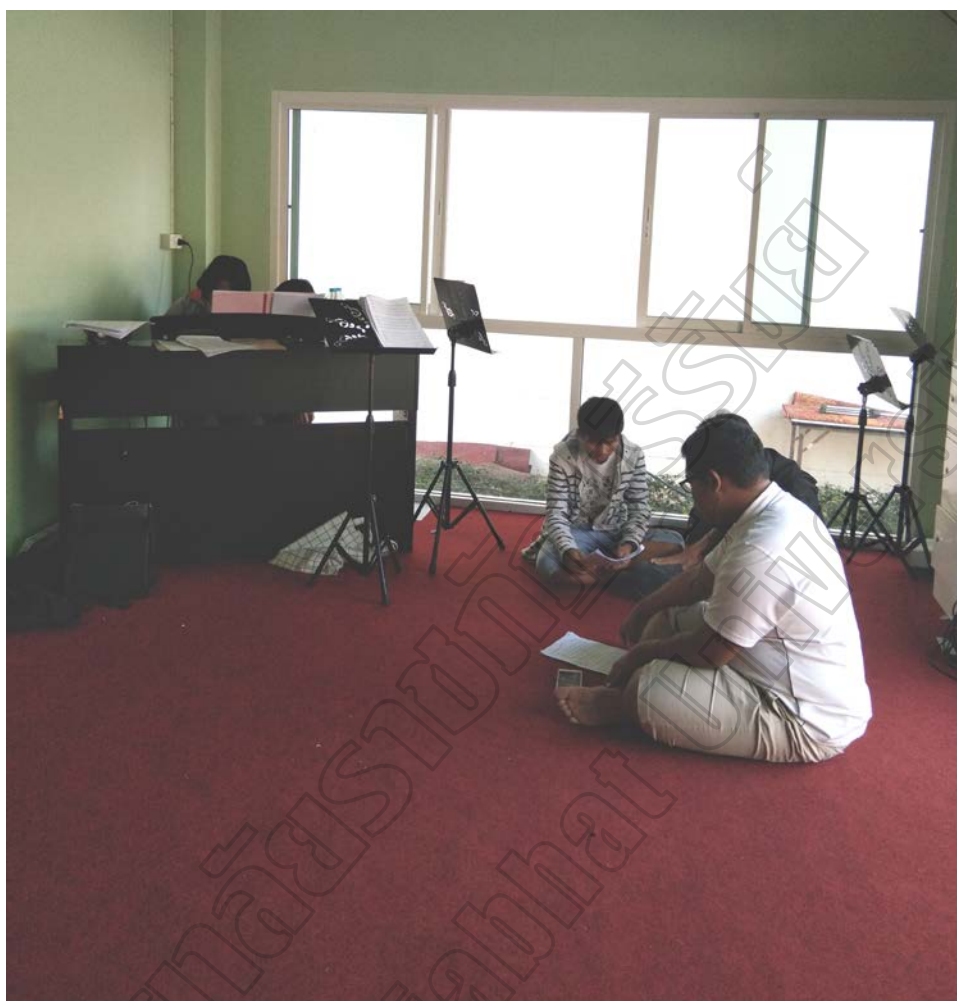
ด้านอาคารสถานที่นั้นผู้บริหารได้เล็งเห็นความสำคัญต่อสถานที่ในการฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียง ซึ่งปัจจุบันสถานที่ฝึกซ้อมหรือห้องฝึกซ้อมมีขนาดเล็กและใช้เป็นอาคารอเนกประสงค์สำหรับการเรียนการสอนวิชาดนตรี จึงกำลังระดมทุนในการต่อเติมอาคารเรียนดนตรีเพื่อใช้ฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียง และจะต้องดำเนินงานให้เป็นไปตามโครงการและแผนปฏิบัติงานประจำปี ซึ่งผู้บริหารพร้อมที่จะสนับสนุนและพัฒนาด้านวัสดุอุปกรณ์และสถานที่ ได้มีการต่อเติมอาคารเรียนเพื่อใช้เป็นห้องฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียง และจะมีการพัฒนาอาคารเพื่อให้ความพร้อมโดยเร็วที่สุด (นราธิป เจียมสงวน, สัมภาษณ์. 2561)

ภาพประกอบ 4.38 อาคาร ดนตรีรวมใจ

ที่มา : นัทรพงษ์ แพงเพ็ง (2561)

เนื่องจากสถานที่และอาคารในโรงเรียนมีจำนวนไม่พอ จึงได้มีการสร้างอาคารสำหรับเป็นอาคารปฏิบัติการด้านดนตรีขึ้น โดยเฉพาะ ซึ่งได้รับงบประมาณสนับสนุนจากทางโรงเรียนและจากการระดมทุนของกลุ่ม พ่อค้า คหบดี ครู ผู้ปกครอง กลุ่มเพื่อนนักดนตรีของคุณครูประวิตร บุญประคอง และประชาชนในจังหวัดเลย สร้างอาคารขึ้นเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีและใช้เป็นห้องฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียง แต่ด้วยวงขับร้องประสานเสียงมีจำนวนสมาชิกในวงทั้ง 2 ระดับ คือ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับละ 40 คน และสถานที่มีความคับแคบไม่เหมาะต่อการฝึกซ้อมวงรวมจำนวนมาก ๆ จึงได้เกิดแนวคิดที่จะต่อเติมอาคารเรียนเพิ่มเติมให้เป็นห้องสำหรับฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียงโดยเฉพาะ โดยได้ใช้วิธีการระดมทุนในการต่อเติมอาคารอีกครั้งหนึ่ง (ประวิตร บุญประคอง, สัมภาษณ์. 2561)

ภาพประกอบ 4.39 ห้องฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียงภายในอาคารดนตรีรวมใจ
โรงเรียนเลขพิทยาคม

ที่มา : นัทรพงษ์ แพ่งเพ็ง (2561)

4. งบประมาณ

การจัดสรรงบประมาณนั้น โรงเรียนจัดสรรงบประมาณในการบริหารกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ เป็นรายปี ซึ่งกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะก็เป็นหนึ่งในนั้น ซึ่งจะมีการจัดสรรงบประมาณในส่วนของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และโรงเรียนได้เตรียมไว้สำหรับการดำเนินกิจกรรมของนักเรียนอยู่แล้ว แต่เนื่องด้วยกิจกรรมวงขับร้องประสานเสียงของโรงเรียนเลขพิทยาคมเข้าประกวดงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนระดับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และได้เป็นตัวแทนภาคตะวันออกเฉียงเหนือทุกปี จำเป็นที่จะต้องใช้งบประมาณในการดำเนินงานที่เพิ่มขึ้นพอสมควร จึงทำให้งบประมาณที่จัดสรรให้ไม่เพียงพอต่อการดำเนินกิจกรรมต่อไป และปัญหาระเบียบการเงิน

ในการเดินทางไปราชการของนักเรียนซึ่งได้ค่าเบี้ยเลี้ยงไม่พอในการใช้จ่าย และนำเสนอปัญหา ด้านงบประมาณต่อคณะผู้บริหาร โรงเรียน สมาคมครูและผู้ปกครองนักเรียน เพื่อของบประมาณ เพิ่มเติมเป็นครั้งคราวไป ซึ่งก็ได้รับการสนับสนุนจากพ่อค้าประชาชน สมาคมครูและผู้ปกครอง นักเรียน ประชาชนในจังหวัดเลย และกลุ่มเพื่อนนักดนตรีของคุณครูประวิตร บุญประคอง ช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ เช่น งบประมาณในการดำเนินงาน ข้าวของเครื่องใช้ในการเข้าค่ายฝึกซ้อม เสื้อผ้าชุดแต่งกายในการเข้าค่ายฝึกซ้อม รวมถึงการระดมทุนในการต่อเติมอาคารเรียนและค่าใช้จ่าย อื่น ๆ ในวงขับร้องประสานเสียง ถือว่าการสนับสนุนจากองค์กรภายนอกที่ช่วยสร้างขวัญ และกำลังใจให้กับนักเรียน คณะครูและผู้บริหารของโรงเรียนเป็นอย่างยิ่ง (นราธิป เจริญสงวน, สัมภาษณ์. 2561)

ภาพประกอบ 4.40 วงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนเลยพิทยาคม

ที่มา : คุณครูประวิตร บุญประคอง (2561)

ปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนเลยพิทยาคม นั้น คือ นักเรียนเอง คือถ้าเด็กสนใจ ใส่ใจ ตั้งใจ ครูเป็นส่วนอยู่เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสามารถดำเนิน กิจกรรมได้เอง และประสบผลสำเร็จด้วยการดำเนินกิจกรรมของนักเรียนก็จะเป็นสิ่งที่นักเรียน ภาคภูมิใจในการทำงานของนักเรียน ซึ่งถ้าครูเป็นผู้ดึงนักเรียนเข้ามาในเชิงบังคับ นักเรียนก็จะ ไม่มีความสุขและไม่ค่อยจะประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่งกิจกรรมที่นักเรียนทำได้รับ

การสนับสนุนจากผู้บริหารในโรงเรียนอยู่แล้ว แต่ก็มีปัญหาและอุปสรรคในการทำงานที่เกิดจากความรู้ความเข้าใจของประชาชนและนักเรียนในจังหวัดเลย ที่มีความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับการขบร้องประสานเสียงค่อนข้างน้อย จึงมีผลในการให้ความสำคัญน้อยลง ปัญหาด้านสถานที่ที่มีความคับแคบในการทำการฝึกซ้อมของนักเรียน ซึ่งเป็นปัญหาเกือบทุกโรงเรียน ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนที่มาซ้อมดนตรีรวมถึงวงขบร้องประสานเสียง ซึ่งปัญหาทุกอย่างก็ล้วนแต่มีทางออกในตัวองปัญหาเองอยู่แล้ว โดยการอาศัยเวลาเป็นเครื่องช่วยในการแก้ไขปัญหา การสร้างความเข้าใจกับนักเรียน เพื่อเป็นแรงผลักดันให้นักเรียนขบร้องประสานเสียงของโรงเรียนเลยพิทยาคมได้สร้างวงขบร้องประสานเสียงให้คงอยู่รุ่นต่อรุ่นสืบไป (ประวิตร บุญประคอง, สัมภาษณ์. 2561)

จากข้อมูลผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของวงขบร้องประสานเสียงโรงเรียนเลยพิทยาคม นั้น เกิดจากการผู้บริหาร ได้ให้ความสำคัญกับกิจกรรมขบร้องประสานเสียง ซึ่งถือว่าได้สร้างชื่อเสียงให้โรงเรียน โดยได้ให้ครูผู้ควบคุมวงเป็นผู้กำหนดนโยบายและวางแผนสำหรับการบริหารจัดการ ซึ่งมีนักเรียนในกิจกรรมชุมนุมขบร้องประสานเสียงเป็นบุคลากรที่คอยขับเคลื่อนดำเนินกิจกรรมเกือบจะทั้งหมด โดยมีครูผู้ควบคุมวงคอยช่วยเหลือและเป็นที่ปรึกษาคอยแนะนำในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ซึ่งทางโรงเรียนได้คอยสนับสนุนงบประมาณในการบริหารจัดการวง โดยเฉพาะด้านอาคารฝึกซ้อมวงขบร้องประสานเสียง ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการต่อเติมและปรับปรุงห้องสำหรับการฝึกซ้อมวงขบร้องประสานเสียงโดยเฉพาะ และได้รับการสนับสนุนจากสมาคมครูและผู้ปกครองนักเรียน ทางด้านงบประมาณในการดำเนินกิจกรรมและการต่อเติมอาคารฝึกซ้อมดนตรี

จากข้อมูลที่ได้ทั้ง 3 โรงเรียน พบว่าปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขบร้องประสานเสียงในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นั้น ได้มีปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จ โดยได้สรุปเป็นตาราง เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขบร้องประสานเสียง ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ของทั้ง 3 โรงเรียน ที่ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และได้สรุปผลจากข้อมูลที่ได้รับดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 4.2 ปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียง ใน โรงเรียนมัธยมศึกษา
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ประเด็น	โรงเรียน		
	ศรีสะเกษวิทยาลัย	บรบือวิทยาคาร	เลยพิทยาคม
นโยบายและแผน	- ครูผู้ควบคุมวง วางแผน - เสนอต่อผู้บริหาร	- ครูผู้ควบคุมวง วางแผน - เสนอต่อผู้บริหาร	- ครูผู้ควบคุมวง วางแผน - เสนอต่อผู้บริหาร
บุคลากร	- มีผู้ควบคุมวงคนเดียว	มีผู้ควบคุมวงคนเดียว	มีผู้ควบคุมวง 1 คน มีครูผู้สอน 1 คน มีผู้ช่วยพิเศษ 1 คน
วัสดุอุปกรณ์	- มีความพร้อมด้าน เครื่องดนตรีสำหรับ ฝึกซ้อม	- มีความพร้อมด้าน เครื่องดนตรีสำหรับ ฝึกซ้อม	- มีความพร้อมด้าน เครื่องดนตรีสำหรับ ฝึกซ้อม
สถานที่	- มีห้องฝึกซ้อมวงขับ ร้องประสานเสียง โดยเฉพาะ	- ฝึกซ้อมในห้องเรียน วิชาดนตรี	- ฝึกซ้อมในห้องเรียน วิชาดนตรี
งบประมาณ	- โรงเรียนจัดสรรให้ ตามแผนที่วางไว้ - สมาคมครูและ ผู้ปกครองนักเรียนให้ งบประมาณ สนับสนุน	- โรงเรียนจัดสรรให้ ตามแผนที่วางไว้ - สมาคมครูและ ผู้ปกครองนักเรียนให้ งบประมาณ สนับสนุน	- โรงเรียนจัดสรรให้ ตามแผนที่วางไว้ - สมาคมครูและ ผู้ปกครองนักเรียนให้ งบประมาณ สนับสนุน

จากข้อมูลผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยสู่ความสำเร็จวงขับร้องประสานเสียง ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นั้นมีนโยบายและแผนจากผู้บริหารที่คอยให้การสนับสนุนและเกิดจากระบบบริหารจัดการและการวางแผนที่ดี เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามแผนและเป้าหมายที่วางไว้ สิ่งสำคัญที่สุดอีกประการคือนักเรียนที่มีความรับผิดชอบ รู้จักหน้าที่เอาใจใส่ในการฝึกซ้อม และครูผู้ควบคุมวงมีความรู้ความสามารถ เทคนิค

และวิธีการด้านการขับร้องประสานเสียงเป็นอย่างดี จึงทำให้นำพวงขับร้องประสานเสียงไปสู่ความสำเร็จทั้งด้านการฝึกซ้อม การแสดง และการประกวด อีกทั้งยังได้รับการสนับสนุนและแก้ไขปรับปรุงอาคารสถานที่ในการฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียงให้เป็นเวทีที่ได้มาตรฐาน

ผู้บริหารมีส่วนสำคัญในการดูแลเอาใจใส่ให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ คณะครูในโรงเรียนให้การสนับสนุนและดูแลนักเรียนเป็นอย่างดี และผู้ปกครองได้ให้กำลังใจในการทำกิจกรรมของนักเรียนที่ตัวแปรสำคัญที่จะทำให้ประสบความสำเร็จ และได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากสมาคมครูและผู้ปกครองนักเรียน รวมทั้งพ่อค้า คหบดี ชุมชนที่คอยสนับสนุนด้านงบประมาณ โดยการมอบขวัญกำลังใจให้กับวงขับร้องประสานเสียงเป็นอย่างดี จึงทำให้วงขับร้องประสานเสียงในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือประสบความสำเร็จ สร้างชื่อเสียงให้แก่โรงเรียน สร้างความภาคภูมิใจให้แก่นักเรียนและผู้ปกครอง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาปัจจัยแห่งความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียง ใน โรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษากระบวนการฝึกซ้อม และปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียง ใน โรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1. สรุปผล
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผล

จากการศึกษาปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียงในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า

1. จากการวิจัยได้พบว่ากระบวนการฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียง ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นั้น ได้เกิดจากกระบวนการเรียนการสอนวิชาดนตรี วิชาเพิ่มเติมดนตรี ชั่วโมงกิจกรรมลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ และกิจกรรมชุมนุม ที่สามารถนำนักเรียนฝึกซ้อมและทำกิจกรรมเกี่ยวกับการฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียงได้ เช่น การคัดเลือกนักเรียน การแยกเสียงร้องตามแนวเสียงต่าง ๆ รูปแบบตำแหน่งการยืนภายในวงเป็นต้น ซึ่งการฝึกซ้อมนั้นจะทำได้ในวันจันทร์ - ศุกร์ โดยใช้เวลาช่วงกิจกรรมหน้าเสาธง ที่ได้ขออนุญาตทางโรงเรียนนำนักเรียนวงขับร้องประสานเสียงฝึกซ้อมในช่วงเวลานี้ มีการฝึกซ้อมในช่วงพักเที่ยง และช่วงเวลาหลังเลิกโรงเรียนของนักเรียนที่สามารถฝึกซ้อมร่วมกับวงได้ ซึ่งถือเป็นการฝึกซ้อมโดยปกติของวงขับร้องประสานเสียง และมีการฝึกซ้อมในช่วงก่อนการแข่งขันที่จะต้องมีการฝึกซ้อมที่เข้มข้นมากขึ้น

ในการคัดเลือกและจัดการโน้ตเพลงสำหรับขับร้องประสานเสียง ถือเป็นสิ่งสำคัญต่อความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียงเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากบทเพลงนั้นจะต้องมีการเรียบเรียงเสียงประสานเสียงที่ดี นักเรียนร้องแล้วมีความไพเราะและเหมาะสมกับทักษะของนักเรียน ซึ่งบทเพลงขับร้องประสานเสียงจะต้องสั่งซื้อจากเว็บไซต์ต่างประเทศ ที่จำหน่ายโน้ตบทเพลงขับร้องประสานเสียง และได้รับความอนุเคราะห์โน้ตเพลง เช่น ได้รับความอนุเคราะห์จาก

เพื่อนครูคนตรี ได้รับความอนุเคราะห์จากวิทยากรด้านการขับร้องประสานเสียง และสมาคมขับร้องประสานเสียงแห่งประเทศไทย เป็นต้น

2. จากการวิจัยได้พบปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียง ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นั้นมีนโยบายและแผนจากผู้บริหารที่คอยให้การสนับสนุนและเกิดจากระบบบริหารจัดการและการวางแผนที่ดี และครูผู้ควบคุมวงมีความรู้ความสามารถ เทคนิคและวิธีการด้านการขับร้องประสานเสียงเป็นอย่างดี ตัวนักเรียนที่มีความรับผิดชอบ รู้จักหน้าที่เอาใจใส่ในการฝึกซ้อมจึงทำให้วงขับร้องประสานเสียงไปสู่ความสำเร็จทั้งด้านการฝึกซ้อม การแสดง และการแข่งขัน อีกทั้งยังได้รับการสนับสนุนและแก้ไขปรับปรุงอาคารสถานที่ในการฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียงให้เป็นเวทีที่ได้มาตรฐาน

ผู้บริหารมีส่วนสำคัญในการดูแลเอาใจใส่ให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ คณะครูในโรงเรียนให้การสนับสนุนและดูแลนักเรียนเป็นอย่างดี ผู้ปกครองได้ให้กำลังใจในการทำกิจกรรมของนักเรียนที่ตัวแปรสำคัญที่จะทำให้ประสบความสำเร็จ และได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากสมาคมครูและผู้ปกครองนักเรียน รวมทั้งพ่อค้า คหบดี ชุมชนที่คอยสนับสนุนด้านงบประมาณ โดยการมอบขวัญกำลังใจให้กับวงขับร้องประสานเสียงเป็นอย่างดี จึงทำให้วงขับร้องประสานเสียงในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือประสบความสำเร็จสร้างชื่อเสียงให้แก่โรงเรียน สร้างความภาคภูมิใจให้แก่แก่นักเรียนและผู้ปกครอง

อภิปรายผล

จากการศึกษาปัจจัยความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียง ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่ามีกระบวนการฝึกซ้อมและปัจจัยที่นำไปสู่ความสำเร็จดังนี้

1. กระบวนการฝึกซ้อม จากการวิจัยได้พบว่ากระบวนการฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียง ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นั้น ได้เกิดจากกระบวนการเรียนการสอน วิชาดนตรี วิชาเพิ่มเติมดนตรี ชั่วโมงกิจกรรมลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ กิจกรรมชุมนุม ที่สามารถนำนักเรียนฝึกซ้อมและทำกิจกรรมเกี่ยวกับการฝึกซ้อมวงขับร้องประสานเสียงได้ ซึ่งได้สอดคล้องกับ คิงก์ (King, 2018 : 49) ได้ให้ความหมายว่า คนตรีในโรงเรียนเป็นเรื่องเกี่ยวกับ “การขับร้อง การฟัง และการเห็นคุณค่าของคนตรี” เด็กอาจจะร้องหรือเล่นเครื่องดนตรีตามจินตนาการ ตลอดจนการเคลื่อนไหวร่างกายและปฏิบัติตามสื่ออื่น ๆ โดยผ่านกิจกรรมขับร้องประสานเสียงซึ่งมีวิธีการคัดเลือกนักร้อง การแยกเสียงร้องตามแนวเสียงต่าง ๆ และรูปแบบตำแหน่งการยืนภายในวง

ครูผู้ควบคุมวงขับร้องประสานเสียง คือ หัวใจหลักสำคัญที่ขับเคลื่อนกระบวนการต่าง ๆ ให้ไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้จนประสบความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับ เบรินด้า (Brenda. 2008 : 12) ได้ให้ความหมายปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียง หมายถึง ความสำเร็จของนักร้องแต่ละคนที่อยู่ในวงขับร้องประสานเสียงจะสำเร็จได้นั้นขึ้นอยู่กับผู้ควบคุมวง คำแนะนำวิธีการฝึกซ้อมจะเป็นสิ่งที่สร้างความสำเร็จจะเป็นสิ่งที่นำไปสู่การร้องประสานเสียงอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถต่อ ยอดได้ในตัวของแต่ละบุคคล และวิธีการสอนดนตรีของครูดนตรีเน้น การฝึกทักษะพื้นฐานและทฤษฎีดนตรี โดยการเรียนรู้จากง่ายไปหายาก ซึ่งสอดคล้องกับ ธวัชชัย นาควงษ์ (2542 : 1) กล่าวว่า โครงสร้างของแผนการสอนควรเริ่มจากสิ่งที่ยากที่สุดและเพิ่มเติมไปสู่สิ่งที่ซับซ้อนที่สุด ซึ่งแบบเรียนดนตรีของออร์ฟเรียกว่า “ออร์ฟชูลเวอร์ค” (Orff schulwerk) หมายถึง หนังสือเรียนดนตรีที่ควรใช้ในโรงเรียน ธวัชชัย นาควงษ์ (2542 : 2) ได้กล่าวว่า โคคายเชื่อว่าความสามารถในการอ่านและเขียนโน้ตเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนดนตรีทุกประเภท นักเรียนทุกคนควรได้รับการฝึกฝนการอ่านเขียนโน้ตดนตรีเช่นเดียวกับการเรียนภาษาในประเทศตนเอง และการฝึกหัดทางดนตรีควรไปพร้อมกับการเรียนเบื้องต้น

2. ปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียงใน โรงเรียนมัธยมศึกษา

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่ามีการวางแผนการปฏิบัติงานประจำปีซึ่งสอดคล้องกับ วิโรจน์ สารรัตน์ (2556 : 1) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการบริหารจัดการว่า กระบวนการที่ดำเนินงานเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยหน้าที่ในการบริหารจัดการ ได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัดการองค์กร (Organizing) การชี้นำ (Leading) และการควบคุมองค์กร (Controlling) และศิริ ถิอาสนา (2557 : 8) ได้ให้ความหมายของการบริหารจัดการว่าเป็นกิจกรรมของกลุ่มตั้งแต่สองคนขึ้นไป ร่วมมือกันจัดการทรัพยากร ที่เหมาะสมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกันใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์จัดการกระบวนการบริหารหรือหน้าที่การบริหาร ประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดการองค์กร (Organizing) การจัดคณะทำงาน (Staffing) การอำนวยการ (Directing) การประสานงาน (Coordinating) การรายงาน (Reporting) และการงบประมาณ (Budgeting) สอดคล้องกับ กุลิกค์ และเออวิกค์ (Gulick & Urwick. 1937 : 13) ได้ให้ความหมายของกระบวนการบริหาร 7 ประการ ซึ่งสามารถเรียงด้วยอักษรย่อได้คำว่า “POSDCORB” คือ (1) การวางแผน (Planning = P) (2) การจัดหน่วยงาน (Organizing = O) (3) การบริหารงานบุคคล (Staffing = S) (4) การอำนวยการ (Directing = D) (5) การประสานงาน (Coordinating = C) (6) การรายงาน (Reporting = R) (7) การจัดงบประมาณ (Budgeting = B)

และสอดคล้องกับ ปีเตอร์ และ โคลิน (Peter & Colin, 2001 : 12) กล่าวว่าหลักการบริหารแบ่งการบริหารไว้ 4M ซึ่งประกอบด้วย กำลังคน (Man) วัสดุที่ใช้ในการดำเนินงาน (Material) เงินงบประมาณ (Money) และการบริหารจัดการ (Management)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากประสบการณ์ในการลงพื้นที่ภาคสนามเก็บข้อมูลงานวิจัยเรื่อง ปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียงในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทำให้ผู้วิจัยได้รับความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ พร้อมทั้งได้มองเห็นประเด็นต่าง ๆ ที่น่าสนใจในการดำเนินการวิจัยต่อไป ดังนี้

- 1.1 ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับแบบสำหรับการขับร้องประสานเสียง พร้อมทั้งหาแนวทางการพัฒนา
- 1.2 ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการจัดตั้งวงขับร้องประสานเสียงในโรงเรียนมัธยมศึกษา
- 1.3 ศึกษาบทเพลงสำหรับการขับร้องประสานเสียงหรือการประพันธ์เพลงสำหรับการขับร้องประสานเสียง

2. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียง ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทำให้ทราบข้อมูลต่าง ๆ ในการบริหารจัดการเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จดังนี้

- 2.1 ด้านบุคลากร ครูผู้ควบคุมวงถือเป็นส่วนสำคัญที่จะนำพาวงขับร้องประสานเสียง จึงจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถมีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ด้านต่าง ๆ สามารถถ่ายทอดให้กับนักเรียนได้เป็นอย่างดี
- 2.2 ด้านผู้สนับสนุน ถือเป็นหัวใจหลักสำคัญที่คอยช่วยเหลือ ส่งเสริมและสนับสนุนทั้งด้านงบประมาณ การสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่นักเรียนและผู้ปฏิบัติงาน

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). **สาระที่เปลี่ยนแปลงของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533)**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2545). **คู่มือจัดการสาระการเรียนรู้ศิลปะ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2545**. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2547). **ปฏิรูปการศึกษายุคใหม่**. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2551). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง : กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ**. กรุงเทพฯ : สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- กุลมาศ ศิริมาศ. (2556). **ปัจจัยด้านการจัดการทรัพยากรมนุษย์ที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมขององค์กรในการก้าวเข้าสู่ AEC กรณีศึกษาโรงเรียนการจัดการโรงแรมนานาชาติ (ประกาศนียบัตร)**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เขมนิจ รัตนเดชาภิวัดน์. (2554). **การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม การขับร้องประสานเสียง ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนมัธยมสังคีตวิทยา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.อม. (สาขาวิชาเทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร)**. ปทุมธานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- เขมมังกกร ศรีสุระ. (2557). **ปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงดนตรีลูกทุ่งโรงเรียนเมืองคง จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ ศป.ม. (สาขาวิชาดุริยางค์ศิลป์)**. มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จิระพันธ์ สมประสงค์. (2547). **หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐานศิลปะ ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6**. กรุงเทพฯ : แม็ค.
- ทิสนา เขมมณี. (2555). **ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 15**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธวัชชัย นาควงษ์. (2542). **การสอนดนตรีสำหรับเด็กตามแนวของ คาร์ล ออร์ฟ (Orff - Schulwerk)**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- _____. (2547). **การสอนดนตรีสำหรับเด็กตามแนวของโลโด. พิมพ์ครั้งที่ 2**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

คุณธิ พนมยงค์ บุญทัศน์กุล. (2547). **สถานฝันด้วยเสียงเพลง : มาฝึกร้องเพลงกันเถิด.**

กรุงเทพฯ : บ้านเพลง.

นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์. (2551). **โน้ตย่อบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 3** เชียงใหม่: Orange Group Design.

นิวัฒน์ วรรณธรรม. (2557). **เส้นทางสู่ความเป็นเลิศของวงดนตรีลูกทุ่งมัธยมศึกษา**

ในประเทศไทย. ปรินญาปรัชญาคุณภูมินันติต ปร.ค. (สาขาวิชาดุริยางค์ศิลป์).

มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ณรุทธิ์ สุทธจิตต์. (2537). **กิจกรรมดนตรีสำหรับครู. พิมพ์ครั้งที่ 2.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2540). **กิจกรรมดนตรีสำหรับครู. พิมพ์ครั้งที่ 3.** กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์

แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2541). **สาระดนตรีศึกษา: แนวคิดสู่แนวปฏิบัติ.** กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์

แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2544). **ดนตรีศึกษา: พฤติกรรมการสอนดนตรี.** กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์

แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2561). **ดนตรีศึกษา: หลักการและสาระสำคัญ.** พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์

แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุญส่ง วรรณ และคณะ. (2550). **ดนตรี - นาฏศิลป์ ม.2.** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์

วัฒนาพานิช จำกัด.

ปกาศิต ศรีแก้ว. (2556). **การขับร้องประสานเสียงของวง The Bangkok Voices.** วิทยานิพนธ์

ศป.ม. (สาขาวิชาดุริยางค์ศิลป์). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย

มหาสารคาม.

ปิ่นศิริ ศิริปิ่น. (2551). **ร้องเพลง.** พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ก.พล (1996).

พงษ์คณา ธรรมพิทักษ์กุล. (2545). **ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนดนตรีสากลชั้นพื้นฐานตามแนวคิดของ**

Kodaly ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ฝ่ายประถม. กรุงเทพฯ : ภาควิชาดนตรีศึกษา. คณะครุศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พรพรรณ อินทรประเสริฐ. (2550). **องค์ประกอบการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน**

ในทศวรรษหน้า. ปรินญาปรัชญาคุณภูมินันติต ปร.ค. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศิลปากร.

พรรณี ชูทัย เจนจิต. (2538). **จิตวิทยาการเรียนการสอน.** กรุงเทพฯ : ดันอ้อ.

ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ. (2551). **การจัดการและพัฒนางานองค์กรทางการศึกษา.** กรุงเทพฯ : ข้าวฟ่าง.

- มินตรา ทันตะเวช. (2554). **คู่มือเตรียมความพร้อมสำหรับนักบรรเลงเปียโนประกอบวงขับร้องประสานเสียง**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาดนตรีศึกษา. คณะครุศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ราชบัณฑิตยสถาน. (2541). **พจนานุกรมศัพท์ศิลปะอังกฤษ - ไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน.
- _____. (2546). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542**. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- _____. (2555). **พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน**. กรุงเทพฯ : อรุณการพิมพ์.
- วิชัย โถสุวรรณจินดา. (2551). **การบริหารทรัพยากรมนุษย์**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โพรเพช.
- วุฒิชชาติ ลือขจร. (2557). **การศึกษาประสิทธิภาพของผู้ฝึกทักษะการหายใจสำหรับวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนรุ่งอรุณวิทยา จังหวัดนครราชสีมา**. (ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- วณิ ลัดดาภรณ์. (2542). **การศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกขับร้องประสานเสียง ในรายวิชา MSID 102 มหาวิทยาลัยมหิดล**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาดนตรี). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วิโรจน์ สารรัตน์. (2556). **การวิจัยทางการบริหารการศึกษา: แนวคิดและกรณีศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : อักษรภาพิพัฒนา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานร่วมกับกรมศิลปากร. (2550). **เอกสารประกอบการอบรมเชิงปฏิบัติการ การขับร้องประสานเสียงเบื้องต้น**. ม.ป.พ. อัดสำเนา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2557). **ศิลปหัตถกรรมนักเรียนครั้งที่ 64 ปีการศึกษา 2557 สรุปลักษณะการแข่งขันกลุ่มสาระศิลปะ**. กรุงเทพฯ : กลุ่มส่งเสริมกิจกรรมนักเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- _____. (2558). **ศิลปหัตถกรรมนักเรียนครั้งที่ 65 ปีการศึกษา 2558 สรุปลักษณะการแข่งขันกลุ่มสาระศิลปะ**. กรุงเทพฯ : กลุ่มส่งเสริมกิจกรรมนักเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- _____. (2559). **ศิลปหัตถกรรมนักเรียนครั้งที่ 66 ปีการศึกษา 2559 สรุปลักษณะการแข่งขันกลุ่มสาระศิลปะ**. กรุงเทพฯ : กลุ่มส่งเสริมกิจกรรมนักเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- ศิริ ถีอาสนา. (2557). **เทคนิคการจัดคุณภาพแนวใหม่ : แนวคิด หลักการสู่การบริหารจัดการคุณภาพ การศึกษา**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาสารคาม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

- อุสา สุทธิสาคร. (2545). **ดนตรีพัฒนาปัญญา (IQ) อารมณ์ (EQ)**. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี จำกัด.
- Brenda, K. S. F. (2008). **A Choral Conductor's Reference Guide to Acoustics Choral Music Measurement: 1885 to 2007**. Doctoral Dissertation (Philosophy). USA : Florida State University.
- Choksy, L. et al. (2001). **Teaching Music in The 21st Century**. USA: Prentice-Hall, Inc.
- Fiona, K. (2018). **Music Activities Delivered by Primary School Generalist Teachers in Victoria : Informing Teaching Practice**. Master's Thesis (Education). Melbourne : RMIT University.
- Gulick, L. & Urwick, L. (1937). **The Science of Administration**. New York : Institute of Public Administration.
- Gredler, M. E. (1997). **Learning and Instruction: Theory into Practice**. 3rd ed. New Jersey : Prentice - Hall.
- Leslie, M. B. (2016). **Teaching Methodology in Elementary Music and Beginning Band: The Effect on Student Rhythmic Achievement**. Doctoral Dissertation (Education). USA : Carson Newman University.
- Owen, B. W. (2014). **Transformational Leadership in A High School Choral Program**. Doctoral Dissertation (Musical Arts). USA : Georgia State University.
- Kevin, M. S. (2016). **High School Choral Directors' Habitus and the Choral Editions of Maynard Klein**. Doctoral Dissertation (Musical Arts). USA : Central Michigan University.
- Mason, N. F. (2012). **The Effect of Orff Schulwerk Instruction on Rhythmic Achievement in Beginning Band**. (Unpublished Doctoral Dissertation). Retrieved 30 October 2012 from, ProQuest. 1506961102 <http://gg.gg/dk9ka>.
- Ronald, B. S. (2015). **The Teaching of Choral Sight Singing: Analyzing and Understanding Experienced Director' Perception and Beliefs**. Doctoral Dissertation (Musical Arts). USA : University of Houston.
- Perter, L. & Colin, T. (2001). **Africa and Asia in Comparative Economic Perspective**. New York : Palgrave.
- Zuckerman, M. & Driver, R. E. (1989). "What Sounds Beautiful is Good: The Vocal Attractiveness Stereotype". **Journal of Nonverbal Behavior**. 13 (2) : 67 - 82.

ภาคผนวก ก

**หนังสือขออนุญาตเพราะเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องวิจัย
หนังสือขออนุญาตเพราะแจกแบบสอบถาม**

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว๔๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๓๑ มีนาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.พีชนี กุลทานันท์

ด้วย นายภัทรพงษ์ แพงเพ็ง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงซบร้องประสานเสียงในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมี อาจารย์ ดร.ธิตี ปัญญาอินทร์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำ การวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว๔๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๓๑ มีนาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.กระพัน ศรีงาน

ด้วย นายนันทพงษ์ แพงเพ็ง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงซบร่องประสานเสียงในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมี อาจารย์ ดร.ธิตี ปัญญาอินทร์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำ การวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นงมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว๔๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๓๑ มีนาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นายนิคม วุฒิเกรียงไกร

ด้วย นายนันทพงษ์ แพงเพ็ง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียงในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมี อาจารย์ ดร.ธิตี ปัญญาอินทร์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำ การวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว๔๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจรัส อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๓๑ มีนาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นายชนะ โชคศิริ

ด้วย นายนันทพงษ์ แพงเพ็ง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียงในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมี อาจารย์ ดร.ธิตี ปัญญาอินทร์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำ การวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๕๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว๔๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๓๑ มีนาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบขอมอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.ณรงค์รัช วรรณไตรไมตรี

ด้วย นายนัทรพงษ์ แพงเพ็ง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียงในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมี อาจารย์ ดร.ธิตี ปัญญาอินทร์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำ การวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว๔๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๓๑ มีนาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.สุชาติ หอมจันทร์

ด้วย นายนันทพงษ์ แพงเพ็ง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงซบร็องประสานเสียงในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมี อาจารย์ ดร.ธิตี ปัญญาอินทร์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำ การวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว๔๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถนนจิระ อำเภอเมืองบุรีรัมย์
จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๓๑ มีนาคม ๒๕๖๑

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.เอกชัย อีร์ภักศิริ

ด้วย นายนันทพงษ์ แพงเพ็ง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงซบร่องประสานเสียงในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมี อาจารย์ ดร.จิตติ ปัญญาอินทร์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำ การวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นงมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว๗๘

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ตำบลในเมือง อำเภอเมือง

จังหวัดบุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๕ มิถุนายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอความอนุญาติให้นักศึกษาสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์

เรียน

ด้วย นายนันทพงษ์ แพงเพ็ง นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียงในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมี อาจารย์ ดร.ธิตี ปัญญาอินทร์ เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์จะสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัย เพื่อการเก็บข้อมูลทำวิทยานิพนธ์ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดกรุณาอนุญาติให้ นายนันทพงษ์ แพงเพ็ง ได้เข้าสัมภาษณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤมล สมคุณา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๗๔๐๑ - ๒

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มือถือ ๐๘ ๖๔๖๘ ๑๖๕๖

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย แบบสัมภาษณ์
ปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงษ์ร้องประสานเสียงในโรงเรียนมัธยมศึกษา
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ด้านการขับร้องประสานเสียง

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์รัช วมิตรไมตรี
ตำแหน่งอาจารย์ ภาควิชาดุริยางคศิลป์ตะวันตก วิทยาลัยดุริยางคศิลป์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
2. อาจารย์เอกชัย ธีรภักศิริ
ตำแหน่งอาจารย์ ประจำสาขาวิชาดนตรีศึกษา แขนงดนตรีตะวันตก
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ด้านการวิจัย

1. อาจารย์ ดร.กระพัน ศรีงาน
ตำแหน่งอาจารย์ กลุ่มวิชาทดสอบและวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
2. อาจารย์ ดร.พีชณี กุลทานันท์
คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
3. อาจารย์ ดร.สุชาติ หอมจันทร์
ตำแหน่งอาจารย์ กลุ่มวิชาทดสอบและวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ด้านการสอน

1. นายนิคม วุฒิเกรียงไกร
ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสตึก จังหวัดบุรีรัมย์
2. นายชนะ โชคศิริ
ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบุรีรัมย์พิทยาคม จังหวัดบุรีรัมย์

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ข
แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

**แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย เรื่อง ปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียง
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
สำหรับผู้บริหารโรงเรียน**

ชื่อ.....สกุล.....ตำแหน่ง.....

โรงเรียน.....จังหวัด.....วันที่สัมภาษณ์.....

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ 31 - 40 ปี 41 - 45 ปี 46 - 50 ปี 51 - 55 ปี 56 - 60 ปี
3. วุฒิการศึกษา
 - ปริญญาตรี สาขา..... ปริญญาโท สาขา.....
 - ปริญญาเอก สาขา..... อื่น ๆ
4. ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งผู้บริหารในสถานศึกษาปัจจุบัน
 - ต่ำกว่า 1 ปี 1 - 2 ปี 3 - 4 ปี 5 - 6 ปี 7 ปีขึ้นไป
5. ท่านมีความสามารถทางด้านดนตรีหรือไม่
 - ไม่มี มี โปรดระบุเครื่องดนตรีหรือสาขา.....

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับวงขับร้องประสานเสียง

1. ด้านนโยบายและวิสัยทัศน์เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาดนตรี
 - 1.1 การจัดการศึกษาวิชาดนตรีและกิจกรรมดนตรีในโรงเรียน ท่านกำหนดแนวทางไว้
อย่างไร
.....
.....
.....
 - 1.2 ท่านกำหนดแผนและนโยบายวงขับร้องประสานเสียงของโรงเรียนไว้ในลำดับ
ความสำคัญที่เท่าใดของแผนการบริหารโรงเรียน
.....
.....
.....

1.3 นโยบายการบริหารจัดการวงษ์รื่องประสานเสียงท่านกำหนดอย่างไร

.....

.....

.....

1.4 ท่านมีความคาดหวังกับวงษ์รื่องประสานเสียงอย่างไร

.....

.....

.....

2. ด้านบุคลากร

2.1 ท่านมอบหมายให้ผู้ใดเป็นผู้ควบคุมวงษ์รื่องประสานเสียง

() รองผู้อำนวยการฝ่าย..... () คณะกรรมการ.....

() สมาคม..... () อื่น ๆ.....

2.2 ท่านมีความมุ่งหวังเกี่ยวกับครูผู้ควบคุม/ครูผู้สอน อย่างไร

.....

.....

.....

2.3 ท่านมีการสร้างขวัญกำลังใจให้กับนักเรียนและครูผู้ควบคุมอย่างไร

.....

.....

.....

2.4 ท่านมีการกำหนดเป้าหมายสู่ความสำเร็จของวงษ์รื่องประสานเสียงอย่างไร

.....

.....

.....

2.5 ท่านให้การสนับสนุนส่งเสริมนักเรียนวงษ์รื่องประสานเสียงอย่างไร

.....

.....

.....

3. ด้านวัสดุอุปกรณ์ดนตรีและสถานที่

3.1 เครื่องดนตรีและวัสดุอุปกรณ์ดนตรีในโรงเรียนของท่านเพียงพอหรือไม่

.....

3.2 เครื่องดนตรีและวัสดุอุปกรณ์เกี่ยวกับวงขับร้องประสานเสียงเพียงพอหรือไม่

.....

3.3 อาคารและสถานที่ฝึกซ้อมเป็นอย่างไร

.....

3.4 การพัฒนาอาคารและสถานที่การฝึกซ้อมมีแนวทางอย่างไร

.....

3.5 การแก้ปัญหาด้านอาคารและสถานที่ฝึกซ้อม

.....

4. ด้านงบประมาณ

4.1 โรงเรียนได้จัดสรรงบประมาณไว้สำหรับวงขับร้องประสานเสียงอย่างไร

() รายภาคเรียน () รายปีงบประมาณ () อื่น ๆ

4.2 ในการบริหารจัดการงบประมาณของวงขับร้องประสานเสียง เพียงพอหรือไม่

.....

4.3 ในกรณีทิ้งงบประมาณไม่เพียงพอ ท่านมีวิธีการบริหารจัดการอย่างไร

.....

.....

.....

4.4 ท่านมีการบริหารงบประมาณในการเข้าประกวดและแสดงวงขับร้องประสานเสียงอย่างไร

.....

.....

.....

4.5 ท่านพบปัญหาใดบ้างในการบริหารจัดการงบประมาณวงขับร้องประสานเสียง

.....

.....

.....

5. ด้านการสนับสนุนจากองค์กรต่าง ๆ

5.1 วงขับร้องประสานเสียงได้รับการสนับสนุนจากองค์กรใดบ้าง

.....

.....

.....

5.2 ท่านคิดว่าการสนับสนุนจากองค์กรภายนอก มีผลต่อวงมากน้อยเพียงใด

.....

.....

.....

5.3 องค์กรภายนอกได้สนับสนุนวงขับร้องประสานเสียง ด้านใดบ้าง

.....

.....

.....

5.4 ความมุ่งหวังจากองค์กรภายนอกที่มีต่อวงขับร้องประสานเสียง

.....

.....

.....

5.5 วงษ์ร้องประสานเสียงมีการตอบแทนองค์ภานอกในโอกาสใดบ้าง

.....

.....

.....

ผู้ให้สัมภาษณ์.....

สัมภาษณ์วันที่.....

สถานที่.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Buriram Rajabhat University

**แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย เรื่อง ปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียง
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
สำหรับผู้ควบคุมวงขับร้องประสานเสียง**

ชื่อ.....สกุล.....ตำแหน่ง.....

โรงเรียน.....จังหวัด.....วันที่สัมภาษณ์.....

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

- 1.1 เพศ () ชาย () หญิง
- 1.2 อายุ () ต่ำกว่า 30 ปี () 31 - 40 ปี () 41 - 50 ปี () 51 - 55 ปี () 56 - 60 ปี
- 1.3 วุฒิการศึกษา
() ปริญญาตรี สาขา..... () ปริญญาโท สาขา.....
() ปริญญาเอก สาขา..... () อื่น ๆ
- 1.4 วิทยฐานะ () ครู คศ. 1 () ครู คศ. 2 () ครู คศ. 3 () ครู คศ. 4 () อื่น ๆ.....
- 1.5 ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งครูในสถานศึกษาปัจจุบัน
() ต่ำกว่า 1 ปี () 2 - 5 ปี () 6 - 10 ปี () 11 - 14 ปี () 15 ปีขึ้นไป
- 1.6 ท่านมีความสามารถทางด้านดนตรีหรือไม่
() ไม่มี () มี โปรดระบุเครื่องดนตรีหรือสาขา.....

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับวงขับร้องประสานเสียง

1 ด้านนโยบายและแผนงาน

- 1.1 ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการบริหารจัดการวงขับร้องประสานเสียง
อย่างไร

.....
.....
.....

- 1.2 ท่านมีส่วนร่วมในการเสนอนโยบายการบริหารจัดการวงขับร้องประสานเสียง
อย่างไร

.....
.....
.....

1.3 โรงเรียนมีแผนพัฒนางานขบร่องประสานเสียงไปในทิศทางใด

.....

.....

.....

1.4 ท่านมีวิธีแก้ปัญหาเกี่ยวกับนโยบายและแผนที่ไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้อย่างไร

.....

.....

.....

1.5 ท่านมีโครงสร้างในการบริหารจัดการงานขบร่องประสานเสียงหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

2. ด้านบริหารจัดการบุคลากร

2.1 ท่านมีผู้ช่วยในการฝึกซ้อมและกำกับดูแลนักเรียนวงขบร่องประสานเสียงหรือไม่

.....

.....

.....

2.2 ท่านแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบเป็นกี่ฝ่าย แต่ละฝ่ายมีส่วนรับผิดชอบด้านใด

.....

.....

.....

2.3 ท่านรับผิดชอบงานพิเศษของโรงเรียนด้านใดบ้าง

.....

.....

.....

2.4 การแบ่งหน้าที่รับผิดชอบกิจกรรมและวงดนตรีอื่น ๆ ของโรงเรียนอย่างไร

.....

.....

.....

2.5 การจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานและวิชาเพิ่มเติมของสาระดนตรีมีการจัดการอย่างไร

.....
.....
.....

3. ด้านการดำเนินงานของวงขับร้องประสานเสียง

3.1 ท่านมีวิธีการและขั้นตอนการคัดเลือกนักร้องอย่างไร

.....
.....
.....

3.2 ท่านมีเทคนิคการแยกเสียงนักร้องแต่ละแนวอย่างไร

.....
.....
.....

3.3 วงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนของท่าน มีรูปแบบอย่างไร

.....
.....
.....

3.4 ท่านมีวิธีการจัดวงและตำแหน่งการขับร้องอย่างไร

.....
.....
.....

3.5 ท่านกำหนดการฝึกซ้อมในช่วงวันและเวลาใด

.....
.....
.....

3.6 เครื่องดนตรีและอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกซ้อมมีอะไรบ้าง

.....
.....
.....

3.7 ท่านมีวิธีการและลำดับการฝึกซ้อมอย่างไร

.....

.....

.....

3.8 บทเพลงที่ใช้ในการประกวดขับร้องประสานเสียง มีกี่ประเภท

.....

.....

.....

3.9 ท่านมีวิธีดำเนินการเรียบเรียงเสียงประสานหรือจัดหาโน้ตสำหรับแข่งขันและแสดงอย่างไร

.....

.....

.....

3.10 ท่านมีเทคนิคในการคัดเลือกบทเพลงสำหรับการขับร้องประสานเสียงอย่างไร

.....

.....

.....

3.11 ในการประกวดหรือการแสดงแต่ละครั้งใช้เวลาฝึกซ้อมนานเท่าใด

.....

.....

.....

3.12 ท่านคิดว่าปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียงต้องมีหลักการวิธีการแบบใด

.....

.....

.....

3.13 ท่านพบปัญหาและอุปสรรคในการทำงานขับร้องประสานเสียงด้านใดบ้าง

.....

.....

.....

3.14 ท่านมีวิธีแก้ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานซับซ้อนประสานเสียงอย่างไร

.....
.....
.....

ผู้ให้สัมภาษณ์.....

สัมภาษณ์วันที่.....

สถานที่.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

**แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย เรื่อง ปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียง
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
สำหรับนักเรียนในวงขับร้องประสานเสียง**

ชื่อ.....สกุล.....

โรงเรียน.....จังหวัด.....วันที่สัมภาษณ์.....

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1.1 เพศ () ชาย () หญิง

1.2 อายุ () ต่ำกว่า 15 ปี () 15 ปี () 16 ปี () 17 ปี () 18 ปี

1.3 แผนการเรียน

() วิทยาศาสตร์ - คณิต () ภาษา - สังคม () ดนตรี () ห้องเรียนพิเศษ

() อื่นๆ

1.4 ระยะเวลาที่อยู่ในวงขับร้องประสานเสียง

() 2 ปี () 3 ปี () 4 ปี () 5 ปี () 6 ปี

1.5 ท่านมีความสามารถทางด้านดนตรีหรือไม่

() ไม่มี () มี โปรดระบุเครื่องดนตรีหรือสาขา.....

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับวงขับร้องประสานเสียง

2.1 นักเรียนรู้จักวงขับร้องประสานเสียงได้อย่างไร

.....
.....

2.2 นักเรียนมีความภาคภูมิใจและประทับใจในวงขับร้องประสานเสียงอย่างไรบ้าง

.....
.....

2.3 นักเรียนมีการแบ่งการบริหารวงขับร้องประสานเสียงอย่างไร

.....
.....

2.4 นักเรียนพบปัญหาและอุปสรรคในวงขับร้องประสานเสียงด้านใดบ้าง

.....
.....

2.5 นักเรียนมีแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในวงขับร้องประสานเสียงอย่างไร

.....
.....

ผู้ให้สัมภาษณ์.....

สัมภาษณ์วันที่.....

สถานที่.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

**แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย เรื่อง ปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียง
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
สำหรับผู้ปกครองนักเรียนในวงขับร้องประสานเสียง**

ชื่อ.....สกุล.....

จังหวัด.....วันที่สัมภาษณ์.....

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1.1 เพศ () ชาย () หญิง

1.2 อายุ () ต่ำกว่า 30 ปี () 31 - 40 ปี () 41 - 50 ปี () 51 - 60 ปี () 61 ปีขึ้นไป

1.3 วุฒิการศึกษา

() ต่ำกว่าปริญญาตรี () ปริญญาตรี

() ปริญญาโท () อื่น ๆ

1.4 ท่านมีความสามารถทางด้านดนตรีหรือไม่

() ไม่มี () มี โปรดระบุเครื่องดนตรีหรือสาขา.....

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับวงขับร้องประสานเสียง

2.1 ท่านเห็นด้วยกับกิจกรรมวงขับร้องประสานเสียงหรือไม่

.....
.....

2.2 ท่านให้การสนับสนุนวงขับร้องประสานเสียงอย่างไร

.....
.....

2.3 ท่านมีส่วนร่วมในการสร้างขวัญและกำลังใจสำหรับวงขับร้องประสานเสียง
อย่างไร

.....
.....

2.4 ท่านมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวงขับร้องประสานเสียงอย่างไร

.....
.....

2.5 ท่านมีความภาคภูมิใจกับนักเรียนวงขับร้องประสานเสียงอย่างไร

.....
.....

ผู้ให้สัมภาษณ์.....

สัมภาษณ์วันที่.....

สถานที่.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Buriram Rajabhat University

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ค
คุณภาพเครื่องมือ

แบบประเมินความเหมาะสมของแบบสัมภาษณ์
เรื่อง ปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงษ์รื่องประสานเสียง ในโรงเรียนมัธยมศึกษา
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง กรุณาแสดงความคิดเห็นต่อข้อแต่ละรายการว่า มีความเหมาะสมกับระดับคุณภาพใดด้วยการทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งมีระดับความคิดเห็น 3 ระดับ ดังนี้

ระดับ	+1	หมายถึง	เมื่อท่านแน่ใจว่าเหมาะสม
ระดับ	0	หมายถึง	เมื่อท่านไม่แน่ใจ
ระดับ	-1	หมายถึง	เมื่อท่านแน่ใจว่าไม่เหมาะสม

ชุดที่ 1 แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้างสำหรับผู้บริหารโรงเรียน

รายการประเมินปัจจัยสู่ความสำเร็จของ วงษ์รื่องประสานเสียงในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ				การแปล ความหมาย
	+1	0	-1	รวม	
1.ด้านนโยบายและวิสัยทัศน์เกี่ยวกับการเรียน การสอนวิชาดนตรี 1.1 การจัดการศึกษาวิชาดนตรีและกิจกรรมดนตรีในโรงเรียน ท่านกำหนดแนวทางไว้ อย่างไร					
1.2 ท่านกำหนดแผนและนโยบายวงษ์รื่อง ประสานเสียงของโรงเรียนไว้ในลำดับ ความสำคัญที่เท่าใดของแผนการบริหาร โรงเรียน					
1.3 นโยบายการบริหารจัดการวงษ์รื่อง ประสานเสียงท่านกำหนดอย่างไร					
1.4 ท่านมีความคาดหวังกับวงษ์รื่องประสาน เสียงอย่างไร					
2.ด้านบุคลากร 2.1 ท่านมอบหมายให้ผู้ใดเป็นผู้ควบคุมวงษ์					

รายการประเมินปัจจัยสู่ความสำเร็จของ วงษ์รื่องประสานเสียงในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ				การแปล ความหมาย
	+1	0	-1	รวม	
2.2 ท่านมีความมุ่งหวังเกี่ยวกับครูผู้ควบคุม ครูผู้สอน อย่างไร					
2.3 ท่านมีการสร้างขวัญกำลังใจให้กับนักเรียน และครูผู้ควบคุมอย่างไร					
2.4 ท่านมรการกำหนดเป้าหมายสู่ความสำเร็จ ของวงษ์รื่องประสานเสียงอย่างไร					
2.5 ท่านให้การสนับสนุนส่งเสริมนักเรียนวง ษ์รื่องประสานเสียงอย่างไร					
3.ด้านวัสดุอุปกรณ์ดนตรีและสถานที่					
3.1 เครื่องดนตรีและวัสดุอุปกรณ์ดนตรีใน โรงเรียนของท่านเพียงพอหรือไม่					
3.2 เครื่องดนตรีและวัสดุอุปกรณ์เกี่ยวกับวงษ์ รื่องประสานเสียงโรงเรียนของท่านเพียงพอ หรือไม่					
3.3 อาคารและสถานที่ฝึกซ้อมเป็นอย่างไร					
3.4 การพัฒนาอาคารและสถานที่ฝึกซ้อมมี แนวทางอย่างไร					
3.5 การแก้ไขปัญหาด้านอาคารและสถานที่การ ฝึกซ้อม					
4.ด้านงบประมาณ					
4.1 โรงเรียนได้จัดสรรงบประมาณไว้สำหรับ วงษ์รื่องประสานเสียงอย่างไร					
4.2 ในการบริหารจัดการงบประมาณของวงษ์ รื่องประสานเสียง เพียงพอหรือไม่					
4.3 ในกรณีที่งบประมาณไม่เพียงพอ ท่านมี วิธีการจัดการอย่างไร					
4.4 ท่านมีการบริหารงบประมาณในการเข้า ประกวดและแสดงวงษ์รื่องประสานเสียง อย่างไร					

รายการประเมินปัจจัยสู่ความสำเร็จของ วงษ์รื่องประสานเสียงในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ				การแปล ความหมาย
	+1	0	-1	รวม	
4.5 ท่านพบปัญหาใดบ้างในการบริหารจัดการ งบประมาณสำหรับวงษ์รื่องประสานเสียง					
5.ด้านการสนับสนุนจากองค์กรต่าง ๆ					
5.1 วงษ์รื่องประสานเสียงได้รับการ การสนับสนุนจากองค์กรใดบ้าง					
5.2 ท่านคิดว่าการสนับสนุนจากองค์กร ภายนอก มีผลต่อวงมากน้อยเพียงใด					
5.3 องค์กรภายนอกได้สนับสนุนวงษ์รื่อง ประสานเสียง ด้านใดบ้าง					
5.4 ความมุ่งหวังจากองค์กรภายนอกที่มีต่อวง ษ์รื่องประสานเสียง					
5.5 วงษ์รื่องประสานเสียงมีการตอบแทน องค์กรภายนอกในโอกาสใดบ้าง					

แบบประเมินความเหมาะสมของแบบสัมภาษณ์
เรื่อง ปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียงในโรงเรียนมัธยมศึกษา
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง กรุณาแสดงความคิดเห็นต่อข้อแต่ละรายการว่า มีความเหมาะสมกับระดับคุณภาพใดด้วยการทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งมีระดับความคิดเห็น 3 ระดับ ดังนี้

ระดับ	+1	หมายถึง	เมื่อท่านแน่ใจว่าเหมาะสม
ระดับ	0	หมายถึง	เมื่อท่านไม่แน่ใจ
ระดับ	-1	หมายถึง	เมื่อท่านแน่ใจว่าไม่เหมาะสม

ชุดที่ 2 แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้างสำหรับผู้ควบคุมวง

รายการประเมินปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียงในโรงเรียนมัธยมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				การแปลความหมาย
	+1	0	-1	รวม	
1. ด้านนโยบายและแผน					
1.1 ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการบริหารจัดการวงขับร้องประสานเสียงอย่างไร					
1.2 ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดแผนและนโยบายวงขับร้องประสานเสียงโรงเรียน					
1.3 โรงเรียนมีแผนพัฒนางวงขับร้องประสานเสียงไปในทิศทางใด					
1.4 ท่านมีวิธีแก้ปัญหาเกี่ยวกับนโยบายและแผนที่ไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้อย่างไร					
1.5 ท่านมีโครงสร้างในการบริหารจัดการวงขับร้องประสานเสียงหรือไม่ อย่างไร					
2. ด้านบุคลากร					
2.1 ท่านมีผู้ช่วยในการฝึกซ้อมและกำกับดูแลนักเรียนวงขับร้องประสานเสียงหรือไม่					

รายการประเมินปัจจัยสู่ความสำเร็จของ วงขับร้องประสานเสียงในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				การแปล ความหมาย
	+1	0	-1	รวม	
2.2 ท่านแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบเป็นกี่ฝ่าย แต่ละฝ่ายมีส่วนรับผิดชอบด้านใด					
2.3 ท่านรับผิดชอบงานพิเศษของโรงเรียน ด้านใดบ้าง					
2.4 การแบ่งหน้าที่ที่รับผิดชอบกิจกรรมและ วงดนตรีอื่น ๆ ของโรงเรียนอย่างไร					
2.5 การจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานและ วิชาเพิ่มเติมของสาระดนตรี มีการจัดการ อย่างไร					
3.ด้านการดำเนินงานของวงขับร้องประสาน เสียง					
3.1 ท่านวิธีการและขั้นตอนการคัดเลือกนักร้อง อย่างไร					
3.2 ท่านมีเทคนิคการแยกเสียงนักร้องแต่ละ แนวอย่างไร					
3.3 วงขับร้องประสานเสียงโรงเรียนของท่าน มีรูปแบบอย่างไร					
3.4 ท่านมีวิธีการจัดวงและตำแหน่งการขับร้อง อย่างไร					
3.5 ท่านกำหนดการฝึกซ้อมในช่วงวันและเวลา ใด					
3.6 เครื่องดนตรีและอุปกรณ์ที่ใช้ในการ ฝึกซ้อมมีอะไรบ้าง					
3.7 ท่านมีวิธีการและลำดับการฝึกซ้อมอย่างไร					
3.8 บทเพลงที่ใช้ในการประกวด มีกี่ประเภท					
3.9 ท่านมีวิธีดำเนินการเรียบเรียงเสียงประสาน หรือจัดหาโน้ตสำหรับประกวดและแสดง อย่างไร					

รายการประเมินปัจจัยสู่ความสำเร็จของ วงขับร้องประสานเสียงในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				การแปล ความหมาย
	+1	0	-1	รวม	
3.10 ท่านมีเทคนิคในการคัดเลือกบทเพลง สำหรับการขับร้องประสานเสียงอย่างไร					
3.11 ในการประกวดหรือการแสดงแต่ละครั้ง ใช้เวลาฝึกซ้อมนานเท่าใด					
3.12 ท่านคิดว่าปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับ ร้องประสานเสียงต้องมีหลักการวิธีการแบบใด					
3.13 ท่านพบปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน ขับร้องประสานเสียงด้านใดบ้าง					
3.14 ท่านมีวิธีการแก้ปัญหาและอุปสรรคในการ ทำงานขับร้องประสานเสียงอย่างไรบ้าง					

แบบประเมินความเหมาะสมของแบบสัมภาษณ์
เรื่อง ปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียงในโรงเรียนมัธยมศึกษา
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง กรุณาแสดงความคิดเห็นต่อข้อแต่ละรายการว่า มีความเหมาะสมกับระดับคุณภาพใดด้วยการทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งมีระดับความคิดเห็น 3 ระดับ ดังนี้

ระดับ	+1	หมายถึง	เมื่อท่านแน่ใจว่าเหมาะสม
ระดับ	0	หมายถึง	เมื่อท่านไม่แน่ใจ
ระดับ	-1	หมายถึง	เมื่อท่านแน่ใจว่าไม่เหมาะสม

ชุดที่ 3 แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้างสำหรับนักเรียนวงขับร้องประสานเสียง

รายการประเมินปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียงในโรงเรียนมัธยมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				การแปลความหมาย
	+1	0	-1	รวม	
ข้อมูลเกี่ยวกับวงขับร้องประสานเสียง					
1.1 นักเรียนรู้วงขับร้องประสานเสียงได้อย่างไร					
1.2 นักเรียนมีความภาคภูมิใจและประทับใจในวงขับร้องประสานเสียงอย่างไรบ้าง					
1.3 นักเรียนมีการแบ่งการบริหารวงขับร้องประสานเสียงอย่างไร					
1.4 นักเรียนพบปัญหาและอุปสรรคในวงขับร้องประสานเสียงด้านใดบ้าง					
1.5 นักเรียนมีการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในวงขับร้องประสานเสียงอย่างไร					

แบบประเมินความเหมาะสมของแบบสัมภาษณ์
เรื่อง ปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียงในโรงเรียนมัธยมศึกษา
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง กรุณาแสดงความคิดเห็นต่อข้อแต่ละรายการว่า มีความเหมาะสมกับระดับคุณภาพใดด้วยการทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งมีระดับความคิดเห็น 3 ระดับ ดังนี้

ระดับ	+1	หมายถึง	เมื่อท่านแน่ใจว่าเหมาะสม
ระดับ	0	หมายถึง	เมื่อท่านไม่แน่ใจ
ระดับ	-1	หมายถึง	เมื่อท่านแน่ใจว่าไม่เหมาะสม

ชุดที่ 4 แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้างสำหรับผู้ปกครองนักเรียนวงขับร้องประสานเสียง

รายการประเมินปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียงในโรงเรียนมัธยมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				การแปลความหมาย
	+1	0	-1	รวม	
ข้อมูลเกี่ยวกับวงขับร้องประสานเสียง					
1.1 ท่านเห็นด้วยกับกิจกรรมวงขับร้องประสานเสียงหรือไม่					
1.2 ท่านให้การสนับสนุนวงขับร้องประสานเสียงอย่างไรบ้าง					
1.3 ท่านมีส่วนร่วมในการสร้างขวัญกำลังใจสำหรับวงขับร้องประสานเสียงอย่างไร					
1.4 ท่านมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวงขับร้องประสานเสียงอย่างไร					
1.5 ท่านมีความภาคภูมิใจกับนักเรียนวงขับร้องประสานเสียงอย่างไร					

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสัมภาษณ์
เรื่อง ปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียงในโรงเรียนมัธยมศึกษา
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ชุดที่ 1 แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้างสำหรับผู้บริหารโรงเรียน

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					ผลรวมของ คะแนน ($\sum R$)	IOC = $\frac{\sum R}{5}$	ผลการวิเคราะห์	
	1	2	3	4	5			ใช้ได้	ใช้ไม่ได้
1.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
1.2	+1	+1	0	+1	0	3	0.60	✓	
1.3	+1	+1,	0	+1	0	3	0.60	✓	
1.4	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	✓	
2.1	+1	+1	0	+1	0	3	0.60	✓	
2.2	+1	+1	0	+1	0	3	0.60	✓	
2.3	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	✓	
2.4	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	✓	
2.5	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	✓	
3.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
3.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
3.3	+1	+1	-1	+1	+1	3	0.60	✓	
3.4	+1	-1	0	+1	+1	2	0.40	✓	
3.5	+1	-1	-1	+1	0	0	0.00	✓	
4.1	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	✓	
4.2	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	✓	
4.3	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	✓	
4.4	+1	0	0	+1	+1	3	0.60	✓	
4.5	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	✓	
5.1	+1	0	-1	+1	0	1	0.20	✓	
5.2	+1	+1	0	+1	0	3	0.60	✓	

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสัมภาษณ์
เรื่อง ปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียงในโรงเรียนมัธยมศึกษา
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ชุดที่ 1 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					ผลรวมของ คะแนน ($\sum R$)	IOC = \sum	ผลการวิเคราะห์	
	1	2	3	4	5			ใช้ได้	ใช้ไม่ได้
5.3	+1	+1	0	+1	0	3	0.60	✓	
5.4	+1	0	0	+1	0	2	0.40	✓	
5.5	+1	0	0	+1	0	2	0.40	✓	

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสัมภาษณ์
เรื่อง ปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียงในโรงเรียนมัธยมศึกษา
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ชุดที่ 2 แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้างสำหรับครูผู้ควบคุมวง

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					ผลรวมของ คะแนน ($\sum R$)	IOC = $\frac{\sum R}{5}$	ผลการวิเคราะห์	
	1	2	3	4	5			ใช้ได้	ใช้ไม่ได้
1.1	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	✓	
1.2	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	✓	
1.3	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	✓	
1.4	+1	0	0	+1	+1	3	0.60	✓	
1.5	+1	0	0	+1	+1	3	0.60	✓	
2.1	+1	+1	-1	+1	+1	3	0.60	✓	
2.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
2.3	+1	+1	0	+1	0	3	0.60	✓	
2.4	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	✓	
2.5	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	✓	
3.1	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	✓	
3.2	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	✓	
3.3	+1	0	0	+1	+1	3	0.60	✓	
3.4	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	✓	
3.5	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	✓	
3.6	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	✓	
3.7	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	✓	
3.8	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	✓	
3.9	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	✓	
3.10	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	✓	

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสัมภาษณ์
เรื่อง ปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียงในโรงเรียนมัธยมศึกษา
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ชุดที่ 2 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					ผลรวมของ คะแนน ($\sum R$)	IOC = $\frac{\sum R}{n}$	ผลการวิเคราะห์	
	1	2	3	4	5			ใช้ได้	ใช้ไม่ได้
3.11	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	✓	
3.12	+1	0	0	+1	+1	3	0.60	✓	
3.13	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	✓	
3.14	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	✓	

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสัมภาษณ์
เรื่อง ปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียงในโรงเรียนมัธยมศึกษา
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ชุดที่ 3 แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้างสำหรับนักเรียนวงขับร้องประสานเสียง

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					ผลรวมของ คะแนน ($\sum R$)	IOC = $\frac{\sum R}{5}$	ผลการวิเคราะห์	
	1	2	3	4	5			ใช้ได้	ใช้ไม่ได้
1.1	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	✓	
1.2	+1	+1	0	+1	0	3	0.60	✓	
1.3	+1	0	0	+1	0	2	0.40	✓	
1.4	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	✓	
1.5	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	✓	

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสัมภาษณ์
เรื่อง ปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียงในโรงเรียนมัธยมศึกษา
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ชุดที่ 3 แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้างสำหรับผู้ปกครองนักเรียนวงขับร้องประสานเสียง

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่					ผลรวมของ คะแนน ($\sum R$)	IOC = $\frac{\sum R}{5}$	ผลการวิเคราะห์	
	1	2	3	4	5			ใช้ได้	ใช้ไม่ได้
1.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	✓	
1.2	+1	+1	0	+1	0	3	0.60	✓	
1.3	+1	0	0	+1	0	2	0.40	✓	
1.4	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	✓	
1.5	+1	+1	0	+1	0	3	0.60	✓	

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ง
รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์

รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์
เรื่อง ปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียง ในโรงเรียนมัธยม
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ข้อมูลของ โรงเรียนศรีสะเกษวิทยาลัย

1. ผู้บริหารโรงเรียน

นายพงศ์อนันต์ ธรรมศิริ		ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียน
------------------------	--	-----------------------------
2. ครูผู้ควบคุมวง

นายปกาศิต ศรีแก้ว		ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
-------------------	--	-----------------------------------
3. นักเรียนวงขับร้องประสานเสียง

3.1 คนที่ 1	เด็กหญิงจิตติญาดา	สุตะพันธ์
3.2 คนที่ 2	นายปราบชัย	ศรีผกาแก้ว
3.3 คนที่ 3	นายจรัสพัฒน์	มีสุข
3.4 คนที่ 4	นางสาวภัทรมน	ทะนงค์
3.5 คนที่ 5	นางสาวปณิชา	วัฒนพฤกษชาติ
4. ผู้ปกครองนักเรียนวงขับร้องประสานเสียง

4.1 คนที่ 1	นายทองสุข	ทะนงค์
4.2 คนที่ 2	นายปิยะ	สุตะพันธ์

รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ประกอบวิทยานิพนธ์
เรื่อง ปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียง ในโรงเรียนมัธยม
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ข้อมูลของ โรงเรียนบรือวิทยาคาร

1. ผู้บริหารโรงเรียน

นายประเทือง พลเสนา ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ โรงเรียน

2. ครูผู้ควบคุมวง

นายเสกสิทธิ์ ตั้งมะณี ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ

3. นักเรียนวงขับร้องประสานเสียง

3.1 คนที่ 1 นางสาวกัลยารัตน์ ภิรมย์

3.2 คนที่ 2 นางสาวกาญจนา ชัยชนะ

3.3 คนที่ 3 นางสาวพิสมัย ไชยเสนา

3.4 คนที่ 4 นายกรกฎ บุษบง

3.5 คนที่ 5 นายชัชพงษ์ ทัดวงศ์

4. ผู้ปกครองนักเรียนวงขับร้องประสานเสียง

4.1 คนที่ 1 นางนงคราญ พันธวงศ์

4.2 คนที่ 2 นางชฎาธาร สารฤทธิ

รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ประกอบวิทยานิพนธ์
เรื่อง ปัจจัยสู่ความสำเร็จของวงขับร้องประสานเสียง ในโรงเรียนมัธยม
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ข้อมูลของ โรงเรียนเลยพิทยาคม

1. ผู้บริหารโรงเรียน

นายนราธิป เจียมสงวน ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการ โรงเรียน

2. ครูผู้ควบคุมวง

นายประวิตร บุญประคอง ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

3. นักเรียนวงขับร้องประสานเสียง

3.1 คนที่ 1 นางสาวอินทิรา หอมเทียนทอง

3.2 คนที่ 2 นางสาวเพลงตะวัน วัฒนจำ

3.3 คนที่ 3 นางสาวปานหทัย แสนดา

3.4 คนที่ 4 นายอมรเชษฐ์ ภูวเดชชั้นยกานต์

3.5 คนที่ 5 นายพิริยกร สุขใจ

4. ผู้ปกครองนักเรียนวงขับร้องประสานเสียง

4.1 คนที่ 1 นายจิรภัฏช์ ภูวเดชชั้นยกานต์

4.2 คนที่ 2 นางเยาวภา สีหะวงศ์

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นัทรพงษ์ แพงเพ็ง
วัน เดือน ปีเกิด	11 กุมภาพันธ์ 2527
สถานที่เกิด	จังหวัดบุรีรัมย์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 89 หมู่ 3 ตำบลบ้านยาง อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์
ตำแหน่งหน้าที่	ครู อันดับ คศ.1
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนพุทไธสง เลขที่ 3 หมู่ 4 ตำบลพุทไธสง อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2543 มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพุทไธสง อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2546 มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพุทไธสง อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. 2550 ปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต (ศป.บ.) สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. 2562 สาขาวิชาดนตรีศึกษา คุรุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์